

Κυβέρνηση

Επικίνδυνη εμπλοκή

Κασκαντέρ του NATO
στην Ουκρανία

> σελ. 5



Η αντίσταση των
Παλαιστινίων
«στριμώνει»
το Ισραήλ

> σελ. 23



Οκτωβριανή
επανάσταση
και γυναικεία
απελευθέρωση

> σελ. 20

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr € 2

PRIN

► ΣΑΒΒΑΤΟ 9 - ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

ΕΤΟΣ 33^ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.658



Το κίνημα θα πει την τελευταία λέξη



Πανάκριβο και αργό Ίντερνετ

Οι ιδιωτικές εταιρείες ετοιμάζουν αυξήσεις έως και 20 % στα τιμολόγια κινητής-σταθερής τηλεφωνίας και Ίντερνετ. Όλα αυτά, ενώ εδώ και καιρό οι εταιρείες εμπαίζουν τους πολίτες, καθώς η κοστολόγηση του Ίντερνετ στη χώρα μας είναι ιδιαίτερη υψηλή, ενώ συχνά η ταχύτητά του είναι χαμηλότερη από εκείνη που τιμολογείται. Γενικότερα, στην Ελλάδα πληρώνουμε τουλάχιστον 50% παραπάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο για υπηρεσίες τηλεπικοινωνίας! Τώρα οι πάροχοι ετοιμάζουν νέα επίθεση «ξαφρίσματος» καλώντας τους συνδρομητές να ανανεώσουν άμεσα το υπό λήξη συμβολαίο τους με σημαντικές αυξήσεις. Η κυβέρνηση αφήνει το «άορατο χέρι» της αγοράς να τα παίρνει από τον κόσμο. Μέχρι να το κόψουμε...

Τεράστια διαδήλωση φοιτητών/τριών κι εργαζομένων, οι δρόμοι έθαψαν τον νόμο για τα ιδιωτικά ΑΕΙ. Η κυβέρνηση χάνει τη νεολαία κι απαντά με καταστολή. Η πάλη συνεχίζεται και γενικεύεται. >>> σελ. 3, 8-9

5^ο Συνέδριο NAP

Κομμουνιστική απάντηση, απόφαση για νέα οργάνωση

Πορεία για το πρόγραμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης της εποχής μας και τη νέα κομμουνιστική οργάνωση που θα το εκφράζει χάραξε το 5^ο Συνέδριο του NAP που ολοκληρώθηκε την Κυριακή. Με νέα επαναστατική έμπνευση για την αναζωογόνηση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και την ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος. Ποιοτικές οι διαδικασίες του συνεδρίου, με μεγάλη ανανέωση και ευρεία συμμετοχή εργαζόμενων και νέων η νέα Πολιτική Επιτροπή.

► Αποσπάσματα από την Πολιτική Απόφαση του 5^{ου} Συνεδρίου, >>> σελ. 12-15



editorial

Θέλεις υγεία;
Ανάτρεψέ τους!

Το τσάμπα πέθανε οριστικά στην υγεία! Και μαζί του κινδυνεύουν να πεθάνουν και χιλιάδες άνθρωποι οι οποίοι έχουν την ατυχία να ζουν από τον πενιχρό μισθό ή τη σύνταξή τους, όπως με έκπληξη είχε διαπιστώσει ο πρωθυπουργός της χώρας. Διότι όλοι αυτοί, απλούστατα, δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν για τα απογευματινά ιατρεία και χειρουργεία, ώστε να μην περιμένουν επί μήνες στις λίστες των δωρεάν πρωινών, που έχουν «φρακάρει» από τις τεράστιες ελλείψεις στο ΕΣΥ. Ούτε να κλείσουν απογευματινό ραντεβού επί πληρωμή στο δημόσιο νοσοκομείο, μιας και τα πρωινά έχουν επίσης απίστευτα μεγάλες λίστες αναμονής.

Με βάση τα νέα νομοσχέδια της κυβέρνησης, μάλιστα, ο κοσμάκης θα υποχρεώνεται να πληρώνει και για να κάνει εμβόλιο στο φαρμακείο και για να εκτελεί το παραπεμπτικό που έχει πάρει από το ταμείο του για εξετάσεις σε συμβεβλημένα με το δημόσιο ιδιωτικά κέντρα. Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, το αρμόδιο υπουργείο δεν διστάζει να κοροϊδεύει κατάμουτρα εκατομμύρια ανθρώπους, παρουσιάζοντας ως καινοτομία την επιλογή προσωπικού γιατρού επί πληρωμή — λες και μέχρι σήμερα δεν θα μπορούσε κανείς να πάει σε όποιο γιατρό ήθελε εάν είχε να τον πληρώσει.

Θα ρωτήσει κανείς βεβαίως: Πού πηγαίνουν τα λεφτά από τη βαριά φορολογία μισθωτών και συνταξιούχων, οι οποίοι συνεχίζουν να σηκώνουν πολύ μεγαλύτερο βάρος από τις επιχειρήσεις; Τι είναι αυτό που μπορεί να έχει μεγαλύτερη προτεραιότητα από την υγεία του λαού, αλλά και από το να μάθουν τα παιδιά του γράμματα; Οι απαντήσεις είναι πλέον προφανείς για όλους: Οι κυβερνήσεις του κεφαλαίου φροντίζουν για το κεφάλαιο. Μόνο ο λαός θα σώσει τον λαό, ανατρέποντάς τους με το βλέμμα σε μια άλλη κοινωνία. Απελευθερωμένη και κομμουνιστική.

Μαριάννα Τζιαντζή

Ο νους μου τρέχει και στις γυναίκες που δεν γιορτάζουν, με τις οποίες διασταυρωνόμαστε καθημερινά χωρίς ποτέ να μάθουμε το όνομά τους ή την πατρίδα τους. Η Ημέρα της Γυναίκας δεν φτάνει παντού. Η πραγματικότητα ξεσχίζει το στομφώδες περιτύλιγμα και τους δεκάρικούς λόγους.

Η Ημέρα των
Αόρατων Γυναικών

Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας τώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, 8 του Μάρτη, και ο νους μου τρέχει στις γυναίκες που δεν γιορτάζουν, που δεν δέχονται ευχές, λουλούδια κι επισκέψεις. Στις γυναίκες που κάποτε θαυμάσαμε, αλλά και στις γυναίκες που θαυμάζουμε σήμερα. Στη Μάγδα Φύσσα που τιμά τη μνήμη του γιου της Παύλου υψώνοντας, χρόνια τώρα, ανάρστημα στον φασισμό, όπως και στη μητέρα της Μάρθης, τη Μαρία Καρυστιανού, που συνέβαλε καθοριστικά στο να μην ξεχαστεί το έγκλημα των Τεμπών και να παραμείνει ζωντανό το αίτημα για δικαιοσύνη, που με το πάθος και τον ορθό λόγο της δεν συγκίνησε απλώς αλλά κινητοποίησε μια ολόκληρη χώρα. Χάρη στη μαχητικότητα της κυρίας Καρυστιανού και των άλλων συγγενών των πεσόντων στα Τέμπη, η συλλογική μνήμη δεν μπαζώθηκε.

Ο νους μου τρέχει και στις γυναίκες που δεν γιορτάζουν, με τις οποίες διασταυρωνόμαστε καθημερινά χωρίς ποτέ να μάθουμε το όνομά τους ή την πατρίδα τους. Στις κοπέλες ή και τις μεσόκοπες κυρίες που εργάζονται στα σουπερ μάρκετ, που εξοντωμένες από την κούραση μπροστά στις ταμειακές μηχανές μάς εύχονται «καλή συνέχεια» ή που διπλωμένες στα δυο γεμίζουν τα κάτω ράφια. Στις «μπαρίστες» που με ταχύτητα ετοιμάζουν τους εσπρέσο ή τους καπουτσίνοους μας και μας ρωτούν αν θέλουμε κανέλα ή σοκολάτα, στις πωλήτριες στους φούρνους-αλυσίδες που δασκαλεμένες χαμογελούν και μας ρωτούν αν θα πάρουμε «και κάτι άλλο». Στις πρωινές κυρίες με τα εξαπτέρυγα, δηλαδή τις σκούπες και τις σφουγγαρίστρες, που βγαίνουν δυο-τρεις μαζί από το βανάκι που τις μεταφέρει και καθαρίζουν τους κοινόχρηστους χώρους των πολυκατοικιών. Στις εργαζόμενες στις υπηρεσίες καθαριότητας των Δήμων, που

Οι πιο αόρατες μεταξύ των αοράτων είναι οι γυναίκες που ενοικιάζουν το σώμα τους για να φέρουν στον κόσμο ένα παιδί που ποτέ δεν θα το αγκαλιάσουν

με τα χρωματιστά γιλέκα τους σέρνουν το καρτόνι με τα σύνεργά τους και σκουπίζουν τα πεζοδρόμια, απομακρύνουν τα ξερά πεσμένα φύλλα, ακόμα και όταν φυσάει και σε λίγα λεπτά ένα νέο στρώμα από ξερά φύλλα θα προστεθεί στο έδαφος. Δεν θα είναι εργαζόμενες για πολύ, σε λίγους μήνες η σύμβασή τους λήγει και ξανά εκείνες θα μπουν στην περιπέτεια της αναζήτησης μιας άλλης δουλειάς, κάτι δύσκολο αν έχουν κάπως περάσει τα χρόνια. Μερικές φορές, κάποιες κυρίες αφήνουν για λίγο τη σκούπα και το φαράσι, ξεκλέβουν λίγο χρόνο και μιλούν στο κινητό με το παιδί τους, του λένε πώς να ζεστάνει το φαγητό ή το ρωτούν αν έγραψε καλά στο διαγώνισμα.

Γυναίκες υπαρκτές αλλά αόρατες. Όμως οι πιο αόρατες μεταξύ των αοράτων είναι οι γυναίκες που ενοικιάζουν το σώμα τους για να φέρουν στον κόσμο ένα παιδί που ποτέ δεν θα το αγκαλιάσουν, είναι οι παρένθετες μητέρες ή οι παρένθετες εγκυμονούσες. Αυτές οι εργαζόμενες με σύμβαση ορισμένου χρόνου έχουν αναγνωρισμένα δικαιώματα εννεάμηνης διάρκειας: χρηματική αποζημίωση, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τακτικές εξετάσεις, υγιεινή δι-

ατροφή αλλά και αυστηρό έλεγχο και επίτηρηση. Πρέπει να είναι βουβές, άυλες σαν ίσκιοι. Κλεισμένες στη φάρμα των εγκύων, δεν θα βγουν να περπατήσουν καμαρωτές στην πλατεία του χωριού. Πολλοί μιλάμε εξονόματός τους, όμως η δική τους φωνή δεν έχει ακουστεί — και δεν έχει σημασία αν οι πελάτες τους είναι ομόφυλα ή όχι ζευγάρια. Η παρενθεσία δεν είναι δικαίωμα, είναι μια βάρβαρη κι εκμεταλλευτική πρακτική, μια σύγχρονη μορφή δουλείας.

«Καμία μόνη της» γράφουν τα πανό στις διαδηλώσεις κατά των γυναικοκτονιών. Όμως οι γυναίκες - ενοικιαζόμενες μητέρες είναι τρομακτικά μόνες τους, όπως μόνες τους, στις περισσότερες περιπτώσεις, είναι και οι απολυμένες γυναίκες, οι άνεργες ή αυτές που ο σύντροφός τους έχασε τη δουλειά του ή έπεσε θύμα εργατικού ατυχήματος. Ασφαλώς, μόνος του είναι και ο απολυμένος, ο άνεργος, όμως εδώ μιλάμε για την Ημέρα της Γυναίκας, για «το άλλο μισό του ουρανού» ή για το άλλο μισό της Κόλασης.

Σ' αυτό το δεύτερο, το κολασμένο μισό ανήκουν οι γυναίκες (και τα παιδιά) της Γάζας. Στα βίντεο και τις φωτογραφίες βλέπουμε τον σπαραγμό τους όμως οι κυβερνήσεις του Ισραήλ, των ΗΠΑ και της Ευρώπης, καθώς και η δική μας, όλες μαζί μπηγούν πιο βαθιά το μαχαίρι στην πληγή. Σ' εκείνη την αιματοβαμμένη λωρίδα γης, που τη χαϊδεύει γλυκά η Μεσόγειος, δεν θα συναντήσουμε τον «ίσκιο των ανθισμένων κοριτσιών».

Η Ημέρα της Γυναίκας δεν φτάνει παντού, όπως δεν φτάνει η Ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου, όπως δεν φτάνει η τρελή Αποκριά. Η ίδια η πραγματικότητα ξεσχίζει, γελοιοποιεί το στομφώδες περιτύλιγμα και τους δεκάρικούς λόγους και ανακοινώσεις. Η εξουσία (πολιτική, οικονομική, στρατιωτική, μιντιακή) δεν έχει φύλο, όπως δεν έχουν και τα θύματά της.

«Με ευρεία κοινοβουλευτική πλειοψηφία πέρασε σήμερα, 29 Γενάρη, το νομοσχέδιο που επιτρέπει την ίδρυση των μη κρατικών Πανεπιστημίων». Σε έναν τέτοιον τίτλο ειδήσεων ήλπιζε η κυβέρνηση και οι «έμποροι» της Παιδείας. Τα πράγματα, όμως, δεν εξελίχθηκαν τόσο ομαλά ενώ είναι στο χέρι του κινήματος να πάρουν (ακόμα) πιο ξέφρενη πορεία.

Με μια επιφανειακή ανάλυση, η «μάχη» της ψήφισης ή μη του νομοσχεδίου μοιάζει να χάθηκε... Ένα από τα βασικά αιτήματα του κινήματος δεν δικαιώθηκε. Όμως ο «πόλεμος» δεν έχει κριθεί, ενώ και η «νίκη» της κυβέρνησης μόνο πύρρειος μπορεί να χαρακτηριστεί. Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε (σχεδόν) αποκλειστικά από τους βουλευτές της ΝΔ και, μάλιστα, υπό ένα πλαίσιο πολιτικών αναδιπλώσεων. Η αρχική επιθετική ρητορεία του αστικού μπλοκ «στρογγυλεύτηκε» με επιχειρήματα περί «ενίσχυσης της δημόσιας παιδείας», «το 70% του ν/σ αφορά τα δημόσια ιδρύματα» κ.λπ. Το πανεκπαιδευτικό κίνημα, λοιπόν, πέτυχε αρχικά την απομόνωση της Νέας Δημοκρατίας και ρωγμές στο αστικό πολιτικό στρατόπεδο, πλήττοντας και την κυβερνητική επιχειρηματολογία. Παρότι, από πλευράς αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, δεν υπήρξε καμία ψευδαίσθηση πως τα παραπάνω θα αρκούσαν ώστε να αλλάξουν οι αρνητικοί συσχετισμοί, η πολιτική πίεση που άσκησε το κίνημα και οι τριγμοί που δημιούργησε στο αστικό μπλοκ εξουσίας είναι ποιοτικά στοιχεία που δεν πρέπει να υποτιμηθούν. Ειδικά όταν το «ρήγμα» στο χώρο της εκπαίδευσης παραμένει ανοιχτό.

Το νομοσχέδιο μπορεί να πέρασε στη Βουλή, αλλά, δεν φαίνεται να «πέρασε» στην κοινωνία. Το δημόσιο «πλήγμα» που προξένησε ο αγώνας φοιτητών και εργαζομένων στην εκπαίδευση, αποδυναμώνει -έστω και μερικώς- τη χρόνια προσπάθεια υπονόμησης της δημόσιας παιδείας και ταυτόχρονης ενίσχυσης της ιδιωτικής. Το πανεκπαιδευτικό κίνημα ιεράρχησε επιθετικά το ζήτημα στη δημόσια ατζέντα. Μπορεί η ενεργή στράτευση και συμμετοχή κοινωνικών ομάδων εκτός πανεπιστημίου να μπορούσε να ήταν μεγαλύτερη (εάν είχε τεθεί και ανάλογος στόχος από όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς), παρ' όλα αυτά, έχει δημιουργηθεί ένα μεγάλο μπλοκ κοινωνικών δυνάμεων -αν και όχι συγκροτημένο- που τάσσεται κατά της ιδιωτικοποίησης της παιδείας και των κοινωνικών αγαθών. Στην αμέσως επόμενη φάση του αγώνα, το μπλοκ αυτό δύναται να συμβάλει καθοριστικά.

Τα παραπάνω δεν έχουν σκοπό να βαπτίσουν «νίκη» την «ήττα». Η πιθανή απογοήτευση που μπορεί να νιώσουν αγωνιστές/τριες -πολλοί από τους οποίους συμμετείχαν στον πρώτο τους μεγάλο γύρο κινητοποιήσεων- από την ψήφιση του νομοσχεδίου είναι φυσική και επακόλουθη. Όμως, εάν ένα κοινωνικό κίνημα «κερδίζει» ή όχι δεν κρίνεται στην πρώτη «ζαριά» ούτε καθορίζεται αποκλειστικά από τα πεπραγμένα εντός Βουλής, ειδικά όταν πραγματώνεται σε τόσο αντίξο-



ΜΑΡΙΟΣ ΛΩΛΟΣ

Ρωγμές στην κυβέρνηση, ελπίδα στην κοινωνία

Φοιτητική άνοιξη

Χρίστος Κρανάκης

► Το πανεκπαιδευτικό κίνημα πέτυχε την απομόνωση της ΝΔ, ανοίγοντας τον δρόμο για μεγαλύτερες κατακτήσεις

ες πολιτικά συνθήκες. Πάντα οι αγώνες αφήνουν παρακαταθήκες που, συνειδητά ή ασυνείδητα, εντυπώνονται στη συλλογική συνείδηση. Η ψήφιση του νόμου μπορεί πρόσκαιρα να απογοητεύσει ένα δυναμικό που ρίχτηκε στον αγώνα, όμως το ίδιο δυναμικό μπορεί να ξαναρχίσει στη μάχη. Άλλωστε κανένας αγώνας και κανένα κίνημα δεν χαρακτηρίστηκε από αποκλειστικά ανοδική τροχιά, ούτε πέτυχε αποκλειστικά και μόνο νίκες. Το κίνημα ενάντια στον νόμο Διαμαντοπούλου, για παράδειγμα, δεν κατάφερε την απόσυρση του νόμου, όμως -εν καιρώ- κατάφερε να μπλοκάρει κρίσιμες πτυχές του εντός πανεπιστημίου και εν τέλει να τον μπλοκάρει στην πράξη. Ομοίως, τα μεγαλύτερα αντιμνημονιακά κινήματα δεν «έσβησαν» όταν ψηφίζονταν τα μέτρα της τρόικας, αντίθετα πάλευαν ώστε να

μην υλοποιηθούν ή να αποσυρθούν υπό την πίεση του αγώνα διαρκείας. Με την ίδια λογική, οι μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις της Πέμπτης και της Παρασκευής δεν αποτελούν μία «απέλπιδα προσπάθεια» ανατροπής του νόμου χωρίς βάθος και συνέχεια αλλά την «αρχή» ενός ακόμα πιο συνολικού αγώνα υπεράσπισης της δημόσιας παιδείας και εναντίωσης σε κάθε απόπειρα ιδιωτικοποίησης/επιχειρηματικοποίησής της, σε ρήξη με την πολιτική κυβέρνηση, κεφαλαίου και ΕΕ.

Η πολιτική πρόταση για να πραγματοποιηθεί αυτό υπάρχει. Διατυπώθηκε -φυσικά με αντιφάσεις- εντός του κινήματος και έπαιξε σημαίνοντα ρόλο στην αναβαθμισμένη κινηματική εμφάνιση του πρόσφατου διημέρου. Είναι εκείνη η πολιτική πρόταση που διέγνωσε το «ταβάνι» ενός παραδοσιακού φοιτητικού κινήματος και μίλησε από την αρχή για την ανάγκη ο αγώνας φοιτητών και εργαζομένων στην εκπαίδευση να κλιμακωθεί, να βαθύνει και να ενώσει. Αυτή την πολιτική πρόταση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο φοιτητικό κίνημα κι ευρύτερα ακολούθησε σθεναρά μια «μαγιά» αγωνιστών/στριών και μπήκε στην πάλη με λογική ανατρεπτικού

αγώνα διαρκείας, μαζικών συνελεύσεων και αναζωογόνησης της ενεργούς συμμετοχής στο κίνημα. Έτσι ώστε να μπλοκαριστούν οι τηλεξεταστικές, να μετατραπεί η πρωτανεία του ΕΚΠΑ σε κέντρο αγώνα τις ημέρες ψήφισης του νόμου, να υπάρχει ένα και κοινό Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων, να υπάρξουν κοινές πορείες φοιτητών-εργαζομένων (όπως οι δύο απογευματινές πορείες). Μπορεί οι παραπάνω ενέργειες να μην αγκαλιάστηκαν από κάποιες πολιτικές δυνάμεις του κινήματος: Η πρόσφατη πανεργατική απεργία δεν καλέστηκε σε μια λογική κοινής κλιμάκωσης του αγώνα εργαζομένων, φοιτητών, αγροτών, ενώ σε πολλές περιπτώσεις στις διαδικασίες του συντονιστικού κυριάρχησαν λογικές «κομματικού τσιφλικιού» και «μικρογεμονισμού». Όμως, το κίνημα είναι ένας «ζωτανός» οργανισμός που απορρίπτει και αποδέχεται διαφορετικές γραμμές ανά φάση και περίοδο. Ενόψει του νέου και πιο σύνθετου κύκλου που ανοίγεται στον χώρο της παιδείας, η «μάχη» της ηγεμονίας θα καθοριστεί από το πραγματικό κινηματικό έργο που παράγει η κάθε πολιτική αντίληψη και όχι από επικοινωνιακές ατάκες που ειπώνονται μόνο και μόνο να παίξουν στο *Luben...*

Ο μεγάλος φοιτητικός αγώνας απαρχή μιας συνολικής πάλης κατά της κυρίαρχης πολιτικής

Από σπόντα

*** Ωραίο παιχνιδάκι αυτό με τις δημοσκοπήσεις * Μέχρι τώρα είχαμε κυρίως για τα κόμματα, τώρα έχουμε για όλα * Από εκεί μάθαμε πως οι πολίτες είναι υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων και κατά των καταλήψεων * Υποθέτουμε αύριο θα είναι κατά των απεργιών * Μεθαύριο ποιος ξέρει τι... * Τι κι αν γίνονται εκατοντάδες διαδηλώσεις * Τι κι αν ο κόσμος κυκλοφορεί και βρίζει; * Τι κι αν αγανακτεί για τα Τέμπη; *** Εν ολίγοις, αν στην κυβέρνηση δεν αρέσει η ελληνική κοινωνία... θα την αντικαταστήσει με «μιντιακή» * Άλλωστε το «πάρε-δώσε» με τους μιντιάρχες καλά κρατεί * Τώρα θα έχει και διαφημιστικά κονδύλια για την επιστολική ψήφο * Το χρήμα είναι άφθονο * Ίσως γι' αυτό δύο ανταγωνιστές στον πλειστηριασμό για την εμπορική ονομασία «Ελευθεροτυπία» έφτασαν από τις 380.000 στα 8,1 εκατομμύρια *** Όπως έχετε καταλάβει, το Μέγαρο Μαξίμου «παίζει» με την αντιπολίτευση * Δεξιά της κι αριστερά της * Άλλους τους πιέζει λίγο, άλλους τους βοηθάει λίγο και με άλλους ντραβερίζεται * Όλα αυτά... αναλλάξ * Έτσι ώστε να τους έχει όλους σε ποσοστά «τόσο-όσο» * Ευκόλο είναι αυτό * Γιατί όταν πολιτικές διαφορές δεν υπάρχουν, τότε οι προσωπικές βλέψεις παίζουν τον ρόλο τους. *** Αλλά και πολιτικά η ΝΔ δεν δυσκολεύεται να τους διεμβολήσει * Στο τελευταίο νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια το απέδειξε * Στρίμωξε το ΠΑΣΟΚ με τις θέσεις που έχει για τη συνταγματική αναθεώρηση και τους βουλευτές του που στην πραγματικότητα ήταν υπέρ * Όσο για τον ΣΥΡΙΖΑ, αρκούσε να θυμηθεί το κυβερνητικό παρελθόν του * Όταν ο Γαβρόγλου νομοθετούσε εκτός άρθρου 16... *** Πλάνο ανάπτυξης της Θεσσαλίας από ολλανδική εταιρεία μας παρουσίασε ο Κυριάκος Μητσοτάκης * Το 'χε προαναγγέλλει άλλωστε από τον Σεπτέμβριο των πλημμυρών * Ούτε λίγο ούτε πολύ μάς λένε πως η εν λόγω εταιρεία θα μας μεταφέρει την εμπειρία από τις Κάτω Χώρες που ως γνωστόν έχουν τέτοια θέματα. *** Μόνο που η Ολλανδία δεν είναι γνωστή μόνο για τα φράγματα και τις πλημμύρες * Είναι εξίσου γνωστή και για τα συστήματα σχέσεων με φορολογικούς παραδείσους που διαθέτει.

Αλέξης Τσίπρας

Δημήτρης Τζιαντζής

Η αποκαθήλωση του «ιερού ελαφιού»

► Δίνει διαβεβαιώσεις απέναντι στους «αρμούς της εξουσίας»

Δύο φορές «έσπασε τη σιωπή του» ο πρώην πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας το τελευταίο διάστημα. Και στις δύο σκόρπισε πίκρα και απογοήτευση στους παλιούς υποστηρικτές του, ωστόσο έριξε γέφυρες προς τους... «αρμούς της εξουσίας» που δεν κατάφερε τελικά να ελέγξει και προς νέα συντηρητικά ακροατήρια. Η πρώτη παρέμβαση Τσίπρα σημειώθηκε λίγες ώρες πριν την ομιλία του Στέφανου Κασσελάκη στο συνέδριο. Ο Αλέξης Τσίπρας τόνισε ότι σε ένα τέτοιο συνέδριο δεν μπορεί να παραστεί και είπε ότι ο σημερινός αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ έχει ανάγκη νέας νομιμοποίησης. Το συνέδριο παραλίγο να τιναχτεί στον αέρα αλλά τελικά, για πρώτη φορά, απέρριψε εισήγηση του Αλέξη Τσίπρα, δείχνοντας ότι οι μέρες του ως «ιερή αγελάδα» της Κουμουνδούρου φτάνουν στο τέλος τους. Η δεύτερη επανεμφάνιση Τσίπρα έγινε πριν λίγες μέρες με τη συμμετοχή του στο συνέδριο της Καθημερινής για τα «50 χρόνια μεταπολίτευσης».

Η δημοσιογράφος Ξένια Κουναλάκη τον καλωσόρισε στο πάνελ λέγοντάς του χαριτολογώντας «ήρθατε στο κατάλληλο συνέδριο, κύριε πρόεδρε». Επίσης τον διαβεβαίωσε ότι δεν πρόκει-



ται να τον απασχολήσει με τα... μικρά και ασημαντα όπως είναι οι εσωκομματικές εξελίξεις στο παραπαίον κόμμα του.

Έχοντας ως ακροατήριο συντηρητικά «θινκ τανκ», ο Αλέξης Τσίπρας έδειξε διάθεση «αυτοκριτικής» αλλά όχι προς τον κόσμο που τον στήριξε και πίστεψε σε όσα είχε τάξει αλλά απέναντι στο παλιό σύστημα διαπλοκής το οποίο είχε υποσχεθεί να καταπολεμήσει. Όπως σημείωσε ο πρώην πρωθυπουργός κάνοντας αρκετά βλέφαρα να σηκωθούν, «ήταν ατυχής η διαχείρισή μας στις τηλεοπτικές άδειες και στο σκάνδαλο Novartis», τα δύο δηλαδή κεντρικά μέτωπα του «πολέμου κατά της διαπλοκής»,

που αποτέλεσε το κύριο αφήγημα της κυβέρνησής του μετά τον «επώδυνο συμβιβασμό» του καλοκαιριού του 2015. Τότε δηλαδή που αντί να καταργήσει το μνημόνιο υπέγραψε νέο με πρόσθετους δυσβάσταχτους όρους για τον ελληνικό λαό. Γι' αυτή τη συνθηκολόγηση όχι μόνο δεν κάνει αυτοκριτική αλλά δηλώνει περήφανος. Το μόνο που μετανιώνει είναι, όπως είπε, ότι «σταθήκαμε ενοχικά απέναντι στις επιτυχίες μας».

Βγάζοντας από το κάδρο τις ευθύνες του κεφαλαίου, των δανειστών και τις πολιτικές της ΕΕ, ο Α. Τσίπρας υποστήριξε ότι η αιτία της κρίσης έγκειται στο γεγονός ότι «χτίστηκε ένα

πελατειακό κράτος, πλαδαρό και αναποτελεσματικό». Όπως σημείωσε, επί ΠΑΣΟΚ η «χώρα σταμάτησε να παράγει και να φορολογεί» ενώ και η ΝΔ οδηγήθηκε, από τη δικομματική αντιπαράθεση της περιόδου, στο να αναθεωρήσει μια βασική αρχή της ταυτότητάς της, που ήταν η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση. Ευθύνες καταλόγισε και στην Αριστερά που -στο όνομα της διεκδίκησης παροχών- «παραγνώρισε τους κινδύνους εκείνη την περίοδο των μακροοικονομικών ανισορροπιών».

Τα διαπιστευτήρια απέναντι στο σύστημα, το «εθνικό» και αμιγώς θεσμικό rebranding του προφίλ του Αλέξη Τσίπρα φανερώνουν ότι ο πρώην πρωθυπουργός αναζητά έναν νέο υπερκομματικό ρόλο. Πριν «αλέκτορα φωνήσαι», λίγες ώρες μετά τη συνέντευξη Τσίπρα στο συνέδριο της Καθημερινής, έγινε γνωστό ότι ο Αλέξης Τσίπρας εξελέγη πρόεδρος της Επιτροπής του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα Δυτικά Βαλκάνια με συντριπτική πλειοψηφία. Την υποψηφιότητά του στήριξαν οι Σοσιαλιστές, η Αριστερά, οι Φιλελεύθεροι ALDE (Μακρον), καθώς και μέρος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Κι εδώ ταιριάζει η παροιμιώδης φράση «Εξω πάμε καλά».

ΣΥΡΙΖΑ

Ισορροπίες τρόμου και κόντρες φατριών

Οι εσωκομματικές κόντρες φατριών... δίνουν και παίρνουν στον ΣΥΡΙΖΑ. Στην Κουμουνδούρου κυριαρχεί μια «ισορροπία τρόμου», με τον Στέφανο Κασσελάκη και το περιβάλλον του να προσπαθούν να σταθμίσουν δύο στοιχεία: Να προχωρήσει η διαδικασία μετατροπής του ΣΥΡΙΖΑ σε απροσημάτιστα προσωπικό μηχανισμό του προέδρου και ταυτόχρονα να υπάρξει μία εικόνα στοιχειώδους σύμπνοιας ενόψει ευρωεκλογών.

Στο Εκτελεστικό Γραφείο που προέκυψε μετά το Συνέδριο μετέχουν τόσο η Όλγα Γεροβασίλη, που εκφράζει την «Τσιπρική» πτέρυγα, όσο και ο Νίκος Παππάς

που έχει -όπως αποδείχθηκε στη συνεδριακή ψηφοφορία για το αν θα γίνουν εκλογές- οργανωτική ισχύ. Εκεί πλέον έχει μετατοπιστεί το «πολιτικό κέντρο» του κόμματος, «εξαφανίζοντας» ουσιαστικά τα υπόλοιπα κομματικά όργανα (Πολιτική Γραμματεία και Κεντρική Επιτροπή). Θέτοντας έτσι «εκτός νυμφώνος» τόσο την τάση του Διονύση Τεμπονέρα όσο και των υποστηρικτών της κεντροαριστερής μετατόπισης (Ραγκούσης-Θεοχαρόπουλος-Ζαχαριάδης).

Στην πραγματικότητα, όλες οι τάσεις «προετοιμάζονται» για τις εσωκομματικές αναμετρήσεις που θα γίνουν μετά τις ευ-

ρωεκλογές. Ούτως ή άλλως, το αποτέλεσμα που αναμένεται θα είναι υποδεέστερο των ποσοστών που πήρε ο ΣΥΡΙΖΑ στις εθνικές εκλογές (17,8%).

Ο βαθμός υποχώρησης του εκλογικού ποσοστού θα κρίνει και τη σφοδρότητα της αντιπαράθεσης. Ιδίως από τη στιγμή που ο Στέφανος Κασσελάκης έχει ξεκαθαρίσει ότι θα παραμείνει στην προεδρία ανεξαρτήτως εκλογικού αποτελέσματος. Απειλώντας με προσφυγή σε εσωκομματικές εκλογές «στη βάση». Ένα κομματικό εκλογικό σώμα που πλέον αριθμεί μερικές δεκάδες χιλιάδες, όπου οι «οπαδοί» του αποτελούν σημαντικό τμήμα.

Σε πολύ επικίνδυνες καταστάσεις οδηγεί η κυβέρνηση της ΝΔ τη χώρα, πρωτοστατώντας στα σχέδια των ΗΠΑ και της ΕΕ, από την Ουκρανία μέχρι την Ερυθρά, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Τα πράγματα δεν είναι πλέον μόνο υποθετικά, καθώς πύραυλοι αρχίζουν να πέφτουν κοντά σε ελληνικές αποστολές ή σε ελληνόκτητα πλοία, με νεκρούς και τραυματίες. Το Μαξίμου επιχειρήσει να μετατρέψει σε ταινία της σειράς *Επικίνδυνες Αποστολές* την επίσκεψη Μητσοτάκη στην Οδησό, με τον ίδιο σε ρόλο «υπερήρωα» και αφήνοντας να εννοηθεί πως ο πύραυλος, ο οποίος έπεσε περίπου 500 μέτρα μακριά από τις αποστολές, «μπορεί» και να στόχευε τους Μητσοτάκη-Ζελένσκι, με τη Ρωσία να διαψεύδει ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Όπως και να είναι όμως, το μήνυμα πως η ελληνική κυβέρνηση είναι αποφασιστικά στο πλευρό του Κιέβου δόθηκε, τα «γραμμάτια» προς τις ΗΠΑ ξεπληρώνονται, ενώ γίνεται προσπάθεια να κερδηθεί η εγχώρια κοινή γνώμη στην υποστήριξη του Κιέβου και της μεγάλης ελληνικής ενίσχυσης του ουκρανικού στρατού.

«Δείξαμε τη στήριξή μας στην Ουκρανία με αναπάντεχο τρόπο για ορισμένους εχθρούς μας», είπε ο Κ. Μητσοτάκης στο Βουκουρέστι στη συνάντησή του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, όπου πήγε μετά την Οδησό, φωτογραφίζοντας ως «εχθρό» τη Ρωσία, ανεβάζοντας την πολεμοκάπηλη ρητορική. Αξιοσημείωτο είναι πως ο Κ. Μητσοτάκης μαζί με τον Πολωνό Ντόναλντ Τουσκ είναι οι δύο που πρότειναν την Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν για επανεκλογή στην προεδρία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η στήριξη της πρώην υπουργού

Πολεμική εμπλοκή

Γιάννης Ελαφρός

Κασκαντέρ του ΝΑΤΟ ο Μητσοτάκης, σε «Επικίνδυνες Αποστολές»

► Συνάντηση με τον Ζελένσκι στην Οδησό, εύσημα από ΗΠΑ και ΕΕ

Άμυνας της Γερμανίας έχει τη σημασία της, καθώς πρωτοστατεί υπέρ της Ουκρανίας και στην πολεμική κινητοποίηση της ΕΕ, με πρόσφατη την απόφαση για ενίσχυση της ευρωπαϊκής πολεμικής βιομηχανίας με 1,5 δισ. ευρώ (πρόγραμμα EDIP).

Τους κινδύνους παραπέρα εμπλοκής ανέδειξε και το τηλεφώνημα του Άντονι Μπλίνκεν την Τετάρτη στον Κ. Μητσοτάκη. Ο αμερικανός ΥΠΕΞ «ευχαρίστησε τον πρωθυπουργό για τη συνεχιζόμενη συνεισφορά της Ελλάδας στην ασφάλεια της Ουκρανίας»...

Στο άλλο πολεμικό μέτωπο το πλοίο «True Confidence», που βρίσκεται υπό ελληνική διαχείριση, δέχτηκε την Τετάρτη επίθεση από πύραυλο των Χούθι, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τρεις ναυτεργάτες (δύο από τις Φιλιππίνες κι ένας από Βιετνάμ) και να τραυματιστούν αρκετοί ακόμα. Πρόκειται για την όγδοη εμπλοκή ελληνόκτητου πλοίου στην Ερυθρά Θάλασσα το τελευταίο δίμηνο. Όπως αναφέρει ανακοίνωση της ΠΕΝΕΝ, σύμφωνα με διεθνή δημοσιεύματα το Ναυτικό της Υεμένης επικοινωνήσε μέσω VHF με το πλοίο και ζήτησε να αλλάξει πορεία. Οι προειδοποιήσεις όμως αγνοήθηκαν και στη συνέχεια ήρθε το πυραυλικό χτύπημα.



Τρεις νεκροί ναυτεργάτες σε ελληνόκτητο πλοίο στην Ερυθρά, οι εφοπλιστές δεν αλλάζουν ρότα λόγω υψηλών ναύλων

«Μεγάλοι ναυτιλιακοί κολοσσοί έχουν ματαιώσει τα δρομολόγια των πλοίων, στέλνοντας τα μέσω του ακρωτηρίου Καλής Ελπίδας (Ν. Αφρική)», σημειώνει η ΠΕΝΕΝ και υπογραμμίζει: «Οι Έλληνες εφοπλιστές, επειδή τα ναύλα έχουν εκτοξευτεί σε αστρονομικά υψηλά επίπεδα, παίζουν τη ζωή των πληρωμάτων τους κορώνα-γράμματα. Ταυτόχρονα, ήταν αυτοί που ζήτησαν από την ελληνική κυβέρνηση να οργανωθεί διεθνής ναυτική δύναμη για την

προστασία των πλοίων τους», με την ελληνική κυβέρνηση να στέλνει τη φρεγάτα «Υδρα» και να αναλαμβάνει μέρος της διοίκησης της επιχείρησης της ΕΕ «Aspides». «Η εμπλοκή αυτή της χώρας μας συνιστά θανάσιμο κίνδυνο για τα πληρώματα των εμπορικών πλοίων, αλλά και του προσωπικού της φρεγάτας, το οποίο στέλνεται χιλιάδες μίλια μακριά από τα σύνορα». Η φρεγάτα «Υδρα» έφτασε τις προηγούμενες μέρες στα καυτά νερά της Ερυθράς Θάλασσας.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΛΑΪΚΟ ΚΟΜΜΑ

Με φιλοπολεμική, αντιμεταναστευτική ατζέντα στις ευρωεκλογές

Την Παρασκευή ολοκληρώθηκαν στο Βουκουρέστι οι διήμερες εργασίες του συνεδρίου του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (ΕΛΚ) για τη συζήτηση των πολιτικών προτεραιοτήτων και του «μανιφέστου» για τις ευρωεκλογές. Πόλεμος στην Ουκρανία, μετανάστευση και οικονομία ήταν τα βασικά θέματα που συζητήθηκαν. Ενισχυμένο ρόλο εντός του ΕΛΚ, που βρίσκεται σε τροχιά υποχώρησης, διεκδικεί η ΝΔ του Κυριάκου Μητσοτάκη, στηριζόμενη στις πρόσφατες εκλογικές νίκες αλλά και την «αναβάθμιση» της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδι-

ασμούς. Σύμμαχος σε αυτή την επιδίωξη είναι και η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, που απέδωσε εύσημα στον Έλληνα πρωθυπουργό τονίζοντας ότι «είμαστε υπερήφανοι για τον Κ. Μητσοτάκη που επανέφερε την Ελλάδα στον δρόμο της επιτυχίας».

Η ΝΔ είναι ένα από τα δύο κόμματα που είχαν συνυπογράψει την υποψηφιότητα της προέδρου της Κομισιόν, μαζί με τους Γερμανούς Χριστιανοδημοκράτες. Η υποψηφιότητά της πάντως βγήκε τραυματισμένη, καθώς εγκρίθηκε με μόλις 400 ψήφους υπέρ από το σύνολο των 801 συνέδρων του

ΕΛΚ, με τους Γάλλους και Σλοβένους συντηρητικούς να την καταψηφίζουν. Ενδιαφέρον παρουσιάζει η συνολική συντηρητική μετατόπιση, στη σκιά της ανόδου της ακροδεξιάς εντός και εκτός ΕΛΚ. Στο μανιφέστο, συγκεκριμένα, καταγράφεται η σκληρή ρύση της στάσης στο μεταναστευτικό-προσφυγικό με την υιοθέτηση του σχεδίου μεταφοράς των αιτούντων άσυλο που εισέρχονται στην ΕΕ «σε μια ασφαλή τρίτη χώρα», όπως η Ρουάντα και η Αλβανία, και την υποβολή τους στη διαδικασία ασύλου εκεί. Στόχος, όπως σημειώνεται, είναι η μείωση του αριθμού των αφίξεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.



Ακροκεντρώο το κόμμα Λοβέρδου

Τη διαθεσιμότητά του στο σύστημα εκφράζει ο πρώην υπουργός Ανδρέας Λοβέρδος, που ανακοίνωσε την ίδρυση νέου κόμματος με το όνομα «Δημοκράτες» και χρώματα που παραπέμπουν σε ένα πάντρεμα του Δημοκρατικού και Ρεπουμπλικανικού κόμματος των ΗΠΑ. Όπως είπε, θέλει να εκφράσει τους πολίτες που είναι δυσανεκτοί από τη στάση της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ, που δεν ευθυγραμμίζεται με τις πολιτικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης σε μια σειρά από θέματα όπως των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Το νέο συντηρητικό μόρφωμα έχει και έντονα ξενοφοβικά χαρακτηριστικά. Ενδεικτικό ότι ο Λοβέρδος επέλεξε να ανακοινώσει την ίδρυση του κόμματος από τον Έβρο, για να τιμήσει, όπως είπε, τον τόπο που πριν τρία χρόνια... απέκρουσε την εισβολή μεταναστών!

Σχόλια στο ημίφως

► «Ιερές» κόντρες και παζάρια

Μαίνεται ο ανορθόδοξος πόλεμος μεταξύ Εκκλησίας και αστικού πολιτικού προσωπικού με αφορμή τον νόμο που ψηφίστηκε στη Βουλή για τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών. Μπορεί να ακούγεται ως ευτράπελο εν έτει 2024 η απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου η «Κυριακή της Ορθοδοξίας» να γιορταστεί χωρίς παρουσία πολιτικών, ή ότι ο αρχιεπίσκοπος με τη ΔΙΣ δεν θα... συμφάγουν με τη Σακελλαροπούλου, αλλά αντανάκλα το μπρα ντε φερ που βρίσκεται σε εξέλιξη για το ποιος θα ορίζει την ατζέντα σε κρίσιμα κοινωνικά θέματα και σε ποιο βάθος θα... βουλιάξει η ελληνική κοινωνία στον πολιτικό και ιδεολογικό βούρκο του δόγματος «πατρίς, θρησκεία οικογένεια». Όσο για τη ρεφορμιστική Αριστερά, ούτε καν θέτει θέμα διαχωρισμού εκκλησίας-κράτους και δημόσιας ζωής, καθώς και πλήρους αποκρατικοποίησης της θρησκείας ή δήμευσης της αμύθητης παρουσίας της Εκκλησίας.

► Προπαγάνδα ΕΕ-κυβέρνησης στα σχολεία

Να ρίξει δίχτυα στη νεολαία και ειδικά στους μαθητές προσπαθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, με πλήθος σχετικών προπαγανδιστικών προγραμμάτων. Ένα απ' αυτό είναι το πρόγραμμα «Πρεσβευτής» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπου μιλάνε στα σχολεία ευρωβουλευτές διαφημίζοντας τα καλά της ΕΕ... Βέβαια, το πόσο σημαντικά είναι όλα αυτά φαίνεται και στο



εξής: Σε λύκειο της Αττικής κανόνιστηκε να μιλήσει μόνο ο ευρωβουλευτής της ΝΔ Στέλιος Κυμπουρόπουλος. Δυστυχώς όμως για τους απολογητές της ΕΕ, που νόμιζαν πως θα κάνουν προπαγανδιστικό περίπατο, σηκώθηκαν εκπαιδευτικοί των Παρεμβάσεων και έδωσαν την πραγματική διάσταση της ΕΕ, καταχειροκροτούμενοι μάλιστα από μαθητές και μαθήτριες! Κι αυτό παρότι έγινε απόπειρα από τη διευθύντρια του σχολείου να τους εμποδίσει να μιλήσουν.

► Μια περήφανη άρνηση ενός Έλληνα σκηνοθέτη

Ο σκηνοθέτης Γιώργος Ζώης, που το τελευταίο του φιλμ *Argadia* απέ-

σπασε πολλές διακρίσεις σε φεστιβάλ του εξωτερικού, αρνήθηκε την πρόσκληση να παρουσιάσει την ταινία του στο φεστιβάλ κινηματογράφου της Ιερουσαλήμ, δηλώνοντας, μεταξύ άλλων, ότι όταν «το Ισραήλ διαπράττει καθαρά μια γενοκτονία που δεν έχει καμία σχέση με αυτοάμυνα, αρνούμαι να είμαι καλεσμένος και να απαντώ σε ερωτήσεις του κοινού, ενώ ο στρατός του δολοφονεί μερικά χιλιόμετρα πιο πέρα. Θεωρώ ότι αν η άρνηση είναι συλλογική, θα λειτουργήσει ως άλλος ένας μοχλός πίεσης για να επιτευχθεί κατάπαυση του πυρός. Αλλά ακόμα και αν η άρνηση έχει μηδενικό αντίκτυπο, η ατομική μου ηθική και η πολιτική μου συνείδηση επιτάσσουν να αρνηθώ να γίνω μέλος μιας τέτοιας φριχτής κανονικότητας».

Βασίλης
Παπαγεωργίου

► Τραμπουκισμοί οπαδών της Μακάμπι

Ανενόητοι αλώνιζαν την Πέμπτη οι χούλιγκαν της ισραηλινής ομάδας Μακάμπι Τελ Αβίβ που είχαν έρθει στην Αθήνα στο πλαίσιο ποδοσφαιρικού αγώνα. Μάλιστα, χτύπησαν και τραμπουκίσαν Άραβα πολίτη, επειδή τόλμησε να τους απευθυνθεί εκφραζόμενος υπέρ της Παλαιστίνης! Οι αστυνομικές δυνάμεις άφησαν για άλλη μια φορά ανενόητη τη δράση και τη βία των τραμπουκίων της Μακάμπι, όπως είχαν κάνει και με τον γηπεδικό στρατό των νεοναζί Κροατών το καλοκαίρι. Βλέπετε, ήταν πολύ απασχολημένες με την περικύκλωση της κατάληψης της Πρωτανείας του ΕΚΠΑ και την καταστολή του φοιτητικού κινήματος!

Σοφία Στεφανίδου*

Η αλληλεγγύη έφερε την παύση κάθε δίωξης

Τέλη Ιανουαρίου, η Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Θεσσαλονίκης ξεκίνησε διαδικασία πειθαρχικής δίωξης εναντίον των μελών του προεδρείου της Ε' ΕΛΜΕ, με έγκληση «έγγραφων εξηγήσεων» για τη συμπεριφορά τους κατά τη διάρκεια γενικής συνέλευσης του σωματείου, που διέγραψε στέλεχος της τοπικής ΔΑΚΕ. Ο συγκεκριμένος κρίθηκε υπόλογος από μαζικότατη συνέλευση για σωρεία παραβιάσεων του καταστατικού (εκπροσώπηση του σωματείου με πλαστό έγγραφο, για «απρεπή προσβλητική, εργοδοτική συμπεριφορά εναντίον εργαζομένων γυναικών») και αποφάνθηκε τη διαγραφή του, για την οποία ο ίδιος στη συνέχεια κινήθηκε δικαστικά εναντίον της ΕΛΜΕ, συνολικά οκτώ φο-

Ζητώ τον λόγο

ρές, αλλά και με προσωπικές μηνύσεις εναντίον των μελών του προεδρείου. Για το ίδιο θέμα κινήθηκε ΕΔΕ και για άλλο τότε μέλος του σωματείου, τον Βασίλη Μορέλα, από τη ΔΔΕ Ημαθίας.

Η υπόθεση αναδεικνύει πολύ σοβαρά ζητήματα που αφορούν τη λειτουργία των σωματείων και τη στάση του κράτους. Είναι σαφές ότι στην εποχή της ολόπλευρης επίθεσης του κεφαλαίου εναντίον του κόσμου της εργασίας, της

λεπτασίας του εργατικού μόχθου και εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης των πάντων, το κράτος επιδιώκει να αδρανοποιήσει, να καταστείλει και να περιορίσει δραματικά τη δυνατότητα των εργαζομένων να ανατρέψουν αυτή την πολιτική. Έτσι, αλλάζει το θεσμικό πλαίσιο, με κορυφαία παρέμβαση τον νόμο Χατζηδάκη, ενώ ενδεικτικό είναι ότι έχει προσφύγει 11 φορές για να κηρύξει παράνομη την απεργία-αποχή ενάντια στην ατομική αξιολόγηση!

Στην περίπτωση μας, παρεμβαίνει μέσω των διοικητικών μηχανισμών, ασκώντας πειθαρχικές δίωξεις, για να επιβάλει τον έλεγχο, να ακυρώσει αποφάσεις συνδικαλιστικών οργάνων και να στείλει μήνυμα τρομοκράτησης προς

όλους/ες. Με αποφάσεις γενικών συνελεύσεων και ΔΣ, η Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα πρωτοβάθμια σωματεία που προσπαθεί να βάλει τις βάσεις ενός άλλου εργατικού κινήματος, με αυτά και τον συντονισμό τους σε πρωταγωνιστικό ρόλο, με ενεργή υπεράσπιση των αποφάσεων των γενικών συνελεύσεων και την αναγκαία βαθιά πολιτικοποίηση. Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο το τεράστιο κύμα αλληλεγγύης, το οποίο οδήγησε στη μεγάλη νίκη, στην παύση κάθε πειθαρχικής δίωξης! Συνεχίζουμε τον αγώνα για να σταματήσει η δίωξη και του Βασίλη Μορέλα.

*γραμματέας της Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης

Συνδιάσκεψη «Νέας Αριστεράς»

Μπάμπης Συριόπουλος

Ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες της Ιδρυτικής Συνδιάσκεψης της Νέας Αριστεράς την Κυριακή στις 3 Μάρτη. Πρόεδρος είναι ο Αλέξης Χαρίτσης και εγκρίθηκε Πανελλαδικό Συντονιστικό. Στην Ιδρυτική Διακήρυξη γίνεται λόγος για την «πολυκρίση του σύγχρονου νεοφιλελεύθερου παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού» και για την ανάγκη η αριστερά του 21^{ου} αιώνα «να ξαναβρεί τη δύναμή της και τη ψυχή της ως δύναμη αντικαπιταλιστική, αντινεοφιλελεύθερη και διεθνιστική». Για την παγκόσμια κατάσταση προβάλλει το αίτημα «Ειρήνη τώρα, ειρήνη παντού», αναδεικνύει το «συνεχές επεκτατισμό του ΝΑΤΟ» στον πόλεμο στην Ουκρανία, μιλώντας για «προτεραιότητα στις αποφάσεις του ΟΗΕ έναντι της συμμετοχής στο ΝΑΤΟ ή στην ΕΕ ειδικά όταν αυτοί οι οργανισμοί αναλαμβάνουν μονομερώς επιθετική δράση έξω από το πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών».

Βέβαια στο κείμενο που κατατέθηκε στη Συνδιάσκεψη από το «τμήμα εξωτερικής και ευρωπαϊκής πολιτικής της Νέας Αριστεράς» δηλώνεται ότι «Η Νέα Αριστερά, πιστή στην παράδοση της ανανεωτικής Αριστεράς της χώρας μας και ως μέρος της σύγχρονης ευρωπαϊκής Αριστεράς, τάσσεται σταθερά υπέρ της Ευρωπαϊκής ενοποίησης και της ενεργού συμμετοχής της Ελλάδας σ' αυτήν. Η ενότητα της Ευρώπης είναι προϋπόθεση [...] για την αποτελεσματική συμμετοχή μας στο παγκόσμιο γίγνεσθαι απέναντι στις υπερδυνάμεις της Κίνας και των ΗΠΑ». Το ίδιο κείμενο υποστηρίζει «βήματα προς την ομοσπονδοποίηση» αρκεί να συμβαδίζουν με την «εισαγωγή κοινωνικών δεικτών στα κριτήρια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας». Παρά το ότι η Νέα Αριστερά διαφωνεί με την αγορά των F35 στην Ιδρυτική Διακήρυξη υποστηρίζεται η «ενίσχυση της εθνικής άμυνας» και μια «σαφής και αυτόνομη στρατηγική για την απόλυτη προστασία της κυριαρχίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων» της Ελλάδας.

Η Ιδρυτική Διακήρυξη περιγράφει το «σοσιαλισμό του 21^{ου} αιώνα» ως ένα κόσμο διαφορετικό, «καλύτερο. Δικαιότερο. Με κοινωνική ισότητα. Με κλιματική δικαιοσύνη. Με δημοκρατία και ελευθερία». Έτσι απλά ορίζεται ένας διακηρυκτικός «σοσιαλισμός» χωρίς να θίγεται η καπιταλιστική ιδιοκτησία.

Στα επτά σημεία του «άμεσου σχεδίου δράσης» τίθενται στόχοι που είναι δύσκολο να διαφωνήσει το σύνολο των αστικών κομμάτων συμπεριλαμβανομένης της ΝΔ, όπως «μια ζωή δίχως ακρίβεια», «εντατικοί έλεγχοι στην αγορά», «πλαφόν στην κερδοφορία επιχειρήσεων που κερδοσκοπούν», κράτος «σύμμαχος του πολίτη» με «ρόλο αναπτυξιακό», που «να στηρίζει την πρωτογενή και δευτερογενή παραγωγή», «να επενδύει στην καινοτομία και στην εξωστρέφεια των επιχειρήσεων», «δεν θα αφήνει κανέναν πίσω», «οικονομία που λειτουργεί



Οι «ηττημένοι» του ΣΥΡΙΖΑ αναζητούν ρόλο και συστημική πρόταση διαχείρισης

► Δεν έφταιξαν τα μνημόνια, οι υψηλές προσδοκίες και ο... βολонταρισμός έφταιξαν αναφέρει η διακήρυξη

προς όφελος των πολλών», «ένα σπίτι για όλους», «να ανοίξουν τα κλειστά σπίτια σε προσιτές τιμές και ενοίκια», «μια Ελλάδα σταθερότητας και ειρήνης», «σαφή θέση για να σταματήσει η σφαγή στη Γάζα και να γίνει επιτέλους πράξη το δικαίωμα του Παλαιστινιακού λαού για αυτοδιάθεση και ελευθερία». Επίσης, το «τμήμα εξωτερικής και ευρωπαϊκής πολιτικής» δηλώνει: «Είμαστε υπέρ της διεύρυνσης της ΕΕ. Η ένταξη των Βαλκανίων έχει καθυστερήσει υπερβολικά».

Στην Πολιτική Απόφαση της Συνδιάσκεψης επισημαίνεται ότι «η Αριστερά αναπνέει μέσα σε συνθήκες πολιτικής, [...] μέσα από τους κοινωνικούς αγώνες [...]». Όχι μέσα από την αντιπολιτική και την παραπολιτική σε μια προσπάθεια διαχωρισμού από τον εξευτελισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι εξηγούνται και οι γενικόλογες αναφορές σε κάποιο «σοσιαλισμό», οι δειλές αντικαπιταλιστικές και διεθνιστικές διακηρύξεις καθώς και οι αναφορές στην εργατική τάξη και την ταξική πάλη. Μάλιστα ο Δ. Βίτσας στην

ομιλία του δήλωσε ότι «οι ηγεσίες των καπιταλιστικών κρατών στον πλανήτη γη απειλούν τον ίδιο τον πλανήτη και την ανθρωπότητα με αφανισμό» και ότι «τελικός στόχος μας είναι ο κομμουνισμός, δεν είναι ο σοσιαλισμός με δημοκρατία και ελευθερία», συνεχίζοντας «αφού τρόμαξε από τα ίδια του τα λόγια ότι «μία Ελλάδα για μια Ευρώπη για την ειρήνη είναι πρώτη προτεραιότητα».

Η πραγματική φυσιογνωμία της Νέας Αριστεράς φαίνεται στην αποτίμηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ: «Τα θετικά επιτεύγματα της τότε κυβέρνησης είναι πολλά και σημαντικά και σε διαφορετικά πεδία. Όμως ο πήχης των προσδοκιών που καλλιεργήθηκαν, υψώθηκε υπερβολικά με εύκολες υποσχέσεις και άκρατο βολонταρισμό». Έτσι, η αποτυχία της κυβερνώσας αριστεράς οφείλεται στις υψηλές προσδοκίες και στον βολонταρισμό. Γι αυτό η «αριστερά του 21^{ου} αιώνα» -όπως παρουσιάζεται η Νέα Αριστερά- είναι πολύ προσεκτική στις προσδοκίες που καλλιεργεί.

Υπεξαίρεση email

Διαρροές προσωπικών δεδομένων από το ΥΠΕΣ

Μεγάλα ερωτήματα και σοβαρά ζητήματα για την ασφάλεια των προσωπικών μας δεδομένων και τον έλεγχο-επεξεργασία τους από κρατικές υπηρεσίες και χρήση τους για πελατειακή-κομματική προπαγάνδα αναδεικνύει το σκάνδαλο με τη μαζική αποστολή emails σε απόδημους Έλληνες χωρίς την άδεια τους από το γραφείο της ευρωβουλευτού της ΝΔ Άννας Μισέλ Ασημακοπούλου. Όπως κατήγγειλαν πολλοί Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό, τα μηνύματα έφτασαν σε διευθύνσεις οι οποίες είχαν δοθεί μονάχα για επικοινωνία με το υπουργείο Εσωτερικών. Η ίδια η ευρωβουλευτής άλλαξε δύο φορές την εκδοχή της για το πού βρήκε όλες αυτές τις διευθύνσεις ωστόσο και πάλι δεν κατάφερε να πείσει. Αρχικά υποστήριξε ότι ουδέποτε έλαβε προσωπικά δεδομένα από το υπουργείο Εσωτερικών ή άλλο φορέα της



κυβέρνησης που να αφορούν τους Έλληνες του εξωτερικού και στη συνέχεια είπε ότι πήρε τους εκλογικούς καταλόγους από το ΥΠΕΣ.

Οι οργανώσεις NAP-VKA εξωτερικού τονίζουν ότι πρόκειται για κατάφωρη παραβίαση των προσωπικών μας δεδομένων και η υπόθεση καταδεικνύει την πάγια τακτική της κυβέρνησης της ΝΔ καθώς και συνολικά του αστικού πολιτικού κόσμου, να επιβάλουν την κυριαρχία τους μέσω της υπεξαίρεσης των προσωπικών μας στοιχείων, παρακολούθησεων και παραβίασης των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Όπως σημειώνουν, πάνω από όλα τίθεται το ερώτημα πόσο αδιάβλητες θα είναι οι εκλογές μέσω της επιστολικής ψήφου όταν το υπουργείο που είναι υπεύθυνο για τις ευρωεκλογές χειρίζεται κατά αυτόν τον τρόπο τα στοιχεία των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους.

ΣΟΥ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Δημήτρης Τζιαντζής

Πανεπιστήμια Α.Ε. θέλουν Μητσοτάκης-Πιερρακάκης

► Όχι στο νομοσχέδιο, «ναι» στην αναθεώρηση του άρθρου 16 από το ΠΑΣΟΚ, προεκλογικός λόγος από ΣΥΡΙΖΑ



Χαρακτηριστικά ιδεολογικής αλλά και μικροκομματικής αντιπαράθεσης επιχείρησε να δώσει η κυβέρνηση στο νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αντιμετωπίζοντας τη συζήτηση στην ολομέλεια της Βουλής ως άτυπο προεκλογικό ντιμπέιτ. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης στην ομιλία του επανέλαβε ότι θεωρεί αναχρονισμό την αποκλειστική δημόσια και δωρεάν τριτοβάθμια εκπαίδευση. Υποστήριξε –

κάτι που δεν στηρίζεται καν από τις μετρήσεις – ότι το νομοθέτημα Πιερρακάκη έχει τη στήριξη της «συντριπτικής κοινωνικής πλειοψηφίας», αντιμετωπίζοντας με υπεροψία το γεγονός ότι την ίδια στιγμή η Βουλή ήταν πολιορκημένη από χιλιάδες φοιτητές. Μίλησε ακόμα για ιδεολογική ηγεμονία των νεοφιλελεύθερων ιδεών λέγοντας –σαν να ζει σε άλλο πλανήτη– ότι οι εποχές που οι φοιτητές φώναζαν «έξω οι εταιρείες από τα πανεπιστήμια έχουν παρέλθει ανεπιστρεπτί»

και πλέον όλοι στηρίζουν τη σύνδεση των πανεπιστημίων με την αγορά και την επιχειρηματικότητα! Ωστόσο, είπε ότι είναι... μύθος οι καταγγελίες περί «ιδιωτικοποίησης», επιμένοντας να χαρακτηρίζει τα νέα ιδρύματα «μη κρατικά». Χαρακτήρισε ως δογματικά τα επιχειρήματα περί αντισυνταγματικότητας του νόμου, λέγοντας ότι το Σύνταγμα οφείλει να προσαρμόζεται στο «ενωσιακό δίκαιο» και προτάσσοντας τη δικαιολογία ότι το νομοσχέδιο αφορά μεταφορά ήδη αναγνωρισμένων ιδρυμάτων του εξωτερικού και όχι ίδρυση νέων. Επιπλέον, χρησιμοποίησε ως επιχείρημα υπέρ του νομοσχεδίου το ότι ο... Στέφανος Κασσελάκης σπούδασε σε «μη κρατικό, μη κερδοσκοπικό» πανεπιστήμιο του εξωτερικού και πως ο πρώην αρχηγός του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελος Βενιζέλος στηρίζει τη ρύθμιση. Προκλητικά ο Κ. Μητσοτάκης ισχυρίστηκε ότι αντιδρούν όσοι θέλουν τις σχολές «στέκια κουκουλοφόρων» και πως στα νέα πανεπιστήμια πλέον «κατάληψη θα κάνουν μόνο η γνώση και ο πολιτισμός!». Επίσης, ο πρωθυπουργός χαιρέτισε την είσοδο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στις ακαδημαϊκές υποδομές, όπως στις δρομολογούμενες ΣΔΙΤ για δημιουργία νέων φοιτητικών εστιών επί πληρωμή.

Ο εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ Σωκράτης Φάμελλος έδειξε και αυτός ότι αντιλαμβάνεται τη συζήτηση στη Βουλή με όρους δικομματικής αντιπαράθεσης ενόψει και των ευρωεκλογών. Στο θέμα του νομοσχεδίου σημείωσε ότι το νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικό και αυτό που κάνει είναι να προσφέρει στους ιδιοκτήτες των κολεγίων και των funds τη δυνατότητα να κερδοσκοπήσουν και να κερδίσουν περισσότερα λεφτά εις βάρος των παιδιών και των οικογενειών τους.

Ο Νίκος Ανδρουλάκης, από την πλευρά του, προσπάθησε να απαντήσει στις αιτιάσεις Μητσοτάκη περί «πράσινου ΣΥΡΙΖΑ». Διευκρινίζοντας ότι επί 20 χρόνια λέμε «ναι» στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και στα «μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια» γιατί «σεβόμαστε το Σύνταγμα». Σημείωσε ότι η χώρα χρειάζεται ελληνικά μη κρατικά πανεπιστήμια και όχι ξένα κερδοσκοπικά, δείχνοντας και τα όρια της εναντίωσής του στην τωρινή ακραία νεοφιλελεύθερη ρύθμιση. Ενδεικτική άλλωστε της αντιδραστικής φυσιολογίας του ΠΑΣΟΚ είναι η αντιπαράθεση στη συνεδρίαση της κοινοβουλευτικής ομάδας, με τον Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλο και τη Νάντια Γιαννακοπούλου να λογομαχούν με τον Ν. Ανδρουλάκη καλώντας σε υπερψήφισή του μέτρου.

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Γιώργος Κρεασίδης

Φοιτητές-εργατιά μια φωνή και... άσ' το για μετά!

► Οι επίμονες προτάσεις των Παρεμβάσεων για συμπαράταξη και η διαρκής αναβολή

Χθες Παρασκευή ήταν προγραμματισμένη η ψήφιση του νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά ΑΕΙ, με το φοιτητικό κίνημα να πραγματοποιεί άλλη μια πανελλαδική δυναμική συγκέντρωση. Πώς όμως στέκεται το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα απέναντι στην αγωνιστική άνοιξη του φοιτητικού κινήματος, σε μια περίοδο μάλιστα που οι εργαζόμενοι δέχονται σκληρή επίθεση, με κεντρικό θέμα τον μισθό που δεν αντέχει στην ακρίβεια. Σε αυτές τις συνθήκες, υπήρχε δυνατότητα για αγωνιστική συμπόρευση με τους φοιτητές αλλά και τους αγρότες, που βρέθηκαν μαζί και στον δρόμο, ώστε όχι απλά να φθαρεί η κυβέρνηση και να τσαλακωθεί η αλαζονεία του «41%» αλλά να διαμορφωθούν όροι πολιτικής της ήττας. Αυτός είναι και ο βασικός φόβος της ΝΔ όχι μόνο ενόψει των ευρωεκλογών αλλά και μπροστά στο ενδεχόμενο η δεύτερη θητεία του Μητσοτάκη να σφραγιστεί από την παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα.

Σε αυτή τη λογική, όταν η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι φέρνει τον Γενάρη το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά ΑΕΙ και ξεκίνησαν οι φοιτητικές κινητοποιήσεις και καταλήψεις, οι Παρεμβάσεις στο δημόσιο, η ΑΤΕ ΕΚΑ και τα εργατικά σχήματα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς πρότειναν

συμπαράταξη με το μαχόμενο φοιτητικό κίνημα. Στην πορεία πρότειναν έγκαιρα απεργιακή κινητοποίηση για τις 8 Φλεβάρη ως αφητηρία για αγωνιστική κλιμάκωση με απεργιακή συνέχεια. Τη μέρα που έγινε μια συγκλονιστική πανελλαδική διαδήλωση των φοιτητών, ενώ οι αγρότες έβγαιναν στον δρόμο. Αντίθετα, με πρόταση μάλιστα του ΠΑΜΕ, η απεργιακή απάντηση μετατέθηκε από ΑΔΕΔΥ και ΕΚΑ στις 28/2, πολύ αργότερα από τις κυβερνητικές εξαγγελίες. Η λογική της πρότασης, όπως την περιέγραψε απόφαση της ΚΕ του ΚΚΕ, ήταν η 24ωρη απεργία να κλείσει έναν κύκλο κλαδικών κινητοποιήσεων, εργατικών, φοιτητικών, αγροτικών, στην επέτειο του εγκλήματος στα Τέμπη. Αυτός ο σχεδιασμός απέρριπτε την ιδέα για ένα μπλόκο στην παραγωγή με σημαία την απόσυρση του νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά ΑΕΙ, αλλά και τη ριζική αύξηση του μισθού με αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή, μαζί με τη δικαίωση των αγροτικών διεκδικήσεων και το πέρασμα του σιδηρόδρομου σε δημόσια ιδιοκτησία. Τελικά, για τις 8/2 και τις φοιτητικές συγκεντρώσεις, ΟΛΜΕ και ΔΟΕ αποφάσισαν τελευταία στιγμή στάσεις εργασίας, χωρίς δυνατότητα έγκαιρης προετοιμασίας και μαζικής συμμετοχής.

Όσο για τη ΓΣΕΕ, αυτή ουσιαστικά λειτουργεί ως στρατηγικός εταίρος της κυβέρνησης. Υπέρμαχη της αντικειμενικής πολιτικής, έχει αναλάβει με τον νόμο Πιερρακάκη ρόλο στον σχεδιασμό και την υλοποίησή της, στο κομμάτι της μετατροπής της τεχνικής εκπαίδευσης σε κατάρτιση φθηνού εργατικού δυναμικού. Το ΕΚΑ, με πρόταση της ΠΑΣΚΕ, ενόψει της χτεσινής συγκέντρωσης είχε προκηρύξει στάση εργασίας για τη Μέρα της Γυναίκας με απλή αναφορά στο νομοσχέδιο. Αντίστοιχα αποφάσισαν ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, με πρόταση του ΠΑΜΕ, στάσεις εργασίας που διευρύνουν την αντίστοιχη της ΑΔΕΔΥ για τη Μέρα της Γυναίκας σε όλο το ωράριο, κάνοντάς την στην πράξη απεργία. Η οποία θα μπορούσε να γίνει με σαφώς καλύτερους όρους, αν δεν είχε απορριφθεί η πρόταση των Παρεμβάσεων για 24ωρη απεργία τη μέρα ψήφισής του νόμου και είχε προετοιμαστεί. Πολύ περισσότερο τώρα που η κυβέρνηση πάει στα δικαστήρια την απεργία-αποχή ενάντια στην αξιολόγηση σε εκπαίδευση και δημόσιο, ενώ εμπορευματοποιεί την υγεία. Αλλά η αντίρρηση αφορά το επόμενο βήμα. Δεν είναι ώρα για «συμπεράσματα» και αποκλιμάκωση, αλλά για νέα απεργία ενάντια στα κυβερνητικά μέτρα.



Το ποτάμι της ανατροπής δεν το σταματά η καταστολή

► Τεράστιο το πανελλαδικό φοιτητικό συλλαλητήριο

Το μαχόμενο φοιτητικό κίνημα με το νέο συγκλονιστικό συλλαλητήριο της Παρασκευής έριξε για τα καλά τον νόμο για τα ιδιωτικά («μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά») πανεπιστήμια στα σκουπίδια. Ένα παλλόμενο νεανικό ποτάμι, με περίπου 30.000 κόσμος, κατέκλυσε το κέντρο της Αθήνας, σε μια διαδήλωση ανάλογη αυτής της 8ης Φλεβάρη. Περίπου 200 φοιτητικοί σύλλογοι απ' όλη την Ελλάδα καλούσαν στο χθεσινό αγωνιστικό ραντεβού, δείχνοντας πως δύο μήνες μετά την έναρξη της φοιτητικής κινητοποίησης ο παλμός του αγώνα χτυπά δυνατά.

Παρά τις προσπάθειες της αστυνομίας να διαλύσει τη διαδήλωση, κτυπώντας με χημικά και κλομπ τον κόσμο στο Σύνταγμα, δεν το κατάφερε. Μέχρι την ώρα που το Πριν στο τυπογραφείο οι φοιτητικοί σύλλογοι είχαν επιστρέψει μαζικά στο Σύνταγμα και καλούσαν τον λαό και τη νεολαία να κατέβουν. Από την επίθεση των ΜΑΤ που προηγήθηκε ωστόσο υπήρξαν τραυματίες

φοιτητές (έξι μεταφέρθηκαν από το ΕΚΑΒ), ενώ έγιναν και προσαγωγές, ακόμα και πριν τη συγκέντρωση (μεταξύ αυτών και δημοτικού συμβούλου Αγίας Παρασκευής)! Η ΕΛΑΣ προσπάθησε και ωρύτερα να σπάσει την πορεία στη Σταδίου (ανεπιτυχώς), ενώ δεν δίστασε να σταματήσει και λεωφορείο από την Πάτρα και να πραγματοποιήσει έλεγχο στα πράγματα των νέων και στα υλικά των φοιτητικών συλλόγων!

Χιλιάδες ήταν οι φοιτήτριες και οι φοιτητές που ήρθαν στην Αθήνα από πανεπιστήμια από όλη τη χώρα: Από τη Θεσσαλονίκη και την Πάτρα, μέχρι την Κρήτη, τη Θεσσαλία, τα Γιάννενα και τη Θράκη. Αν κάτι κατάφερε η κυβέρνηση της ΝΔ, είναι να αναγεννήσει το φοιτητικό κίνημα και να δημιουργήσει ένα διευρυμένο δημόσιο «Όχι» στα ιδιωτικά ΑΕΙ και στην παιδεία της αγοράς.

Είναι χαρακτηριστικό για το μέγεθος της πορείας πως όταν η κεφαλή είχε μπει στην πλατεία Συντάγματος μεγάλο μέρος του κόσμου βρισκόταν ακόμα στην

Πανεπιστήμιο, δεν είχε στρίψει από τα Χαυτεία στη Σταδίου, όπου είχε καταληφθεί ολόκληρη από πυκνά φοιτητικά μπλοκ. Τους φοιτητικούς συλλόγους με τα δεκάδες πανό ακολουθούσαν μαθητές, σωματεία εκπαιδευτικών (ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ), μελών ΔΕΠ, εργαζομένων στα πανεπιστήμια, το ΣΕΡΕΤΕ, άλλα πρωτοβάθμια σωματεία, κινήσεις και συλλογικότητες.

«Τεράστιο νεανικό ποτάμι δεκάδων χιλιάδων διαδηλωτών/τριών ενάντια στο νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Αυτή είναι η ελπίδα και η δύναμη που μπορεί να σαρώσει την αντιλαϊκή πολιτική κυβέρνηση, ΕΕ, κεφαλαίου και την ανούσια αντιπολίτευση-συναινετική συμπολίτευση», ήταν το πρώτο σχόλιο του ΝΑΡ.

Την επόμενη εβδομάδα έχει προγραμματιστεί νέος γύρος γενικών συνελεύσεων στις σχολές, καθώς το φοιτητικό κίνημα, που ήρθε στο προσκήνιο δυναμικά, δεν θα παραδώσει τα όπλα του αγώνα επειδή ο κυβερνητικός λόγος ψήφισε το νομοσχέδιο στη Βουλή. Ο αγώνας συνεχίζεται.

Κωστής Ζαχαρόπουλος

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΕΚΠΑ Ηχηρό μήνυμα την παραμονή της ψήφισης

«Αποκλειστικά δωρεάν και δημόσια παιδεία! 8 Μάρτη θα βουλιάξει η Αθήνα!» Αυτό το σύνθημα έγραφε το γιγαντοπανό που κρεμάστηκε μπροστά στην πρυτανεία του ΕΚΠΑ το πρωί της Πέμπτης, με την υπογραφή «Καταλήψεις Φ.Σ. Αθήνας». Το κεντρικό διοικητικό κτίριο του ΕΚΠΑ, μέσα στην «καρδιά» της πόλης, κατέλαβαν μία σειρά φοιτητικών συλλόγων, που υλοποιώντας τις αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων προχώρησαν σε κλιμάκωση των μέσων πάλης απέναντι στην ψήφιση του νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Βασικός στόχος ήταν να σταλεί ένα σαφές προειδοποιητικό μήνυμα πως η ψήφιση του νόμου δεν θα περάσει στα «φιλά». Ο στόχος επετεύχθη!

Ήδη από νωρίς το πρωί της Πέμπτης φοιτητές/τριες πλαισίωσαν την κατάληψη ενώ αργότερα πραγματοποιήθηκε και ανοιχτή διαδικασία της συντονιστικής επιτροπής της κατελημμένης πρυτανείας, όπου φοιτητικοί σύλλογοι και εργαζόμενοι σχεδίασαν τις δράσεις τους ενόψει της ημέρας ψήφισης του νομοσχεδίου. Η κατάληψη της Πρυτανείας και η πλήρης απονέκρωση της διοικητικής λειτουργίας του πανεπιστημίου αποτέλεσε κίνηση που αγκαλιάστηκε γρήγορα από τη μαχόμενη ακαδημαϊκή κοινότητα! Φοιτητικοί σύλλογοι από άλλα ιδρύματα, σωματεία και πρωτοβουλίες αγώνα εργαζομένων στο πανεπιστήμιο, όπως και ο σύλλογος μελών ΔΕΠ Παντείου, προχώρησαν το μεσημέρι της Πέμπτης σε συμβολική περικύκλωση του κατελημμένου κτιρίου και έδωσαν ηχηρό μήνυμα πως ο αγώνας απέναντι στο νομοσχέδιο είναι υπόθεση όλου του λαού και θα βγει τελικά νικηφόρος!

Οι Φοιτητικοί Σύλλογοι, σε δημιουργικό κλίμα προπαγάνδισης της πανελλαδικής πορείας της Παρασκευής, πραγματοποίησαν μαζικά μοιράσματα των αποφάσεων τους στο μετρό και στα λεωφορεία και κόλλησαν χαρτόνια με τα αιτήματά τους. Τα συνθήματα τους έτσι «ταξίδεψαν» σε όλη την πόλη, καλώντας την κοινωνία σε αγωνιστική συμπίεση.

Παράλληλα, σε μαζικό αμφιθέατρο του κτιρίου διεξήχθη ανοιχτή συνέλευση αγώνα, όπου φοιτητικοί σύλλογοι, μαθητές, σωματεία εργαζομένων στο πανεπιστήμιο και στην εκπαίδευση ευρύτερα, συζήτησαν για τις κινητοποιήσεις της μέρας ψήφισης όπως και ευρύτερα για το νομοσχέδιο και τον διαρκή αγώνα για αποκλειστικά δημόσια δωρεάν παιδεία. «Ακόμα και να ψηφιστεί το νομοσχέδιο, ο αγώνας τώρα ξεκινάει» ήταν το πολιτικό στίγμα από πολλές τοποθετήσεις, ενώ ο σύλλογος των διοικητικών θύμισε στο αμφιθέατρο πως ο αγώνας κατά του νόμου Διαμαντοπούλου απέκτησε πραγματική φλόγα μετά (!) την ψήφισή του. Η συζήτηση δεν έμεινε εκεί, ωστόσο, αφού υπερθεματίστηκε από τους παρευρισκόμενους εργαζόμενους η συστράτευση τους στο πλάι των φοιτητικών συλλόγων τόσο την Παρασκευή όσο και στους επόμενους γύρους του ανοιχτού αυτού μετώπου.

Στην 9^η εβδομάδα πανεκπαιδευτικών κινητοποιήσεων και φοιτητικών καταλήψεων, λίγες μέρες μετά τη μαζική απεργία της 28^{ης} Φλεβάρη, στην επέτειο του εγκλήματος των Τεμπών, μία ανάσα πριν την μεγάλη πορεία της Παρασκευής (ημέρας ψήφισης του νομοσχεδίου), το φοιτητικό, αλλά και ευρύτερα το πανεκπαιδευτικό κίνημα επιδίωξε μέσα από την κίνηση αυτή να ανεβάσει τον πήχη της πολιτικής αντιπαράθεσης. Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο και οφείλει η κυβέρνηση και κάθε κυβέρνηση να το ακούσει καλά: Τον λόγο για το πανεπιστήμιο τον έχουν φοιτητές και εργαζόμενοι! Ο αγώνας για δημόσια και δωρεάν παιδεία στο ύψος των σύγχρονων αναγκών της νεολαίας είναι δίκαιος και είναι ακόμα στην αρχή του.

NAP:
Η εξόρμηση
έληξε, η μάχη
συνεχίζεται



ΕΛΗΞΕ η τρίμηνη οικονομική εξόρμηση του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της νΚΑ, αλλά η μάχη για εξασφάλιση της οικονομικής δυνατότητας για παρέμβαση στις πολιτικές μάχες πρέπει να συνεχιστεί με ένταση. Το πλάνο του NAP καλύφτηκε κατά 94,67%. Από τις οργανώσεις περιοχών, στη πρώτη θέση σε συνεισφορά βρέθηκε η οργάνωση Πελοποννήσου με 169,2%, στη δεύτερη η οργάνωση Στερεάς με 146% και στη τρίτη η οργάνωση Αττικής με 102,6%. Από τις Οργανώσεις Βάσης της Αττικής πρώτη ήταν η ΟΒ Υγείας με 234%, δεύτερη η ΟΒ Δημόσιων Εκπαιδευτικών με 208%, τρίτη η ΟΒ Ανατολικής Αττικής με 166%. Κάλυψαν το πλάνο τους αρκετές ακόμα ΟΒ όπως οι ΟΒ Ιδιωτικών Υπαλλήλων, Τραπεζών-πρώην ΔΕΚΟ, Δυτικών, Βορειοανατολικών, Δημοσίου, Κέντρο 1, ΜΜΕ-Πολιτισμού, Νοτίων κ.α. Η οικονομική εξόρμηση αποτέλεσε καθρέπτη της λειτουργίας των ΟΒ και των δεσμών τους με συναγωνίστριες/ές του χώρου που δρουν, αλλά και των οικονομικών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν ευρύτερα εργατικά στρώματα και αποτυπώνεται στην πιο χαμηλή κάλυψη του πλάνου από ΟΒ εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα.

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου



Με ένα ...κλικ

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΤΟΥ PRIN ΣΤΙΣ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

► Κυκλώστε από τώρα στο ημερολόγιο την Κυριακή 7 Απριλίου. Θα βρεθούμε στον φιλόξενο χώρο του Ίλιον Plus (Πατησίων και Κοδριγκτώνος) με τη Ρίτα Αντωνοπούλου και τους Ρεβάνς, για μια βραδιά γεμάτη μουσική!

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΕ ΓΙΩΡΓΟ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ

► Ψήφισμα σχετικά με τη χυδαία προσωπική επίθεση που δέχτηκε ο Γιώργος Μαρκόπουλος, μέλος της Αριστερής Αντικαπιταλιστικής Κίνησης *Εκτός Πλάνου*, από την παράταξη *Ενωμένη Πόλη* του δημάρχου Ελληνικού-Αργυρούπολης Γιάννη Κωνσταντάτου, εξέδωσε ο Οδοντιατρικός Σύλλογος Αττικής. Μεταξύ άλλων, χαρακτηρίζει «τουλάχιστον ατυχή τη συσχέτιση της όποιας πολιτικής αντιπαράθεσης με την επιστημονική-επαγγελματική ιδιότητα» του Γιώργου Μαρκόπουλου.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΠΡΟΒΟΛΗ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

► Το Σάββατο 9/3 στις 7.30 μ.μ. στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης θα προβληθεί το ντοκιμαντέρ *Gaza Fights for Freedom* της Άμπι Μάρτιν. Η προβολή είναι δωρεάν, με εθελοντική ενίσχυση 3 ευρώ κατά την είσοδο.

ΣΕΦΚ: ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

► Ο ΣΕΦΚ διοργανώνει την Κυριακή 10/3 στις 5.30 μ.μ. στο ΕΚΑ (3^{ος} Σεπτεμβρίου 48Β) εκδήλωση με θέμα «Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας-Τα εργατικά συμφέροντα μπροστά!». Ομιλητές: Θοδωρής Παπαχρόνης, Απόστολος Καψάλης, Σέργιος Σερμπέτης

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΧΟΣΕ ΜΑΡΤΙ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΥΒΑ

► Ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Χοσέ Μαρτί»-Αλληλεγγύη με την Κούβα διοργανώνει τη Δευτέρα 11/3 στις 6.30 μ.μ. στην αίθουσα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (Ακαδημίας 60), εκδήλωση με θέμα: «Συμπεράσματα από το Διεθνές Δικαστήριο ενάντια στον αποκλεισμό που επιβάλλουν οι ΗΠΑ στην Κούβα». Θα μιλήσουν οι Δημήτρης Καλτσώνης, Γιάννης Ραχιώτης, ο πρόεδρος της Κούβας και Γιώργος Βλάχος.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

► Ο σύντροφος Δ.Χ. προσφέρει 50 ευρώ για την οικονομική ενίσχυση του *Prin*.

Αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 16/3



ΣΕ ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ συλλαλητήριο και πορεία στη Βουλή καλούν το Σάββατο 16/3, λίγες μέρες πριν από την παγκόσμια μέρα κατά των φυλετικών διακρίσεων στις 21 Μάρτη και οκτώ χρόνια από τη ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Ελλάδας-Τουρκίας, δεκάδες αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές οργανώσεις, προσφυγικές και μεταναστευτικές κοινότητες, σωματεία, τοπικές συλλογικότητες, κινήσεις αλληλεγγύης και πολιτικές οργανώσεις. Το ραντεβού έχει δοθεί στις 2.30 μ.μ. στην πλατεία Κοτζιά. Μεταξύ άλλων, κάλεσμα απευθύνουν το NAP, η νΚΑ και ο Συντονισμός για το Προσφυγικό-Μεταναστευτικό. «Νομιμοποίηση όλων των μεταναστ(ρι)ών χωρίς αποκλεισμούς και ρατσιστικές προϋποθέσεις» και «ίσα κοινωνικά, εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα όλων των εργαζομένων» είναι δύο από τα αιτήματα, μαζί με την απαίτηση οι νεοναζί της ΧΑ να παραμείνουν στη φυλακή και να δικαιωθεί ο αγώνας για λευτεριά στην Παλαιστίνη.

Αποσύρθηκαν οι κατηγορίες κατά του Νίκου Χαραλαμπίδου



ΜΕ ΑΠΟΣΥΡΣΗ όλων των κατηγοριών εκ μέρους της στρατιωτικής ιατρού, ολοκληρώθηκε την Πέμπτη 7/3 στη Χίο η διαδικασία της δίκης του Νίκου Χαραλαμπίδου και της *Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων* (ΕΑΣ). Είχε εκδηλωθεί μεγάλη συμπαραστάση από σωματεία και συλλόγους. Αφού ξεκαθαρίστηκε πως μέλημα της ΕΑΣ είναι η ανάδειξη των προβλημάτων των στρατευμένων και όχι να θίξει τη συγκεκριμένη αξιωματικό (κάτι που διευκρινίστηκε και με σχετική ανάρτηση), η οδοντίατρος απέσυρε την έγκληση.

Θεσσαλονίκη: Αθώοι οι συλληφθέντες του Πολυτεχνείου 2020

Αθώα κρίθηκαν την Τρίτη 5/3 τα πέντε μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τα οποία παραπέμφθηκαν σε δίκη με την κατηγορία της διέγερσης σε ανυπακοή, επειδή καλούσαν σε συμμετοχή στην πορεία του Πολυτεχνείου το 2020. Είχαν συλληφθεί στις 14 Νοεμβρίου, καθώς μοίραζαν σχετικό υλικό στο Καπάνι Θεσσαλονίκης. Παράλληλα, η εισαγγελέας ζήτησε να διερευνηθούν οι συνθήκες σύλληψης και κράτησής των πέντε αγωνιστών.

ΚΟΥΠΟΝΙ

για τους αναγνώστες του

PRIN



θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το *Prin* παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν την παράσταση **Ο Γλάρος του Άντον Τσέκωφ**, με ένα κανονικό εισιτήριο αξίας 15 ευρώ!

Παραστάσεις: Παρασκευή-Σάββατο στις 9 μ.μ. και Κυριακή στις 8 μ.μ. Θέατρο Άττις - Νέος Χώρος (Λεωνίδου 12, Μεταξουργείο).

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2103225207
Η προσφορά ισχύει για όλες τις παραστάσεις από Παρασκευή 22/12. Απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση, η ενημέρωση του ταμείου και η επίδειξη του κουπονιού στην είσοδο

ΑΚΡΙΒΕΙΑ

Δημήτρης Σταμούλης

Η κυβερνητική προπαγάνδα δεν «τρώγεται» με τίποτα

► «Αλμυρά» τα τρόφιμα με άνοδο τιμών 6,7% τον Φεβρουάριο, σε μείωση ο πραγματικός μέσος μισθός

Πότε με τηλεοπτικά σόου με τον πρωθυπουργό μπροστά στις κάμερες να συστήνει σε ηλικιωμένη γυναίκα να πάρει... καλλυντικά προσώπου επειδή είναι φθηνότερα, τότε με «περιοδείες» του Σκρέκα μεταξύ σούπερ μάρκετ και καναλιών να περηφανεύεται ότι η κυβέρνηση «μείωσε τις τιμές σε 4.000 προϊόντα», η κυβέρνηση προσπαθεί να διαμορφώσει μια εικονική πραγματικότητα γύρω τη μάχη που δήθεν δίνει με το «τέρας του πληθωρισμού». Όμως τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για τον πληθωρισμό Φεβρουαρίου άλλα δείχνουν, αφού συνεχίζει να «τρέχει» με 2,9%, κυρίως όμως η άνοδος τιμών στα τρόφιμα κινείται με ρυθμό 6,7%. Το ελαιόλαδο αυξήθηκε κατά 63,4%, τα φρούτα 12,3%, μεταλλικό νερό, αναψυκτικά 13,8%, κρέας 4,8%, φάρμακα 5,4%... Όσο για τα σαρακοστιανά, φέτος είναι «απογειωμένα» σε σχέση με πέρσι. Ο χαλβάς πωλείται ήδη πιο ακριβά κατά 60%, τα θράψαλα κατά 25%, οι κατεψυγμένες γαρίδες κατά 8%, η ταραμοσαλάτα κατά 54%.

Η κυβέρνηση επιμένει ότι έθεσε σε εφαρμογή τα περιβόητα μέτρα κατά της ακρίβειας εστιάζοντας βασικά στην πρακτική των προσφορών που ακολουθούν οι μεγάλες λιανεμπορικές αλυσίδες σε βασικά αγαθά. Θεωρεί ότι επιβάλλοντας μείωση κατά 30% σε προσφορές, προωθητικές ενέργειες και εκπτώσεις, θα επιφέρει μείωση και στις αρχικές τιμές των προϊόντων, χτυπώντας υποτίθεται την πρακτική των σούπερ μάρκετ, αφού πρώτα μεγαλώνουν τις αρχικές τιμές σε επιλεγμένα προϊόντα, μετά να τις μειώνουν οριακά προωθώντας τις προσφορές τους (εκπτώσεις 50%, 1+1 κ.α.). Όντως οι αρχικές τιμές κάποιων



προϊόντων μειώνονται, ωστόσο δεν είναι σαφές πώς θα επηρεαστεί μελλοντικά η τελική δαπάνη των καταναλωτών, καθώς αυτό που εν τέλει ενδιαφέρει τον καταναλωτή είναι πόσα θα δαπανήσει από το εισόδημά του. Αξίζει, δε, να επισημανθεί ότι ένα από τα περιβόητα μέτρα αφορά τις τιμές χονδρικής, δηλαδή τη μείωση των παροχών που υπάρχουν ανάμεσα στις εμπορικές εταιρείες και τις εταιρείες της βιομηχανίας, κάτι αδιάφορο για τους καταναλωτές.

Πάντως δεν υπήρξαν μόνο μειώσεις μετά την εφαρμογή των μέτρων Σκρέκα αλλά και... αυξήσεις, καθώς πολλές αλυσίδες περιόρισαν τις προωθητικές ενέργειές τους. Υπολογίζεται, συγκεκριμένα, ότι οι τιμές σε 1 στα 10 προϊόντα, όπως απορρυπαντικά, καθαριστικά, βρεφικές πάνες και είδη φροντίδας σώματος και μαλλιών, αυξήθηκαν λόγω της μείωσης των προσφορών. Τα παραπάνω αποδεικνύουν ότι καθώς η κυβέρνηση επιδιώκει

να τα έχει καλά με τους μεγαλέμπορους και τις βιομηχανίες, χωρίς πρόθεση να «βάλει χέρι» στα κέρδη τους, τελικά αυτό που πετυχαίνει είναι ένα απλό «ανακάτεμα της τράπουλας» των τιμών, χωρίς ουσιαστικές μειώσεις, αφού τα υπερκέρδη του κεφαλαίου παραμένουν στο απυρόβλητο.

Ακόμα και ο διευθυντής του ΙΕΛΚΑ (ερευνητικό ινστιτούτο λιανεμπορίου) εκτίμησε ότι θα πρέπει να περιμένουμε... μερικούς μήνες πριν αρχίσουμε να βλέπουμε αν (!) αποδίδουν τα μέτρα της κυβέρνησης. Εν τέλει, όλα τα μέχρι τώρα κυβερνητικά μέτρα, τα διάφορα «market pass» ή οι «ειδικές σημάνσεις μειωμένης τιμής» στα ράφια, όχι μόνο δεν έφεραν μειώσεις αλλά ούτε καν φέρναν τις ανατιμήσεις βασικών τροφίμων και αγαθών.

Πώς, λοιπόν, να τα βγάλουν πέρα τα νοικοκυριά με τα πενιχρά εισοδήματά τους; Με βάση τα τελευταία στοιχεία του

ΟΟΣΑ, ο μέσος ετήσιος μισθός μειώθηκε στην Ελλάδα κατά 1.046 ευρώ το 2022, συγκριτικά με το 2021, λόγω των πληθωριστικών πιέσεων, καθώς υπολογίζει τον μέσο ετήσιο μισθό σε σταθερές τιμές (μετά την επίδραση του πληθωρισμού) σε 16.174 ευρώ το 2022 (σε 14μηνη βάση) έναντι 17.220 ευρώ το 2021. Στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, επίσης, αποκαλύπτουν την άγρια λεηλασία του εργατικού εισοδήματος από το 2008 μέχρι το 2022, δηλαδή προτού καν κορυφωθεί η έκρηξη ακρίβειας, καθώς η καταναλωτική δαπάνη μειώθηκε κατά 24,4% σε αυτά τα 14 χρόνια: Από 2.117 ευρώ το 2008, υποχώρησε στα 1.600 ευρώ μηνιαία δαπάνη το 2022.

Ο κόσμος του κεφαλαίου ωστόσο αποπνέει... αισιοδοξία. Έρευνα του ΣΕΒ για το 2023 έδειξε πως μία στις δύο επιχειρήσεις αύξησε τον τζίρο της μέσα στο έτος, ενώ ένα στα δύο υψηλόβαθμα στελέχη ή ιδιοκτήτες επιχειρήσεων απάντησε ότι η οικονομική κατάσταση της επιχείρησής του ήταν καλή, το υψηλότερο ποσοστό που καταγράφεται από το 2017.

Εν κατακλείδι, η κυβέρνηση προτιμά να πλασαρεί μέτρα που δεν πλήττουν ουσιαστικά τον πυρήνα της ακρίβειας, δηλαδή τα κέρδη του κεφαλαίου, και δεν επιθυμεί να μειώσει τα κρατικά έσοδα που αντλεί μέσω της ποικίλων φορολογικών μέτρων (και που επιστρέφει στο κεφάλαιο), όπως οι άδικοι έμμεσοι φόροι του ΦΠΑ και των Ειδικών Φόρων σε καύσιμα και ενέργεια. Κρατά καθηλωμένους τους μισθούς και τις συντάξεις σε επίπεδα φτώχειας, το πολυδιαφημισμένο μέτρο των τριετιών που θα έφερνε αυξήσεις αποδεικνύεται φάρσα για χιλιάδες μισθωτούς και η επικείμενη αύξηση του κατώτατου δεν θα είναι παρά μερικά ψίχουλα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ

Ο τόπος ενός μεγάλου αγώνα γίνεται... mega logistic park

Περίεργα παιχνίδια παίζει η ιστορία. Ποιος δεν θυμάται την Ελληνική Χαλυβουργία, επί της εθνικής οδού Αθηνών-Κορίνθου, στον Ασπρόπυργο, εκεί όπου μερικές δεκάδες χαλυβουργοί εργάτες της κατάφεραν να πραγματοποιήσουν μια από τις πιο εμβληματικές απεργίες διαρκείας και καταλήψεις εργοστασίων των τελευταίων δεκαετιών! Εκεί όπου εκφράστηκε με μοναδικό τρόπο η πλήρεια εργατική αλληλεγγύη, με συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, καμπάνιες οικονομικής στήριξης σε χρήμα αλλά και σε είδος. Εκεί όπου «δενότανε το ατσάλι» και σφυρηλατήθηκαν ταξικές συνειδήσεις επί 9 συνεχόμενους μήνες, από τον Οκτώβριο του 2011 έως τον Ιούλιο του 2012, με τρεις (!) διαφορετικές κυβερνήσεις.

Σήμερα, λοιπόν, μετά από 13 περίπου χρόνια, ένα «επενδυτικό σχήμα» έρχεται να αλλάξει άρδην την ει-

κόνα στο ρημαδιασμένο εργοστάσιο, που έκλεισε τελικά ο ίδιος ο βιομήχανος Μάνεσης και όχι οι εργάτες που απλώς διεκδικούσαν να δουλεύουν με αξιοπρεπείς μισθούς και όχι για μερικά ψωρα και λιγότερα από 400 ευρώ τον μήνα!

Προ ημερών επισκέφθηκε τον χώρο ο ίδιος ο Κ. Μητσοτάκης για να «ξεναγηθεί» στην έκταση όπου δρομολογείται «μεγάλη επένδυση» από ένα επενδυτικό σχήμα του οποίου ηγείται ο Κ. Μπήτρος, που κατά «διαβολική» σύμπτωση είναι ιδιοκτήτης μιας από τις μεγαλύτερες μονάδες εμπορίας, επεξεργασίας και μεταποίησης προϊόντων σιδήρου και χάλυβα. Εκεί που «χθες» οι απεργοί χαλυβουργοί περιφρουρούσαν κάθε νύχτα το εργοστάσιο και ήλπιζαν για ένα καλύτερο μέλλον εν μέσω μνημονίων, «αύριο» θα έχει κατασκευαστεί ένα mega logistic park, ένα «πρότυπο

κέντρο διεθνών μεταφορών και αποθήκευσης (μέσω τρένου, πλοίου, φορτηγών), με συνολικό κόστος επένδυσης άνω των 300 εκατ. ευρώ.

Πιο εύκολα και γρήγορα κέρδη για το κεφάλαιο από ό,τι οι φάμπrikes, άλλωστε η έκταση είναι «κελεπούρι», συνολικής επιφάνειας 291 στρεμμάτων, με πρόσβαση σε θάλασσα, σιδηρόδρομο και αυτοκινητόδρομο. «Trimodal» το λένε αυτό στην επιχειρηματική διάλεκτο! Η πώληση του οικοπέδου, κάποιιοι θα πουν, «έσωσε» υποτίθεται το άλλο εργοστάσιο της Ελληνικής Χαλυβουργίας στον Βόλο και 600 θέσεις εργασίας. Ωστόσο η ιστορία απέδειξε ποιοι μοχλούσαν και έδωσαν κάθε ίχνος δύναμης για να σώσουν τη δουλειά τους και το εργοστάσιο και ποιοι απλώς πόνταραν εκεί που θα είχαν πιο εγγυημένα κέρδη έχοντας την πλήρη στήριξη κυβερνήσεων και κυρίαρχων μίντια.

Ποιοτικό και νεανικό

Ήταν ένα συνέδριο ποιοτικό, με στοιχειά διαφοροποίησης από τα προηγούμενα, που έφερε στην επιφάνεια τάσεις μιας ανώτερης κομμουνιστικής συγκρότησης. Η μεγάλη αίθουσα στο «Ελληνικό Μολύβι» αποδείχθηκε μικρή για να χωρέσει τους πάνω από 300 αντιπροσώπους, τα μέλη του NAP που παρακολουθούσαν και τους πολλούς/ές προσκεκλημένους/ες. Παρά το βαρύ πρόγραμμα, οι συνέδριοι παρέμειναν προσηλωμένοι στις 58 ομιλίες περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

Το δεύτερο νέο στοιχείο ήταν η καταλυτική παρουσία στην αίθουσα, αλλά κυρίως στο βήμα, μιας νέας γενιάς αγωνιστριών και αγωνιστών της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, είτε προερχόμενων από τη νΚΑ είτε από τις νεότερες ηλικίες του NAP. Το δυναμικό αυτό σφράγισε τη διαδικασία με τη ζωντάνια του, τη συνειδητή του παρέμβαση και την αποφασιστικότητά του, γεγονός που εκφράστηκε και στη σύνθεση της νέας Πολιτικής Επιτροπής. Αξιοσημείωτο: Πρόκειται κυρίως για τη «νέα βάρδια» της εργατικής τάξης και όχι σπουδαστές/στριες. Για μια ακόμα φορά υπήρχαν πολλές ομιλίες, δόθηκε μάλιστα παράταση το Σάββατο το βράδυ. Υπήρξαν διαφορετικές προσεγγίσεις, επιφυλάξεις, προβληματισμοί, αλλά διάθεση για κοινή-συλλογική πορεία μπροστά κι όχι κλειστές ομαδοποιήσεις που είχαν εμφανιστεί στο NAP παλιότερα.

Το συνέδριο ήταν πολιτικό γεγονός για τη ριζοσπαστική και αντικαπιταλιστική Αριστερά. Την Παρασκευή παρευρέθηκαν αντιπροσωπείες πολλών οργανώσεων. Χαιρετισμό στο συνέδριο έστειλαν οι οργανώσεις: Αναμέτρηση, ΔΕΑ, ΕΕΚ, ΕΚΚΕ, Κίνηση Ενωτικής Μαχόμενης Αριστεράς, ΚΚΕ(μ-λ), Μεταβατική Κομμουνιστική Οργάνωση (ΑΡΑΝ, Σύγχρονο Κομμουνιστικό Σχέδιο, ανένταχτοι/ες), ΟΚΔΕ, ΟΚΔΕ Σπάρτακος, ΟΡΜΑ, ΣΕΚ, Ταξική Αντεπίθεση. Στο «Μολύβι» παρευρέθηκαν πολλά μέλη της Πρωτοβουλίας για Σύγχρονο Κομμουνιστικό Πρόγραμμα και Κόμμα, μέλη της γραμματείας της όπως ο Δημήτρης Κατής, συνδικαλιστές (όπως από τη διοίκηση της ΠΕΝΕΝ, με τον πρόεδρό της Αντώνη Νταλακογεώργο), ο Δημήτρης Καλιαμπάκος, καθηγητής στο ΕΜΠ, ο Δημήτρης Χατζηπαναγιώτου από τους Οικολόγους Εναλλακτικούς, που στον χαιρετισμό του αναφέρθηκε στην αυτοπυρπόληση του Άαρον Μπούσονελ για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης.

Γιάννης Ελαφρός

Και η πιο μεγάλη πορεία ξεκινά με ένα βήμα εμπρός

Κάνουμε το επόμενο βήμα, ήταν το κεντρικό μήτο του 5^{ου} συνεδρίου του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Το συνέδριο ανταποκρίθηκε στην πρόκληση και ψήφισε μια προωθητική πολιτική απόφαση. Έκανε το δικό του βήμα. Τώρα πρέπει να ακολουθήσουν πολλά περισσότερα (και πιο σύνθετα) μέσα στη ζωή, για να ανταποκριθεί το NAP στους υψηλούς στόχους που έθεσε: Να συμβάλει στη δημιουργία μιας νέας ανώτερης κομμουνιστικής οργάνωσης μέχρι τα τέλη του 2024, συσπειρώνοντας δυνάμεις, απλώνοντας και βαθαίνοντας τη συζήτηση για την κομμουνιστική επαναστατική πορεία στον 21^ο αιώνα και προχωρώντας στη δική του κομμουνιστική ανασυγκρότηση. Να ιεραρχήσει αυτά τα καθήκοντα, όχι όμως μέσα σε συνθήκες εργαστηρίου, σε μια γυάλα απομονωμένη από την ταξική πάλη και τις πολιτικές μάχες, αλλά πρωτοστατώντας (με νέα ποιότητα) στην αντεπίθεση του εργατικού, λαϊκού και νεολαϊστικού κινήματος -ήδη ξεχωρίζει ο ρόλος της νΚΑ στο φοιτητικό κίνημα- και στην ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής

ανατρεπτικής και αντιΕΕ Αριστεράς, με ιδιαίτερη συμβολή και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η Απόφαση αναφέρει πως «το 5^ο Συνέδριο θέτει σαν στόχο να γίνει το αμέσως επόμενο διάστημα το αποφασιστικό ποιοτικό βήμα συγκρότησης μιας ανώτερης κομμουνιστικής οργάνωσης. Αυτό το καθοριστικό βήμα θα συμβάλει σε μια επανεξόρμηση των κομμουνιστικών ιδεών στην εργατική τάξη, τον λαό και τη νεολαία, θα ανεβάσει ψηλότερα τον στρατηγικό προγραμματικό και πολιτικό πήχη της παρέμβασής μας. Αποφασίζουμε ένα συγκεκριμένο σχέδιο πρακτικών και πολιτικών βημάτων που οδηγούν στην ίδρυση της νέας οργάνωσης, σχέδιο που θα αφορά τα πολιτικό-οργανωτικά βήματα και τους σταθμούς που απαιτούνται έως εκεί».

Η Απόφαση του 5^{ου} Συνεδρίου υπερψηφίστηκε από το 71,9% των αντιπροσώπων, ενώ 16,4% ψήφισε λευκό και 11,7% κατά. Η υποστήριξη της Απόφασης είναι ευρεία, χωρίς να σημαίνει πως δεν υπήρξαν επιφυλάξεις, αντιρρήσεις, διαφορετικές ιεραρχήσεις. Όλα αυτά μπορούν να αξιοποιηθούν γόνιμα στην υλοποίηση του πολιτικού σχεδίου της επόμενης μέρας. Όλοι και όλες καταλα-

βαίνουν τη δυσκολία μιας πολιτικής επιλογής που πάει κόντρα στο ρεύμα της διαχείρισης, της ενσωμάτωσης και της στασιμότητας και γι' αυτό δεν κυριαρχεί ένας εύκολος ενθουσιασμός αλλά δυνάμωνει η συνειδητή αποφασιστικότητα.

Η διεθνιστική αλληλεγγύη εκδηλώθηκε στη συγκλονιστική υποδοχή στο βήμα του Μιχτιάρ Εκτάμι, από την Ένωση Παλαιστινίων Εργαζομένων στην Ελλάδα, με το συνέδριο να σηκώνεται όρθιο και να χειροκροτεί φωνάζοντας «Δευτεριά στην Παλαιστίνη». Ο παλαιστίνιος αγωνιστής είπε πως ήταν η πιο συγκινητική υποδοχή που του έχουν κάνει. Ιδιαίτερη στιγμή ήταν ο χαιρετισμός της Ελέν Μπουσέλ, από το Ανεξάρτητο Εργατικό Κόμμα (ΡΟΙ) της Γαλλίας, που τόνισε την κοινή παρέμβαση με το NAP ενάντια στους πολέμους του κεφαλαίου, σε ανεξαρτησία από όλα τα αστικά στρατόπεδα. Χαιρετισμό έστειλαν το Κόμμα Εργασίας (ΕΜΕΡ) από την Τουρκία, το Παρτίδο Ομπρέρο από την Αργεντινή, η Κόκκινη Πρωτοβουλία/Κόκκινη Δράση από Σερβία και Κροατία, η Σοσιαλιστική Αυγή από τη Βόρεια Μακεδονία και η Ομοσπονδία Ταξικών Οργανώσεων από τη Γερμανία.



Πολιτική απόφαση 5^{ου} Συνεδρίου

Το Πριν παρουσιάζει σημεία της Απόφασης του 5^{ου} Συνεδρίου του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Ολόκληρη βρίσκεται αναρτημένη στο narnet.gr.

> Στο διαλεκτικό ζεύγος «δυσκολίες-δυνατότητες» σαφώς κυριαρχούν οι δυσκολίες και ο ευρύτερος κοινωνικός και πολιτικός συσχετισμός παραμένει αρνητικός. Όμως εμφανίζονται και ζώνες κοινωνικής και πολιτικής διαμαρτυρίας – άλλοτε υπόκωφης και άλλοτε ανοιχτά εκδηλωμένης – που αποτελούν εκφράσεις της μεγάλης κοινωνικής δυσαρέσκειας και των αντιφάσεων του συστήματος. Περιέχει αναβαθμισμένα τα στρατηγικά ερωτήματα, διαμορφώνοντας ένα ευνοϊκό έδαφος για να δοθούν στρατηγικές απαντήσεις από μια σύγχρονη κομμουνιστική Αριστερά. Αναπτύσσονται αγώνες που προκύπτουν ή συνδέονται με την καρδιά του συστήματος, δυσκολεύονται όμως να την στοχεύσουν. Λείπει ο δρόμος της επαναστατικής αλλαγής και το πολιτικό στοιχείο της κομμουνιστικής προοπτικής. Διαμορφώνεται μια αγωνιστική τάση που είναι ασταθής και όχι συνολική, ενώ εκφράζεται η αδυναμία του υποκειμενικού παράγοντα να παρέμβει με τρόπο τέτοιο, ώστε οι αγώνες να αποκτήσουν συνολική αντικαπιταλιστική έκφραση.

> Το ζητούμενο είναι πώς η κοινωνική και πολιτική βάση αμφισβήτησης του συστήματος θα συνδεθεί και θα μπολιαστεί με ένα συνολικό αντικαπιταλιστικό κομμουνιστικό σχέδιο.

Μπροστά μας είναι οι μάχες ενός νέου γύρου αγώνων και εξεγέρσεων. Αναδεικνύουμε τις δυνατότητες με πλήρη επίγνωση των τεράστιων δυσκολιών. Δρούμε υπέρ των συμφερόντων των εργαζομένων και το πρώτο που ξεχωρίζουμε είναι η ανάγκη της εργατικής τάξης και της νεολαίας να ζήσουν μια αξιοβίωτη ζωή — και μια τέτοια ζωή δεν είναι δυνατή στο πλαίσιο που διαμορφώνει ο καπιταλισμός της εποχής μας. Ως εκ τούτου, μια σύγχρονη κομμουνιστική πολιτική, όπως αυτή που θέλουμε να υπηρετήσουμε, παίρνει θέση στο διαλεκτικό δίπολο δυνατότητες-δυσκολίες στο σκέλος των δυνατοτήτων, για να τις μετουσιώσει σε πολιτικό κίνημα ανατροπής με επαναστατική κομμουνιστική προοπτική. Παίρνει υπόψη τις αναβαθμισμένες δυσκολίες για να τις υπερβεί. Δεν παρεμβαίνει απλώς στα γεγονότα, αλλά επιδιώκει να προκαλεί γεγονότα που θα οδηγούν σε καλύτερη θέση την εργατική τάξη και το κίνημά της.

> Εργαζόμαστε για τη διαμόρφωση και την εμφάνιση μιας μαζικής εργατικής πολιτικής, ανεξάρτητης από την αστική πολιτική, επαναστατικής, ενός σύγχρονου αντικαπιταλιστικού ρεύματος κομμουνιστικής προοπτικής. Ενός ρεύματος με θετικό κομμουνιστικό πρόταγμα, για την επαναστατική κοινωνική αλλαγή και την αναμέτρηση με την καπιταλιστική βαρβαρότητα. Αυτό καθορίζει όλη μας τη σκέψη και τη δράση για το πρόγραμμα, το κόμ-

Πολιτικό σχέδιο νέας κομμουνιστικής ελπίδας και επαναστατικής προοπτικής



μα, το μέτωπο, το νέο εργατικό κίνημα και γι' αυτό υποστηρίζουμε και αναπτύσσουμε την πλήρη ανεξαρτησία από την αστική πολιτική. Για να ανταποκριθούμε σε αυτές τις απαιτήσεις αναδεικνύεται η ανάγκη για κομμουνιστικό πρόγραμμα-κόμμα και αντικαπιταλιστικό κοινωνικο-πολιτικό μέτωπο, που να αντιστοιχούν στη νέα εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού, που θα είναι ικανά να συμβάλουν στη συγκρότηση ρεύματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης και σε νικηφόρο πολιτικό εργατικό κίνημα ανατροπής, που θα ανοίξει δρόμους επαναστατικής αλλαγής.

> Κρίκος σε αυτή την κατεύθυνση και υπέρβαση της αδυναμίας παρέμβασης των πρωτοπόρων κομμουνιστικών δυνάμεων είναι η συμβολή σε μια νέα κομμουνιστική προσπάθεια που έρχεται κυρίως από το μέλλον. Θεμελιώνεται στα νέα δεδομένα της κοινωνίας και της ταξικής πάλης, στα νέα δεδομένα της σύγχρονης εργατικής τάξης και του σύγχρονου καπιταλισμού, των δυνατοτήτων που προσφέρουν οι παραγωγικές δυνάμεις, το επίπεδο μόρφωσης, οι τεχνολογικές και επιστημονικές ανακαλύψεις – που όμως καταπιέζονται και στρεβλώνονται στο πλαίσιο του καπιταλισμού – και οι επαναστατικές δυνατότητες που απορρέουν από αυτά, στην κριτική, υλιστική, διαλεκτική αντιμετώπιση της ιστορίας, έτσι ώστε η ιστορική εμπειρία των επαναστατικών προσπαθειών να γίνει οδηγός για τις νέες κομμουνιστικές απόπειρες, στη δημιουργική ανάπτυξη του επαναστατικού μαρξισμού, στην αντιμετώπιση της κομμουνιστικής απελευθέρωσης ως συλλογικής δημιουργίας των μαζών. Η ανάγκη

Η ιστορία δεν τελειώνει στον καπιταλισμό. Το κομμουνιστικό πρόγραμμα είναι οδηγός για δράση

για ένα σύγχρονο Πρόγραμμα και Κόμμα Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης έχει ως αφετηρία, αφενός, την εκτίμηση αυτής της αδυναμίας, των ορίων των υπάρχουσών δυνάμεων κομμουνιστικής αναφοράς (και του ίδιου του NAP) και, αφετέρου, τις προκλήσεις, τις απαιτήσεις αλλά και τις δυνατότητες της περιόδου.

> Το 5^ο Συνέδριο θέτει ως στόχο να γίνει το αμέσως επόμενο διάστημα το αποφασιστικό ποιοτικό βήμα συγκρότησης μιας ανώτερης κομμουνιστικής οργάνωσης. Έχουμε μαζί μας την 34χρονη πορεία της οργάνωσής μας και την πολύτιμη συμβολή της στους εργατικούς-λαϊκούς και κοινωνικούς αγώνες. Τις θεωρητικές τομές του NAP και τον ρόλο του στην αντικαπιταλιστική Αριστερά. Ταυτόχρονα, κωβαλάμε τις ανεπάρκειες, τις αδυναμίες και τα όριά μας. Όρια τα οποία δοκιμάστηκαν σκληρά από τις απαιτήσεις του νέου γύρου της κοινωνικής και πολιτικής πάλης τα τελευταία χρόνια.

Η ανάγκη για ένα ποιοτικό βήμα στη συγκρότηση του κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος που θα είναι ικανό να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της ταξικής πάλης στην ιστορική εποχή της κρίσης, των πολέμων, της κλιματικής

αλλαγής, σε συνδυασμό με την επιτακτική ανάγκη υπέρβασης των αδυναμιών και των προβλημάτων του NAP και της νΚΑ, επιβάλλει να προχωρήσουμε αποφασιστικά στα επόμενα βήματα.

Αυτό το καθοριστικό βήμα θα συμβάλει σε μια επανεξόρμηση των κομμουνιστικών ιδεών στην εργατική τάξη, στον λαό και στη νεολαία, θα ανεβάσει ψηλότερα τον στρατηγικό προγραμματικό και τον πολιτικό πήχη της παρέμβασής μας και θα παίξει ρόλο, έτσι ώστε να υπερβούμε τη σημερινή κρισιμική κατάσταση στις μετωπικές μορφές του αντικαπιταλιστικού ρεύματος και από καλύτερες θέσεις πλέον να δράσει τόσο η αντικαπιταλιστική πτέρυγα του κινήματος όσο και το πολιτικό μέτωπο της αντικαπιταλιστικής και σύγχρονης κομμουνιστικής Αριστεράς και, τελικά, το ίδιο το εργατικό κίνημα στην πορεία της ταξικής και πολιτικής του ανασυγκρότησης.

Αν στην περίοδο του 2010-2015 η αντικαπιταλιστική Αριστερά απέκτησε «αυτότητα» και μια σχετικά μαζική επίδραση στη βάση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης, σήμερα είναι σαφές ότι αυτό δεν αρκεί. Προβάλλει η ανάγκη το NAP και η νΚΑ να πρωταγωνιστήσουν στην παραγωγή και την προώθηση μιας νέας ανώτερης πολιτικής βάσης ενοποίησης και μετασχηματισμού των μάχιμων δυνάμεων της Αριστεράς στην εργατική τάξη, στον λαό και στη νεολαία, που θα απαντά από τη σκοπιά της αντικαπιταλιστικής ανατροπής και της επαναστατικής προοπτικής στο σημερινό επίπεδο των αντιθέσεων, στα μεγάλα πολιτικά ερωτήματα της εποχής.

> Η πορεία προς την ίδρυση της νέας οργάνωσης αλλά και έπειτα από αυτή, επιδιώκουμε να είναι μια πορεία ανάπτυξης, προβολής και συσπείρωσης των δυνάμεων της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης, του κομμουνιστικού προγράμματος, του αντικαπιταλιστικού πλαισίου που αντιστοιχεί στις σημερινές συνθήκες. Το ζήτημα της κομμουνιστικής προοπτικής και η λογική της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης, η επαναστατική τομή και το πρόγραμμα της εργατικής εξουσίας, η επαναστατική τακτική και το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, η εκτίμηση για τις «σοσιαλιστικές κοινωνίες» που κατέρρευσαν, συγκροτούν βασικά ζητήματα του κομμουνιστικού προγράμματος, που έχει ως αναπόσπαστη πλευρά του το κόμμα που θα παίξει αποφασιστικό και στρατηγικό ρόλο στην υλοποίησή τους.

> Η κομμουνιστική προοπτική, ως απάντηση και ιστορικός ορίζοντας ενός καπιταλισμού που σαπίζει, αποτελεί άμεση πολιτική ανάγκη και όχι ένα θεωρητικό ζήτημα για «ειδικούς». Η ιστορία δεν τελειώνει στον καπιταλισμό. Γι' αυτό είναι πιο απαραίτητο από ποτέ το κομμουνιστικό πρόγραμμα να γίνει ζωντανό πρόγραμμα, καθοδήγηση για δράση, κίνημα που καταργεί την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων.

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα >>>

Επαναστατική πρόταση στρατηγικής-τακτικής

> Το σύγχρονο πρόγραμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης συγκροτεί μια ενιαία συνολική πρόταση στρατηγικής και τακτικής. Περιέχει το πρόγραμμα που θα εφαρμόσουν τα όργανα της εργατικής εξουσίας. Η βασική προϋπόθεση για να ανοίξει ο δρόμος για τον κομμουνιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας είναι η επανάσταση, η συντριβή του αστικού κράτους, η εξουσία της εργατικής τάξης και των συμμάχων της. Σε μια εποχή που το ζήτημα της επανάστασης είναι εκτός ημερήσιας διάταξης αναδεικνύουμε την αναγκαιότητα της επαναστατικής ανατροπής της αστικής κυριαρχίας ως αναγκαίας προϋπόθεσης για να εκκινήσουν οι μεγάλοι μετασχηματισμοί προς την κομμουνιστική απελευθέρωση. Το αντιμετωπίζουμε ως κρίσιμο πολιτικό στοιχείο και στοιχείο πολιτικής διαπάλης. Απέναντι στην πρόταση κυβερνητισμού που επανεμφανίζεται και με νέες μορφές (π.χ. ως «μέτωπο της δημοκρατίας» ενάντια στη ριζοσπαστικοποίηση της Δεξιάς). Απέναντι στις αντιλήψεις και εντός της ριζοσπαστικής Αριστεράς που προβάλλουν και ιεραρχούν το ζήτημα της κυβέρνησης ως τον βασικό κρίκο-δρόμο για την επαναστατική μετάβαση και αποκόπτουν την «πάλη για την κυβέρνηση» από την πάλη για την πολιτική εξουσία συνολικά. Απέναντι στην πολιτική πρόταση του ΚΚΕ, που, ενώ προβάλλει τη «λαϊκή εξουσία» και τον σοσιαλισμό, αποφεύγει να μιλήσει για επανάσταση και περιγράφει μια κοινωνική αλλαγή που θα προκύψει ως αποτέλεσμα «αντικειμενικών» εξελίξεων, μέσα από μια επαναστατική κατάσταση που θα έρθει «νομοτελειακά», χωρίς να προτείνει δρόμους προσέγγισης της σήμερα — εκτός από την ενίσχυση του κόμματος. Απέναντι στην πλήρη άρνηση κάθε προγραμματικής απάντησης, όπως κάνει το μ-λ ρεύμα, και στον εγκλωβισμό ανά χώρο και θέμα όπως κάνουν ρεύματα του α/α χώρου.

> Η επαναστατική τακτική απέναντι στη δολοφονική επιδρομή του κεφαλαίου πρέπει να είναι συνολικά αντικαπιταλιστική. Γιατί πίσω από κάθε πρόβλημα και σε κάθε σημερινή μάχη ξεπροβάλλει το αποκρουστικό, εγκληματικό, σάπιο σύστημα. Γιατί οι εργατικοί-λαϊκοί στόχοι που είναι αναγκαίοι για την αντιμετώπιση των βασικών-επιτακτικών εργατικών και λαϊκών αναγκών δεν μπορούν να ικανοποιηθούν αν δεν χάσει το κεφάλαιο κέρδη, πλούτο, ιδιοκτησία και τελικά την εξουσία.

Καρδιά είναι το κοινωνικό ζήτημα σε όλες του τις διαστάσεις, που αποκτά μεγαλύτερη οξύτητα υπό την επίδραση των τελευταίων εξελίξεων (πόλεμος, ενέργεια), οι οποίες προσδίδουν ιδιαίτερη βαρύτητα στο μέτωπο ενάντια στην ακρίβεια, τη φτώχεια κ.λπ. Με ποιοτικά αναβαθμισμένο το ζήτημα της αντιπολεμικής διεθνιστικής πάλης και του αγώνα για ειρήνη των λαών και αποφασιστικό κρίκο την πάλη για την αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από την



ΕΕ. Με ενίσχυση του αγώνα για συνολική ρήξη με το αστικό κράτος, για την κατάκτηση δημοκρατικών δικαιωμάτων και λαϊκών ελευθεριών και οργανικό στοιχείο της τα πεδία της πάλης ενάντια στον ρατσισμό, τον σύγχρονο φασισμό, τις έμφυλες διακρίσεις και καταπίεσεις και την καταστροφή του περιβάλλοντος. Και με βασικό στόχο της, στη σημερινή κατάσταση καταλυτικής ηγεμονίας της αστικής πολιτικής, την επιβολή ρωγμής, με την εμφάνιση της εργατικής πολιτικής και των οργάνων της ως πολιτικού αντίπαλου δέους, με στόχο την αλλαγή του συσχετισμού υπέρ της τάσης εργατικής χειραφέτησης και των πρωτόπρων επαναστατικών δυνάμεων.

> Πολιτική συμπύκνωση-στόχος της επαναστατικής τακτικής και του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης σήμερα είναι ο αγώνας για «ψωμί, δουλειά, ελευθερία, ειρήνη, διεθνή αλληλεγγύη των εργατών και των λαών», για την απόκρουση και την ανατροπή της αντεργατικής, της πολεμικής, της αντιδημοκρατικής εκστρατείας του κεφαλαίου. Για την ανατροπή της πολιτικής και της κυβέρνησης της ΝΔ και της επίθεσης κεφαλαίου-ΕΕ-NATO, ενάντια στη συναινετική πολιτική ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ και στις διαχειριστικές κυβερνητικές προτάσεις. Με τη δύναμη του ανατρεπτικού πολιτικού εργατικού και λαϊκού κινήματος. Με μια ισχυρή ανεξάρτητη αντικαπιταλιστική-επαναστατική Αριστερά.

Μέτωπο-πόλος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

> Θέτουμε ως βασικό καθήκον για την οργάνωσή μας τη δημιουργία των ευρύτερων κοινωνικών και πολιτικών προϋποθέσεων για να προχωρήσει η συγκρότηση του αναγκαίου αντικαπιταλιστικού μετώπου και ειδικά η πολιτική του έκφραση και συμπύκνωση, δηλαδή το μέτωπο-πόλος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Το NAP, κρατώντας τα θετικά της εμπειρίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, φιλοδοξεί να αντιστρέψει το βέλος, να οικοδομήσει τις προϋποθέσεις για το

αντικαπιταλιστικό μέτωπο που απαιτεί η εποχή μας.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιδιώκουμε να συμβάλει σε αυτή την πορεία για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, στη βάση των ισχυρά πλειοψηφικών αποφάσεων της 5^{ης} Συνδιάσκεψης. Για μια νέα τομή, στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού μετώπου και στο πλαίσιο αυτό της υπέρβασής της.

> Στη μάχη των ευρωκλογών, ως NAP προωθούμε τη συσπείρωση των αντι-ΕΕ αντικαπιταλιστικών δυνάμεων με βάση τους άξονες που περιγράφονται πιο κάτω. Εντάσσουμε την παρέμβασή μας αυτή στη λογική της ανασυγκρότησης της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Από αυτή τη σκοπιά απευθύνουμε κάλεσμα αντικαπιταλιστικής ενότητας στις κρίσιμες κοινωνικο-πολιτικές μάχες της περιόδου και στις ευρωεκλογές, αλλά και μετά από αυτές, με στόχο:

- Να καταδικαστεί η κυβέρνηση της ΝΔ και η πολιτική της, σε όφελος των δυνάμεων που παλεύουν για την ανατροπή τους, ενάντια στη συναινετική πολιτική των ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ.

- Να ηττηθούν οι δυνάμεις στήριξης της πολιτικής της ΕΕ, του «ευρωπαϊσμού», του κεφαλαίου, να ενισχυθούν οι δυνάμεις που προτάσσουν την αποφασιστική αναμέτρηση με την πολιτική της ΕΕ, την πολιτική της απειθαρχίας-ρήξης-αποδέσμευσης από αυτή.

- Να γίνει βήμα ενίσχυσης και ανασυγκρότησης της μαχόμενης αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς και συγκρότησης σε ένα ανώτερο πολιτικό επίπεδο του δυναμικού της αριστερής, ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αναζήτησης που εκφράστηκε στις κοινωνικο-πολιτικές μάχες, αλλά και στις δημοτικές και κυρίως τις περιφερειακές εκλογές.

- Να νικηθεί ο ακροδεξιός εθνικισμός, δήθεν «ευρωσκεπτικισμός» από το αριστερό, εργατικό, διεθνιστικό «όχι» στην ΕΕ.

Η μάχη αυτή είναι σε πλήρη διαχωρισμό και ανεξαρτησία από τις αντιλήψεις της «φιλολαϊκής διαχείρισης εντός της ΕΕ», της ελάχιστης συμφωνίας «εντός

των τειχών», της προετοιμασίας «δημοκρατικών και αριστερών» κυβερνητικών λύσεων, την άρνηση των στόχων και της λογικής της ανατροπής. Σε αυτή την προσπάθεια θα συμβάλλει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά και ένα πρωτοπόρο δυναμικό αγώνιστών/στριών.

Η παρέμβαση στο εργατικό κίνημα

> Η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος αναδεικνύεται σε κρίσιμο και καθοριστικό ζήτημα για τη νικηφόρα απάντηση απέναντι στη στρατηγικού χαρακτήρα επίθεση του αντιπάλου στις δυνάμεις της εργασίας. Σήμερα, η ταξική ανασυγκρότηση δεν μπορεί να έρθει μηχανιστικά, ως αλλαγή εκλογικών συσχετισμών στο υπάρχον συνδικαλιστικό κίνημα. Απέναντι στον αστικοποιημένο συνδικαλισμό, η απάντηση δεν είναι η μονομερής προσήλωση στην αλλαγή των εκλογικών συσχετισμών στα ανώτερα όργανα και στις διοικήσεις.

Οι αλλαγές στη σύνθεση και στα χαρακτηριστικά της εργατικής τάξης καθώς και οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις απαιτούν εκ βάθρων αλλαγές στο περιεχόμενο και στη δομή και των συνδικάτων. Η κατάσταση του συνδικαλιστικού κινήματος, η βαθιά του κρίση, τα σημάδια έντονου εκφυλισμού του, η κατάρρευση ακόμα και παραδοσιακών δομών του, η απαξίωση και η αδυναμία να οργανώσει στοιχειωδώς ακόμα και αμυντικούς αγώνες κάνουν ακόμα πιο επιτακτική την πολιτική γραμμή του Νέου Εργατικού Κινήματος.

Οι δρόμοι γι' αυτό περνούν μέσα από:

- Την ενίσχυση των ταξικών αναμετρήσεων εφ' όλης της ύλης ως κλιμάκωση των διαθέσεων αντίστασης και της ανάπτυξης αγώνων σε χώρους και κλάδους.

- Τη σφυρηλάτηση της ενότητας της κατακερματισμένης εργατικής τάξης απέναντι στην τάση του ολοκληρωτικού καπιταλισμού να μετατρέψει την εργατική τάξη σε ασπόνδυλη, πληθειακή «μάζα», την ενοποίηση των διαφορετικών τμημάτων της (εργαζόμενοι-άνεργοι, δημόσιοι-ιδιωτικοί, ντόπιοι-μετανάστες, παλιοί-νέοι, σταθερή-ελαστική εργασία), πάνω σε κομβικούς/στρατηγικούς στόχους, που ενοποιούν την τάξη, την αντιπαράθετον στο κεφάλαιο και βρίσκονται στον πυρήνα της εργασίας (σχέση με μέσα παραγωγής, εργασιακές σχέσεις, χρόνος μισθωτής εργασίας κ.λπ.).

- Τη ριζοσπαστικοποίηση του περιεχομένου και του προσανατολισμού, ώστε οι αγώνες να γίνονται πολιτικά επικίνδυνοι — με στόχο την απώλεια κερδών από το κεφάλαιο και την πολιτική πίεση και αποσταθεροποίηση της κυβέρνησης — για να μπορούν να οδηγήσουν σε υποχώρηση κυβέρνηση και εργοδοσία.

- Την ενίσχυση της οργάνωσης της τάξης, με την ταξική παρέμβαση σε υπάρχοντα σωματεία, με τη δημιουργία νέων ταξικών σωματείων και νέων μορ-

φών οργάνωσης της εργατικής τάξης, ιδιαίτερα στον ιδιωτικό τομέα.

- Τη δημιουργία επιτροπών αγώνα και συνελεύσεων, δομών εργατικής δράσης και αλληλεγγύης για μια νέα προοπτική συσπείρωσης συνδικαλισμένων και ασυνδικαλιστών εργαζομένων, σε επίπεδο κλάδου και επιχείρησης, ως άτυπες ή και επίσημες δομές εργατικής δράσης και αλληλεγγύης.

- Τη συγκρότηση ανεξάρτητου εργατικού κέντρου αγώνα, δηλαδή μιας νέας φάσης συντονισμού σωματείων, επιτροπών αγώνα και αγωνιστών, που θα μπορεί να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες ενάντια στην πολιτική γραμμή και τον σχεδιασμό του αστικοποιημένου συνδικαλισμού, με υπέρβαση των ορίων του ΠΑΜΕ.

- Την ενίσχυση της αντιπαράθεσης στην παρέμβαση αστικής, κρατικής και δικαστικής εξουσίας στο εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα. Αγώνας για την κατάργηση του νόμου Χατζηδάκη και απειθαρχία στις ηλεκτρονικές και αντιπεργιακές διατάξεις.

Κρίσιμα στοιχεία για να προωθηθούν τα παραπάνω είναι η αποφασιστική πολιτική ενίσχυση και μαζικοποίηση της Ταξικής Κίνησης Εργατικής Χειραφέτησης, η ανασυγκρότηση σε περιεχόμενο και δράσεις των εργατικών σχημάτων και η αυτοτελής παρέμβαση του NAP.

Κάνουμε το επόμενο βήμα προς μια νέα κομμουνιστική οργάνωση

> Το 5^ο Συνέδριο αποφασίζει ένα συγκεκριμένο σχέδιο πρακτικών και πολιτικών βημάτων που οδηγούν στην ίδρυση της νέας οργάνωσης, σχέδιο που θα αφορά τα πολιτικο-οργανωτικά βήματα και τους σταθμούς που απαιτούνται έως εκεί, με στόχο την ίδρυση της νέας οργάνωσης.

α. Το κείμενο Βασικών Αρχών και Κατευθύνσεων που καταλήχτηκε στην πανελλαδική συνάντηση της Πρωτοβουλίας για σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα τον Ιούλιο του 2021 στην Καισαριανή εκτιμάμε ότι κινείται σε θετική κατεύθυνση και αποτελεί τη βάση για τη διαμόρφωση, με παραπέρα ανάπτυξη και επεξεργασία, του τελικού εισηγητικού κειμένου για το ιδρυτικό συνέδριο της νέας οργάνωσης.

β. Με ευθύνη της ΠΕ του NAP και της πανελλαδικής Γραμματείας της Πρωτοβουλίας διαμορφώνεται κείμενο προγραμματικών αρχών, βασικών πολιτικών κατευθύνσεων και αρχών λειτουργίας ως εισηγητικό κείμενο για την ιδρυτική διαδικασία της νέας οργάνωσης. Οργανώνεται ο προσυνεδριακός διάλογος που υποδέχεται κείμενα και γνώμες.

γ. Μετά το συνέδριό μας, εργαζόμενα στεντατικά σε πανελλαδική κλίμακα για την άμεση συγκρότηση και λειτουργία Επιτροπών της Πρωτοβουλίας. Σε αυτές τις Επιτροπές συμμετέχουν όλα τα μέλη του NAP και της νΚΑ και μαζί με τους αγωνιστές/στρίες της Πρωτοβουλίας συζητούν το εισηγητικό κείμενο για το ιδρυτικό συνέδριο της νέας οργάνωσης. Στις Επιτροπές της Πρωτο-

βουλίας πραγματοποιούνται κύκλοι συνεδρίασης για τις προγραμματικές και οργανωτικές αρχές (όλη η προσυνεδριακή διαδικασία).

Τα μέλη του NAP και της νΚΑ θέτουν με σχεδιασμό τις επεξεργασίες και αποφάσεις του NAP στη συζήτηση με τους αγωνιστές/στρίες της Πρωτοβουλίας και φιλοδοξούν να αποτελέσουν όλες οι προγραμματικές μας επεξεργασίες βάση και αντίληψη της υπό διαμόρφωση νέας οργάνωσης και του δυναμικού που θα συμμετέχει.

δ. Η νΚΑ, ήδη από το 4^ο Συνέδριό της, αποφάσισε τη συνολική της συμβολή σε ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα. Είναι κρίσιμο να βαθύνει η εμπλοκή της με τη νέα κομμουνιστική οργάνωση, «μπολιάζοντάς» την με τον ριζοσπαστισμό και τις αναζητήσεις της νέας γενιάς.

ε. Οργανώνουμε πλατιά καμπάνια πολιτικής εξόρμησης για τη συσπείρωση κομμουνιστών/στριών αγωνιστών/στριων στην Πρωτοβουλία στην πορεία ίδρυσης της νέας οργάνωσης. Η καμπάνια έχει πανελλαδικό και εξώστρεφο χαρακτήρα με υλικά, συσκέψεις, εκδηλώσεις, οργανωτικούς στόχους.

στ. Η νέα ΠΕ του NAP διαμορφώνει εισήγηση με την οποία θα γίνει συζήτηση στις ΟΒ του NAP και της νΚΑ για τα βήματα προς τη νέα οργάνωση και τα άμεσα μέτρα μετασχηματισμού του ίδιου του NAP.

ζ. Προτείνουμε τη διεξαγωγή του ιδρυτικού συνεδρίου της νέας οργάνωσης μέχρι τα τέλη του 2024. Το συνέδριο διοργανώνει η Πρωτοβουλία, με αντιπροσώπους από τις συγκροτημένες Επιτροπές της πανελλαδικά και με μέτρο που θα αποφασιστεί. Οι ΟΒ του NAP σταματούν τη λειτουργία τους με την ίδρυση της νέας οργάνωσης.

η. Στο συνέδριο της νέας οργάνωσης, εκτός από τις θέσεις για τις προγραμματικές αρχές και την πολιτική απόφαση, εγκρίνονται οι αρχές λειτουργίας - καταστατικό της οργάνωσης, που θα τεθεί σε συζήτηση μαζί με τις θέσεις στη διαδικασία προς το συνέδριο.

θ. Μετά την ίδρυση της νέας οργάνωσης, η ίδια η νέα συλλογικότητα πρέπει να επεξεργαστεί μια σειρά ζητήματα, με πρώτο το Πρόγραμμά της. Αξιοποιώντας την Προγραμματική Διακήρυξη του NAP και τις μέχρι τώρα προγραμματικές κατευθύνσεις και κείμενα-επεξεργασίες της Πρωτοβουλίας, σε εύλογο χρονικό διάστημα η νέα οργάνωση πρέπει να οργανώσει πανελλαδική διαδικασία για το Πρόγραμμά της.

ι. Εκτιμώντας την ιδιαίτερη σημασία της εργατικής παρέμβασης, προτείνουμε στο συνέδριο της νέας οργάνωσης να αποφασιστεί η διεξαγωγή εργατικής συνδιάσκεψης τον Μάιο του 2025.

ια. Το NAP συμβάλλει, προσφέρει και διαθέτει στη νέα οργάνωση όλα τα μέσα του, υλικά και πολιτικά. Μετά το ιδρυτικό Συνέδριο της νέας οργάνωσης παύει να υφίσταται υλικά-οργανωτικά, εντασσόμενο στη νέα συλλογικότητα. Η ιστορία, η παρακαταθήκη και όλη του η δράση περνάει στη νέα οργάνωση.

Η σύνθεση της νέας Πολιτικής Επιτροπής

Η νέα Πολιτική Επιτροπή έχει 51 μέλη και είναι ανανεωμένη κατά 40% σε σχέση με την απερχόμενη ΠΕ. Το 76,2% των μελών της είναι μισθωτοί εργαζόμενοι (47% στον ιδιωτικό τομέα, 28% στον ευρύτερο δημόσιο τομέα). Το 6% είναι ερευνήτριες/ες, το 5,8% είναι συνταξιούχοι, 4% άνεργοι, 4% φοιτητές και 4,2% έχουν άλλη απασχόληση.

Μεγάλη είναι και η ηλικιακή ανανέωση, καθώς το 30% των μελών της νέας ΠΕ είναι έως 30 ετών. Το 19% είναι 31-40 ετών, το 47% είναι 41-60 ετών και το 4% 60 ετών και άνω. Τα μέλη της νέας ΠΕ είναι:

1. Αδαμόπουλος Δημήτρης - Αθήνα, νέος εργαζόμενος στον επισιτισμό
2. Βάσιλας Μάκης - Αθήνα, μισθωτός λογιστής
3. Γκόβας Δημήτρης - Αθήνα, ιδιωτικός υπάλληλος
4. Γκόντρα Κωνσταντίνα - Αθήνα, νέα μισθωτή μηχανικός
5. Δραγανίγος Αντώνης - Αθήνα, μισθωτός μηχανικός
6. Ελαφρός Γιάννης - Αθήνα, δημοσιογράφος
7. Ηλίας Νίκος - Ιωάννινα/Ηπειρος, συνταξιούχος, μέταλλο
8. Θανάσουλα Φωτεινή - Αθήνα, νέα μηχανικός
9. Ιωαννίδου Γιώτα - Αθήνα, εκπαιδευτικός δευτεροβάθμιας
10. Καλοειδής Σοφοκλής - Αθήνα, νέος εργαζόμενος σε βιομηχανία
11. Καραμπέλη Μαρία - Αθήνα, νοσοκομειακή γιατρός
12. Κοιλάκου Σύβια - Αθήνα, μισθωτή μηχανικός
13. Κοσίνας Χρήστος - Πάτρα/Δυτ. Ελλάδα, ερευνητής, διδάκτορας
14. Κοσμοπούλου Όλγα - Αθήνα, νοσοκομειακή γιατρός
15. Κρεασίδης Γιώργος - Θεσσαλονίκη, εκπαιδευτικός δευτεροβάθμιας
16. Κυριακόπουλος Μάνθος - Ρέθυμνο, εκπαιδευτικός πρωτοβάθμιας
17. Λαμπρόπουλος Χάρης - Αθήνα, ιδιωτικός υπάλληλος πληροφορικής
18. Διαμπότης Σωτήρης - Ηγουμενίτσα/Ηπειρος, οικοδόμος
19. Λιανός Αλέξανδρος - Αθήνα, νέος εργαζόμενος στην πληροφορική
20. Λιανός Θέμης - Αθήνα, νέος εργαζόμενος στην πληροφορική
21. Λιναρδάτος Φοίβος - Αθήνα, νέος εκπαιδευτικός, αναπληρωτής
22. Λιόντος Βασίλης - Χανιά/Κρήτη, εκπαιδευτικός δευτεροβάθμιας
23. Μαγκλάρας Θεοδωρής - Αθήνα, φοιτητής ΕΜΠ
24. Μαγκλάρας Κώστας - Αθήνα, μισθωτός δικηγόρος
25. Μανίκας Σταύρος - Πειραιάς, οδηγός ΕΘΕΛ
26. Μαυροειδής Παναγιώτης - Αθήνα, μισθωτός μηχανικός
27. Μένου Κική - Αθήνα, ιδ. Υπάλληλος, εργαζόμενη στο προσφυγικό
28. Μιχαηλίδης Γιώργος - Αθήνα, ιστορικός αναπληρωτής εκπαιδευτικός
29. Μπαχτή Άννα - Αθήνα, εκπαιδευτικός δευτεροβάθμιας
30. Ξοπλίδης Παναγιώτης - Θεσσαλονίκη, ιδιωτικός υπάλληλος
31. Παπαγεωργίου Κώστας - Αθήνα, ιδιωτικός εκπαιδευτικός
32. Παπαμακάριος Μιχάλης - Αθήνα, μισθωτός λογιστής
33. Παπαντζίκος Δημήτρης - Αθήνα, νέος εργαζόμενος στον επισιτισμό
34. Παπαχρόνης Παντελής - Αθήνα, μεταπτυχιακός, άνεργος
35. Παυλόπουλος Γιώργος - Αθήνα, δημοσιογράφος
36. Πετροκόκκινος Λουκάς - Αθήνα, φυσικός, μέλος ΕΤΕΠ ΕΚΠΑ
37. Ρέππα Ντίνα - Αθήνα, εκπαιδευτικός πρωτοβάθμιας
38. Ρηγόπουλος Κώστας - Πελοπόννησος, νέος μηχανικός
39. Ρίζος Μιχάλης - Αθήνα, νοσοκομειακός γιατρός
40. Ροζάνα Υρώ - Αθήνα, νέα μισθωτή αρχιτέκτονας
41. Ρούμπας Σπύρος - Αθήνα, νέος μισθωτός μηχανικός
42. Συριόπουλος Μπάμπης - Αθήνα, συνταξιούχος
43. Ταλαχούπης Νίκος - Λάρισα/Θεσσαλία, οικοδόμος
44. Τζαμουράνης Δημήτρης - Αθήνα, μισθωτός μηχανικός
45. Τζίμας Γιώργος - Αθήνα, άνεργος
46. Τζιουβάρα Ολύβια - Αθήνα, νέα ερευνήτρια
47. Τουλαγρίδης Κώστας - Αθήνα, εκπαιδευτικός πρωτοβάθμιας
48. Τριχιάς Κώστας - Αθήνα, μισθωτός μηχανικός
49. Τσαγκαράτου Αιμιλία - Αθήνα, εκπαιδευτικός πρωτοβάθμιας
50. Φερραίος Αλέξης - Θεσσαλονίκη, φοιτητής ΑΠΘ
51. Χάγιος Άγγελος - Αθήνα, συνταξιούχος

**Πίσω
από τις
κάμερες**



Θα εκδώσει ο Β. Μαρινάκης την *Ελευθεροτυπία*; Το ερώτημα αυτό διατυπώνεται δημόσια μετά την έκπληξη εξαγοράς των τριών τίτλων του ομίλου, που έβαλε οριστικά λουκέτο το 2014, από την εταιρεία AlterEgo, έναντι 8,1 εκατ. ευρώ. Δεύτερη έκπληξη ήταν η μάχη που δό-

Η ΑΣΥΛΙΑ που προσφέρουν στην ΕΡΤ οι δημοσιογραφικές ενώσεις από το 2019 έχει αποθρασύνει τη διοίκηση, η οποία επιβάλλει τις αλλαγές που θέλει χωρίς καμία αντίδραση. Αφού πέρασε τον πλήρη έλεγχο στην ενημέρωση, με τη διαχείριση της ροής ειδήσεων από μια απόλυτα ελεγχόμενη ομάδα στελεχών πιστών στο Μαξίμου, στοχεύει στην εφαρμογή θήμερης εργασίας! Ο νόμος, όπως υποστηρίζει, υπάρχει και εφαρμόζεται ήδη σε ιδιωτικά ΜΜΕ.

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΙ οι πληροφορίες πως η BC Partners, ιδιοκτήτρια της United Group που κατέχει στην Ελλάδα τη συνδρομητική της Nova, έβαλε «πωλητήριο». Το τίμημα, όπως αναφέρεται σε διεθνή Μέσα, ανέρχεται σε 2 δισ. ευρώ, ενώ ανάδοχοι έχουν αναλάβει οι Morgan Stanley και JP Morgan. Η BC Partners κατέχει το 55% των μετοχών της United, οι οποίες αγοράστηκαν από το επενδυτικό ταμείο KKR τον Μάρτιο του 2019 έναντι 2,6 δισ. ευρώ.

ΤΟ INFOWAR επιστρέφει στην τηλεόραση με δέκα μίνι ντοκιμαντέρ που θα προβληθούν στο Attica TV από τις 22 Μαρτίου. Ο Άρης Χατζηστεφάνου από τις Ηνωμένες Πολιτείες και ο Χρήστος Αβραμίδης από την Ελλάδα είναι οι δημιουργοί της σειράς, σε καθένα από τα επεισόδια της οποίας μια παρατήρηση στη μεγαλούπολη της Νέας Υόρκης γίνεται αφορμή ώστε στη συνέχεια να αναλυθεί η διεθνής κοινωνική πραγματικότητα.

θηκε σε έναν πλειστηριασμό –που είχε τιμή εκκίνησης τα 378.000 ευρώ– με τον Δ.Μελισσανίδη, ο οποίος επίσης ήθελε τους τίτλους, όμως η δική του προσφορά έφθασε τα 7,7 εκατ ευρώ. Στην αγορά δεν περιλαμβάνεται το πολύτιμο αρχείο της εφημερίδας.

Ο θόρυβος που προκλήθηκε αρχικά ήταν λογικό να αφορά την υπερσυγκέντρωση τίτλων ΜΜΕ και τις επιπτώσεις της στον έλεγχο της ενημέρωσης, στη μιντιακή εταιρεία του εφοπλιστή Μαρινάκη, ιδιοκτήτη της ΠΑΕ Ολυμπιακός και εταίρο ή μέτοχο σε πληθώρα εταιρειών, από τον τζόγο έως και τα περίπτερα. Σημειώνεται πως η AlterEgo ελέγχει το *Mega*, το *Radio 104,6*, το *Βήμα* και τα *Νέα*, καθώς και τουλάχιστον 10 ιστοσελίδες. Στην επιρροή της βρίσκεται το συγκρότημα των *Παραπολιτικών*, με δυο ακόμη εφημερίδες, ένα ραδιόφωνο και τουλάχιστον 8 ιστοσελίδες.

Εκτιμήσεις, ωστόσο, από το ρεπορτάζ των μίντια καταγράφουν μια ενδιαφέρουσα πτυχή στον επιχειρηματικό

ανταγωνισμό, που έχει να κάνει με την πολιτική επιρροή. Κι αυτό διότι στόχος της αγοράς ήταν να μην μεταβιβαστούν οι ιστορικοί τίτλοι στο επιχειρηματικό γκρουπ Μελισσανίδη που, από την πλευρά του, διαθέτει τη *Ναυτεμπορική* και είναι κοινό μυστικό πως αναζητά κανάλι ελεύθερης λήψης.

Πάντως, καθώς η *Ελευθεροτυπία* ήταν συνυφασμένη με την ιστορία της λεγόμενης Κεντροαριστεράς και της μιντιακής αντιπολίτευσης στις κυβερνήσεις της Δεξιάς, η διασύνδεση της επιχειρηματικής μάχης με τις κινήσεις που γίνονται στον χώρο του υπό διάλυση ΣΥΡΙΖΑ είναι ορατή. Κι αυτό διότι ο έλεγχος ενός Μέσου με την παράδοση της *Ελευθεροτυπίας* θα σήμαινε και έλεγχο ή επιρροή στις όποιες διαδικασίες γίνονται για την ανασύσταση του πολιτικού χώρου της αντιπολίτευσης. Δεν είναι λίγοι αυτοί που εκτιμούν ότι ο Μαρινάκης, ο οποίος υποστηρίζει σθεναρά την κυβέρνηση της ΝΔ, πρόσθεσε στο «μπαούλο» των ΜΜΕ τους τελευταίους τίτλους της λεγόμενης «δημοκρατικής παράταξης» και είναι αμφίβολο αν υπάρχει σχέδιο επανέκδοσης της *Ελευθεροτυπίας*.

Ματίνα Παπαχριστούδη

Η Ελευθεροτυπία σε φόντο επιχειρηματικού-πολιτικού «πολέμου»

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

«Είμαστε μία ομάδα φαντάρων που υπηρέτησαν τη στρατιωτική τους θητεία στη Χίο. Με αυτή την επιστολή θέλουμε να σπάσουμε τη σιωπή μας σχετικά με όλα όσα είδαμε και ακούσαμε για την απάνθρωπη αντιμετώπιση προσφύγων και μεταναστών από τις ελληνικές αρχές στα σύνορα [...]. Ο στρατός ξηράς, στην περίπτωση της Χίου, είναι συνήθως η πρώτη αρχή που εμπλέκεται σε περιστατικά εισόδου σε ελληνικά ύδατα. Οι επιτηρητικές μονάδες παρακολουθούν επί 24ώρου βάσεως τους τομείς των χωρικών υδάτων πέραξ του νησιού και ενημερώνουν το λιμενικό σώμα όταν παρατηρούνται άγνωστα σκάφη [...].

»Παραθέτουμε όμως δύο περιστατικά που έχουν χαρακτηριστεί «αποτροπές», που μας μετέφεραν στρατιώτες που είχαν τοποθετηθεί στο επιτηρητικό φυλάκιο της νησίδας Παναγιά. Το πρώτο αφορά λέμβο με μετανάστες που προσπαθεί να προσεγγίσει βραχονησίδα στο νησιωτικό σύμπλεγμα των Οινουσών. Η ελληνική ακτοφυλακή, αφού

Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες

► Φαντάροι που υπηρέτησαν στη Χίο καταγγέλλουν απάνθρωπες επαναπροωθήσεις σε Αιγαίο και Έβρο

ενημερωθεί, καλεί σκάφος της τουρκικής ακτοφυλακής που μαζεύει τους επιβαίνοντες, εντός ελληνικών χωρικών υδάτων, και τους μεταφέρει στα τουρκικά παράλια. Το περιστατικό έλαβε χώρα βράδυ. Σε αυτή την περίπτωση, η κίνηση δικαιολογείται, προσχηματικά, από τη Σύμβαση του Αμβούργου του 1979, που προβλέπει τη συνεργασία μεταξύ γειτνιαζόντων κρατών για τον βέλτιστο συντονισμό των επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης [...].

»Το δεύτερο περιστατικό αφορά πρόσφυγες που κατάφεραν να αποβιβάστούν στη νησίδα Παναγιά. Ο στρατιώτης υπηρεσίας καλεί το λιμενικό, το οποίο

στέλνει σκάφος, τους επιβιβάζει, τους αποβιβάζει σε φουσκωτή λέμβο εντός τουρκικών χωρικών υδάτων και τους εγκαταλείπει. Η εντολή στον φαντάρο-χειριστή της κάμερας επιτήρησης είναι να της αλλάξει θέση ώστε να μην καταγραφεί το περιστατικό, αφού στο υλικό αυτό θα είχαν πρόσβαση και ανώτερα κλιμάκια. Προφανώς δεν πρόκειται για «αποτροπές» αλλά για επαναπροωθήσεις, δεδομένου ότι οι άνθρωποι αυτοί είχαν ήδη βρεθεί εντός ελληνικής επικράτειας [...].

»Και για να μην παραμελήσουμε τα χερσαία σύνορα, παραθέτουμε και μια μαρτυρία από τον Έβρο: στρατιώτες που

συμμετέχουν σε περίπολο κατά μήκος του ποταμού έχουν κατ' επανάληψη ασκήσει βία και ληστέψει πρόσφυγες που διασχίζουν τα σύνορα, αποκομίζοντας χρήματα, κινητά, ακόμα και powerbanks, τα οποία εν συνεχεία έχουν μοιραστεί με φίλους και γνωστούς». Αυτά καταγγέλλουν, με επιστολή τους στο Δίκτυο «Σπάρτακος» και την Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων, φαντάροι που υπηρέτησαν στη Χίο.

Συνφάνταροι δεν συμμετέχουμε στο αισχρό κυνήγι προσφύγων. Δεν επιτρέπουμε στα περίπολα να κάνουν καμιά πράξη βίας εις βάρος προσφύγων και μεταναστών. Καταγγέλλουμε τις απάνθρωπες επαναπροωθήσεις και εμποδίζουμε τις πράξεις βίας! Εχθρός είναι τα αστικά κράτη και οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που δημιουργούν πολέμους και τη φτώχεια, όχι οι κατατρεγμένοι συνάνθρωποί μας. Δείχνουμε την αλληλεγγύη μας σε πρόσφυγες και μετανάστες απαιτώντας την πλήρωση όλων των δικαιωμάτων τους.

Κική Βάσσου*

Κολωνός: Μάχη για δικαίωση της 12χρονης και της οικογένειας

Η δίκη των παιδοβιαστών, με θύμα το 12χρονο κορίτσι στον Κολωνό, συνεχίζεται με γοργό ρυθμό, καθημερινά. Την Τρίτη 5/3 απολογήθηκε ο παιδοβιαστής και μαστροπός, κύριος κατηγορούμενος, Ηλίας Μίχος.

Την Τέταρτη 6/3 απολογήθηκε η μητέρα του παιδιού για τις κατηγορίες που της έχουν απαγγελθεί. Υπενθυμίζουμε ότι η εισαγγελική πρόταση προς το δικαστικό συμβούλιο ήταν βασικά για «παραμέληση» της ανήλικης. Αυτό το έχει αποδεχτεί και η μητέρα, το μοναδικό στήριγμα της φτωχής οικογένειας με οχτώ παιδιά, που καμιά πολιτεία ποτέ δεν στήριξε όπως και τόσες πολλές που ζουν δίπλα μας.

Το συμβούλιο των δικαστών που παρέπεμψε τη μητέρα πρόσθεσε βαριές κατηγορίες που αμφισβητήθηκαν έντονα και στη βάση της προανακριτικής διαδικασίας. Όπως έχει καταγγείλει η Επιτροπή Αλληλεγγύης στη 12χρονη, η ενέργεια αυτή απέκλεισε κάθε πιθανότητα αποφυλάκισής της μέχρι την έναρξη της δίκης. Ενέργεια τιμωρητική για την ίδια, που βρήκε το θάρρος να καταγγείλει πρώτη τον Μίχο, καθώς και για την οικογένεια, με πολύ σοβαρές επιπτώσεις σε όλα τα παιδιά, ειδικά στην επιζώσα, τα έφηβα και τα μικρά του Δημοτικού.

Το προηγούμενο διάστημα κατέθεσαν ως μάρτυρες υπεράσπισης της μητέρας όλα τα ενήλικα μέλη της οικογένειας, ανάμεσά τους και δυο παιδιά. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η κατάθεση της Όλγας Θεμελή, καθηγήτριας εγκληματολογικής ψυχολογίας, και του Θόδωρου Μεγαλοοικονομού, ψυχιάτρου που έχει σταθεί δίπλα στην οικογένεια από την πρώτη στιγμή μέχρι σήμερα.

Την ημέρα απολογίας της μητέρας συγκεντρώθηκαν στα δικαστήρια, σε δράση ενεργούς υποστήριξης της μάνας, η Επιτροπή Αλληλεγγύης, ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης «Ο Αριστοτέλης», άλλες συλλογικότητες και αλληλέγγυες/οι. Για ακόμη μια φορά βρέθηκαν αντιμέτωποι με φραγμό στον αγώνα και την αλληλεγγύη. Η αστυνομία, με ενίσχυση από ΜΑΤ, απαγόρευε

Με τις κρίσιμες απολογίες του παιδοβιαστή και μαστροπού Ηλία Μίχου αλλά και της μητέρας της 12χρονης συνεχίστηκε η δίκη για την υπόθεση του κυκλώματος trafficking στον Κολωνό. Συνεχίζονται οι δράσεις αλληλεγγύης της *Επιτροπής Αλληλεγγύης*.

την είσοδο στον κοινόχρηστο εσωτερικό χώρο του κτιρίου κατόπιν «άνωθεν εντολής», μόνο σε όσες/όσους αντιλήφθηκε (λόγω ανάρτησης πανό) ότι ήταν εκεί για την έκφραση υποστήριξης στη μητέρα, ενάντια στη συγκάλυψη, για δικαιοσύνη. Στις διαμαρτυρίες ότι η διάκριση είναι πασιφανής, η απάντηση ήταν η γνώση που χαρακτηρίζει τη στάση της αστυνομίας. Οι αλληλέγγυες/οι δεν αποχώρησαν. Παρέμειναν για πολλές ώρες, φωνάζοντας συνθήματα και στέλνοντας μήνυμα στη μητέρα «είμαστε εδώ, σας στηρίζουμε», μέσω δικηγόρων.

Παράλληλα, συνεχίζο-

νται όλες οι δράσεις που έχει αποφασίσει η Επιτροπή Αλληλεγγύης. Τη Δευτέρα 11/3 θα γίνει συνάντηση της Επιτροπής με τη Μαρία Στρατηγάκη, αντιδήμαρχο Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Ισότητας του Δήμου Αθήνας, σε συνέχεια υπομνήματος που είχε κατατεθεί. Το υπόμνημα υπογραμμίζει: «Ξέρουμε ότι όσο βαθαίνει η φτώχεια, όσο επιδεινώνεται η εξαθλίωση τόσο πιο έκθετοι θα είναι οι άνθρωποι στους διάφορους “Μίχους” και στα σκοτεινά ιδρύματα και “θεσμούς” που μόνο προστασία δεν παρέχουν». Καταγγέλλει ότι «στις περιπτώσεις των ανηλίκων που χρήζουν προστασίας,

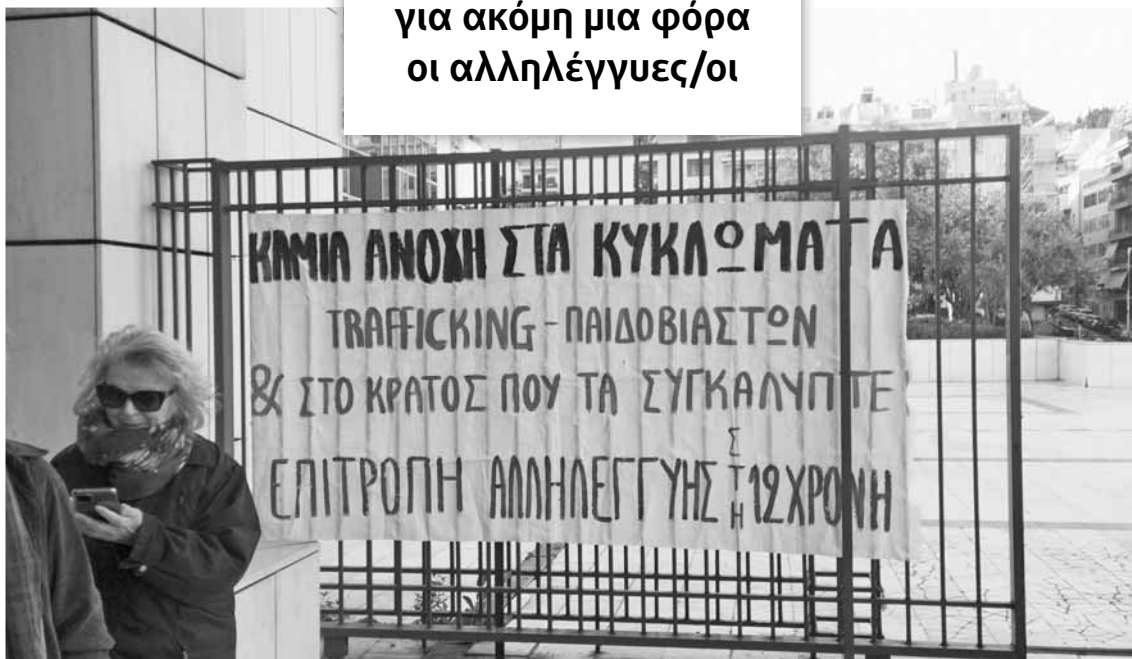
η συνήθης “κοινωνική πολιτική” εξαντλείται στον εγκλεισμό σε ιδρύματα, δημόσια και ιδιωτικά, και στην προσπάθεια ανεύρεσης ανάδοξης οικογένειας. Ακόμα πιο συνήθης είναι η πλήρης εγκατάλειψη, η αποσιώπηση και η μεταφορά της ευθύνης σε ατομικό ή οικογενειακό επίπεδο. Οι κρατικές δομές, οι δημοτικές κοινωνικές υπηρεσίες και οι υπηρεσίες της δημοτικής κοινότητας, εκτός από ελάχιστες (σε σχέση με τις υπάρχουσες ανάγκες), λειτουργούν εξίσου ανεξέλεγκτα, ιδρυματικά και κακοποιητικά προς τα ανήλικα παιδιά, όπως και οι αντίστοιχες μονάδες του ιδιωτικού τομέα, στις οποίες έχει σε μεγάλο βαθμό ανατεθεί αυτή η “φροντίδα”, αυτές των ΜΚΟ, της εκκλησίας, των διάφορων κερδοσκοπών του ανθρώπινου πόνου».

Στα αιτήματα, εκτός από αυτά της άμεσης υλικής στήριξης της οικογένειας, των ενισχυτικών μέτρων στην εκπαίδευση των παιδιών και την ψυχολογική υποστήριξη, περιλαμβάνονται και αυτά που αφορούν την εφαρμογή μιας άλλης πολιτικής, όπως: στελέχωση των αρμόδιων υπηρεσιών Κοινωνικής Μέριμνας των Περιφερειών και των Δήμων με όλες τις απαιτούμενες ειδικότητες, δημιουργία δημόσιων κοινωνικών δομών για την προστασία των παιδιών μακριά από την επιχειρηματική δράση και την εμπλοκή ΜΚΟ, πρόσληψη άμεσα του απαραίτητου επιστημονικού και βοηθητικού προσωπικού όλων των ειδικοτήτων στον Δήμο Αθήνας, που θα εξασφαλίζει υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας σε κάθε δημοτική κοινότητα και θα καλύπτει και θα δημιουργεί δίκτυο προστασίας για τα παιδιά που βρίσκονται σε κίνδυνο.

Η αναγκαιότητα να παλέψουμε για να γίνουν πράξη αυτά, αναδεικνύεται πολύ περισσότερο σε μια περίοδο που η κυβέρνηση της ΝΔ προχωράει στη δημιουργία ενός «ιδιαίτερου “επιτελικού κράτους” με σκοπό την οριστική εξάρθρωση του εναπομείναντος δημόσιου χαρακτήρα της ψυχικής υγείας και την πλήρη ιδιωτικοποίησή της».

*Λαϊκή Συνέλευση Κολωνού - Ακαδημίας Πλάτωνα - Σεπολίων

Αντιμέτωποι με τα ΜΑΤ στα δικαστήρια για ακόμη μια φορά οι αλληλέγγυες/οι



Δήμος Αθηναίων: «Χάος» στο Κέντρο Αστεγών

Τις τραγικές συνθήκες που επικρατούν ακόμα στο Πολυδύναμο Κέντρο Αστεγών, όπου διαμένουν συνολικά 280 άτομα (100 περίπου στον καθένα από τους δυο ξενώνες και 80 στο Υπνωτήριο), επισημαίνει η Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα. Όπως σημειώνει η αντικαπιταλιστική κίνηση, οι κοριοί «ζουν και βασιλεύουν», παρά τις επανειλημμένες απολυμάνσεις. Παράλληλα, το προσωπικό του Κέντρου είναι ανεπαρκές. Συγκεκριμένα, το προσωπικό όλων των ειδικοτήτων (ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί νοσηλευτές/τριες, φροντιστές, γενικών καθηκόντων κ.λπ.) είναι πλέον κάτω από 50, εκ των

οποίων μόλις τρία άτομα είναι με μόνιμη σχέση εργασίας, ενώ όλα τα υπόλοιπα με συμβάσεις από λίγους μήνες μέχρι το πολύ έναν χρόνο. Ακόμη, για πολύ καιρό είχαν μείνει χωρίς προσωπικό καθαριότητας ενώ πλέον η καθαριότητα έχει δοθεί σε εταιρεία. Η Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα απαιτεί να γίνουν άμεσες μόνιμες προσλήψεις επαρκούς προσωπικού όλων των αναγκαίων ειδικοτήτων, να υπάρξει μέριμνα για την κάλυψη των πολύπλευρων αναγκών που έχουν οι ένοικοι της δομής και άμεση έναρξη του περάσματος από τις συνθήκες της γιγαντοδομής προς μικρότερες δομές.

8^Η ΜΑΡΤΗ

Λένα Μπιλάλη

Το φεμινιστικό κίνημα «παρών» σε κοινούς αγώνες

► Με αυτοτελή παρουσία στον πανεκπαιδευτικό ξεσηκωμό και ενάντια στην ιμπεριαλιστική σφαγή στη Γάζα



Πιο συγκεκριμένα, με δύο μαζικές συγκεντρώσεις, στις 12.30 το μεσημέρι και στις 6.30 μ.μ., δόθηκε και φέτος το μήνυμα πως οι θηλυκότητες και τα ΔΟΑΤΚΙ άτομα μάχονται δυναμικά για τα δικαιώματά τους, ενάντια σε κάθε μορφή εκμετάλλευσης, καταπίεσης, βίας και ανισότητας που αναπαράγει το καπιταλιστικό σύστημα και η πατριαρχία.

Η 8^η Μάρτη τα τελευταία χρόνια έχει καταφέρει να αποτάξει από πάνω της τον αστικό τίτλο «η γιορτή της γυναίκας» και αντ' αυτού έχει μετατραπεί σε ημέρα μαχητικής υπεράσπισης των δικαιωμάτων των γυναικών και των ΔΟΑΤΚΙ ατόμων, αλλά και διεκδίκησης μια πραγματικής ισότητας στους χώρους της δουλειάς και στην κοινωνία για όλους/ες/α. Οι διαδηλώσεις και της φετινής χρονιάς δεν ήταν εθιμοτυπικές... Παρά τις πολλές και μεγάλες κατακτήσεις του φεμινιστικού και εργατικού κινήματος, από τις γυναίκες στη Νέα Υόρκη στον κλάδο της υφαντουργίας που ζητούσαν ίσες αμοιβές και καλύτερες συνθήκες εργασίας μέχρι και τις σύγχρονες κατακτήσεις των πιο

σύγχρονων κινήματων, ο τελικός στόχος δεν έχει ακόμα εκπληρωθεί.

Ακόμα και σήμερα οι αμοιβές των γυναικών σε παγκόσμια κλίμακα είναι χαμηλότερες από αυτές των ανδρών, ενώ το ποσοστό ανεργίας που συναντάται στις γυναίκες είναι διπλάσιο από το αντίστοιχο των ανδρών. Στην ελληνική κοινωνία υπάρχει, ακόμα και σήμερα, ο απαρχαιωμένος άγραφος κανόνας πως η γυναίκα είναι υπεύθυνη για το «σπίτι», ωθώντας την με αυτό τον τρόπο έμμεσα εκτός εργασίας και στερώντας της την οικονομική ανεξαρτησία. Ο καπιταλισμός, χέρι-χέρι με την πατριαρχία, συνεχίζουν να δημιουργούν ένα ασφυκτικό περιβάλλον για τις θηλυκότητες και τα ΔΟΑΤΚΙ άτομα, ένα περιβάλλον χωρίς δικαιώματα, καθώς δεν είναι λίγες φορές που πετιούνται εκτός αγοράς εργασίας λόγω ρατσισμού που βιώνουν για το φύλο, τη σεξουαλικότητα τους κ.ο.κ. Η βία κατά των γυναικών και των ΔΟΑΤΚΙ ατόμων φαίνεται και στις (αυξανόμενες) περιπτώσεις γυναικοκτονίας.

Οι παραπάνω κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, γεννάνε την αναγκαία όψη τα αιτήματα του φεμινιστικού κινήματος να αγκαλιαστούν απ' όλα τα

αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια, ώστε να ξεπεραστεί προς μια θετική κατεύθυνση η αυτοτέλεια των κινήματων και από κοινού να παλέψουν για την κατάργηση κάθε είδους εκμετάλλευσης. Ειδικά φέτος, ο στόχος αυτός σε ένα βαθμό επιτεύχθηκε.

Φέτος, η 8^η Μάρτη έτυχε να συμπέσει με τη μέρα ψήφισης του νομοσχεδίου-ταφόπλακα για τη δημόσια παιδεία. Συλλογικότητες του φεμινιστικού χώρου στάθηκαν στο πλευρό φοιτητών και εργαζομένων που διαδήλωναν κατά του νομοσχεδίου και βροντοφώναξαν από κοινού συνθήματα κατά των ιδιωτικοποιήσεων των δημοσίων αγαθών! Ακόμα, δεν έλειψε η σύνθεση του φεμινιστικού με το αντιπολεμικό/αντιρατσιστικό κίνημα, καθώς η φεμινιστική πορεία πλαισιώθηκε από Παλαιστίνιες και άλλων εθνικοτήτων μετανάστριες που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα. Συνδυετικό κρίκο των παραπάνω αποτέλεσε η ανάγκη για μια ζωή ελεύθερη από τα δεσμά του κέρδους, από την ασταμάτητη προσπάθεια του κεφαλαίου να κερδοφορήσει στις πλάτες μας, στερώνοντας μας μια ζωή αξιοπρέπεια, μια ζωή χωρίς τον μόνιμο φόβο της επιβίωσης.

Η φετινή 8^η Μάρτη αποτέλεσε για ακόμη μια χρονιά σημείο συνάντησης του πολύμορφου φεμινιστικού κινήματος. Μάλιστα, συλλογικότητες του χώρου «αγκάλιασαν» -διατηρώντας φυσικά την αυτοτέλειά τους- τόσο τον πανεκπαιδευτικό αγώνα όσο και αυτόν ενάντια στην ιμπεριαλιστική σφαγή στη Γάζα.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Γιώργος Καραδάκης* | Αντιγόνη Τρούλη**

«Φρενίτιδα» αγωγών και διώξεων από υπουργούς

► Οι εργαζόμενοι σε δημόσιο και εκπαίδευση αντιστέκονται με απεργία – αποχή

Μετά την προσφυγή του υπουργείου Παιδείας στα δικαστήρια εναντίον της απεργίας-αποχής για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών (ν. 4823/2021), σειρά είχε την Τετάρτη 6/3 και η απεργία-αποχή που έχει κηρύξει από τις 7 Φεβρουαρίου η ΑΔΕΔΥ για την αξιολόγηση του ν. 4940/2022 (Βορίδη) στο υπόλοιπο δημόσιο. Ξανά, υπουργείο Εσωτερικών και Παιδείας παραδέχονται την αδυναμία τους να πείσουν τους εργαζόμενους να συμμετέχουν στην αξιολόγηση και απαντούν στη μαζική συμμετοχή τους στην απεργία-αποχή με καταστολή και δικαστήρια.

Παρά τους εκβιασμούς και τις απειλές στους νεοδιδασκόμενους εκπαιδευτικούς για μη μονιμοποίησή τους, αν δεν αξιολογηθούν, τον φόβο για το εργασιακό μέλλον, οι εκπαιδευτικοί ανάγκασαν την κυβέρνηση να πάει 11 φορές στα δικαστήρια τις ΟΛΜΕ, ΔΟΕ για την απεργία-αποχή και τώρα δεύτερη φορά την ΑΔΕΔΥ για το υπόλοιπο δημόσιο, προκειμένου να επιβάλει την αξιολόγηση και να κερδίσει το χαμένο έδαφος από τις ανεπιτυχείς προσπάθειες όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων να την εφαρμόσουν (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ) εδώ και 30 χρόνια.

Στην εκπαίδευση, με τις άθλιες σχολικές υποδομές και τις τραγικές ελλείψεις σε μόνιμο προσωπικό (πάνω από 50.000 οι αναπληρωτές και φέτος), η αξιολόγηση

στοχεύει στην κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών, άρση της μονιμότητας, συγχωνεύσεις και κλεισίματα σχολείων, πειθάρχηση και έλεγχο των εκπαιδευτικών, σύνδεση μισθού-αξιολόγησης, αυτονομία των σχολικών μονάδων και σύνδεσή τους με την τοπική αγορά αναζητώντας κάθε λογής χορηγούς για τη χρηματοδότησή τους, εξυπηρετώντας τις ανάγκες των επιχειρήσεων.

Στο υπόλοιπο δημόσιο, με τις κρατικές υπηρεσίες συρρικνωμένες μετά από 14 χρόνια μνημονίων, με πιο εντατική ιδιωτικοοικονομική λειτουργία, με τεράστιες ελλείψεις σε μόνιμο προσωπικό και υποδομές, αύξηση της εντατικοποίησης και της ελαστικής εργασίας, οι εργαζόμενοι δεν πείθονται για τις «αγαθές» προθέσεις των κυβερνώντων. Η αξιολόγηση Βορίδη με επιβολή στοχευμένης, όπως επιτάσσουν κυβέρνηση και ΕΕ, στοχεύει στη μετατροπή και των δημοσίων υπηρεσιών σε πεδίο κερδοφορίας των ιδιωτικών συμφερόντων. Με τον υπάλληλο να κρίνεται για την «προσαρμοστικότητα» του στις εργασιακές συνθήκες «λάστιχο», με κριτήρια που επιβάλουν τρεις δεξιότητες του υπαλλήλου υποχρεωτικά να είναι πάντα ελλιπείς, με τιμωρητικό και ανταγωνιστικό χαρακτήρα (προβλέποντας μπόνους), η αξιολόγηση χρησιμοποιείται για καλλιέργεια κοινωνικού αυτοματισμού, ενοχοποίησης-εκφοβισμού των εργαζόμενων για τα προ-

βλήματα που οι αντεργατικές πολιτικές τους προκαλούν.

Τώρα, με τη χρήση των απεργοσπαστικών διατάξεων του νόμου Χατζηδάκη και την κατηγορία της «πολιτικής απεργίας» για να βγει η απεργία-αποχή παράνομη, προσπαθούν να επιβάλουν τις βάρβαρες πολιτικές τους, καταργώντας το δικαίωμα στην απεργία για ανατροπή της πολιτικής τους. Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο απαιτείται να απαντήσουμε με το δυνάμωμα του αγώνα με όλες τις μορφές. Με επαναπροκήρυξη της απεργίας-αποχής από τις ομοσπονδίες, τα πρωτοβάθμια και την ΑΔΕΔΥ, με δράση στα σωματεία. Απέναντι στις υποχωρήσεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, να ορθώσουμε μαζικό συλλογικό μέτωπο πάλις ενάντια στην αξιολόγηση της απειλής και της ανθρωποφαγίας, για μαζικές προσλήψεις, μονιμοποιήσεις συμβασιούχων, μείωση χρόνου εργασίας, αύξηση μισθών, έξωση των ιδιωτικών συμφερόντων, χρηματοδότηση των σχολείων και υπηρεσιών για αξιοπρεπείς συνθήκες για τους υπαλλήλους και την κοινωνία. Για ουσιαστική γνώση, παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο.

*μέλος Συλλόγου Μόνιμων Διοικητικών Υπαλλήλων Σιβιτανιείου Ιδρύματος

**μέλος ΕΛΜΕ Ηρακλείου και Γενικού Συμβουλίου ΑΔΕΔΥ

ΤΡΕΝΑ Γιώργος Μουρμούρης

Ανά πάσα στιγμή νέα «Τέμπη»

► Το παρ' ολίγον δυστύχημα στις Αχαρνές επιβεβαιώνει την τραγική κατάσταση στο σιδηροδρομικό δίκτυο



Τις επικίνδυνες συνθήκες που εξακολουθούν να επικρατούν στο ελληνικό σιδηροδρομικό δίκτυο, έναν χρόνο μετά το έγκλημα στα Τέμπη, φέρνει ξανά στο προσκήνιο ένα παρ' ολίγον δυστύχημα στο Σιδηροδρομικό Κέντρο Αχαρνών, λίγα χιλιόμετρα έξω από την Αθήνα. Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας *Τα Νέα*, το περιστατικό σημειώθηκε το μεσημέρι της 23^{ης} Δεκεμβρίου 2023 όταν συρμός του Προαστιακού, προερχόμενος από Κιάτο, και υπεραστικό τρένο που πλησίαζε στην Αθήνα από τη Θεσσαλονίκη, βρέθηκαν να κινούνται σε συγκλίνουσες γραμμές επειδή, για άγνωστη μέχρι στιγμής αιτία, ο μηχανοδηγός του Προαστιακού παραβίασε τον ερυθρό σηματοδότη. Το δυστύχημα αποφεύχθηκε χάρη στην έγκαιρη παρέμβαση του υπεύθυνου τηλεδιόικησης του ΣΚΑ, ο οποίος σε έντονο τόνο ζήτησε από τον μηχανοδηγό που παραβίασε το κόκκινο φως να ακινητοποιήσει την αμαξοστοιχία.

Ακολούθησε το γνωστό μπαλάκι ευθυνών μεταξύ ΟΣΕ και Hellenic Train, με τον διαχειριστή της υποδομής να αποδίδει το παρ' ολίγον δυστύχημα σε λανθασμένους χειρισμούς του προσωπικού της ιδιωτικής εταιρείας και την ιταλική επιχείρηση να κάνει λόγο για ολισθηρότητα των γραμμών.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που μετά βεβαιότητας προκύπτει από το συγκεκριμένο περιστατικό είναι η σημασία της τηλεδιόικησης και των λοιπών συστημάτων ασφαλείας. Κυβερνητικοί παράγοντες, με πρώτο τον πρώην υπουργό Μεταφορών Κωνσταντίνο Καραμανλή, καθώς και στελέχη των εμπλεκόμενων εταιρειών είχαν επιχειρήσει επανειλημμένα στο μεσοδιάστημα που μεσολάβησε από το έγκλημα των Τεμπών να υποβαθμίσουν τη σημασία των συστημάτων αυτών, αποδίδοντας την ευθύνη για το έγκλημα με τους 57 νεκρούς αποκλειστικά στο ανθρώπινο λάθος του σταθμάρχη της Λάρισας. Ωστόσο, το συμβάν στις Αχαρνές υπενθυμίζει ότι το ανθρώπινο λάθος αποτελεί πάντοτε ένα ενδεχόμενο, ειδικά σε ένα αποδιαρθρωμένο σιδηροδρομικό σύστημα, τα τραγικά αποτελέσματα του οποίου μπορεί να αποσοβήσει η ύπαρξη συστημάτων ασφαλείας.

Από την άλλη, το περιστατικό είναι ενδεικτικό της τραγικής κατάστασης που επικρατεί στον σιδηρόδρομο καθώς πολλοί από τους παράγοντες που συντέλεσαν στο έγκλημα των Τεμπών εξακολουθούν να είναι παρόντες, όπως η πολυδιάσπαση των σιδηροδρόμων σε μια σειρά

ανταγωνιστικών μεταξύ τους εταιρειών. Αξίζει να σημειωθεί ότι μία ημέρα μετά τη συμπλήρωση έτους από τα Τέμπη, συρμός του Προαστιακού ακινητοποιήθηκε έξω από τη Ραψάνη λόγω σοβαρού προβλήματος στα φρένα, με την Hellenic Train που ελέγχει και την ΕΕΣΣΤΥ, την εταιρεία συντήρησης των τρένων, να υποβαθμίζει το σοβαρό περιστατικό.

Αλλά και από πλευράς ΟΣΕ όμως τα προβλήματα παραμένουν, καθώς σε ένα μεγάλο κομμάτι του άξονα Αθηνών-Θεσσαλονίκης μήκους 120 χιλιομέτρων, από το Διανοκλάδι ως τη Δάρισα, δεν λειτουργεί η σηματοδότηση ενώ η τηλεδιόικηση βλέπει κάποια μικρά τμήματα της γραμμής μετά τις καταστροφές που προκάλεσε η κακοκαιρία Daniel. Η τηλεδιόικηση άλλωστε παραμένει ανενεργή και σε άλλα τμήματα της γραμμής υψηλών ταχυτήτων, όπως το Λιόσια-Κόρινθος-Κιάτο.

Έναν χρόνο μετά τα Τέμπη, το αίτημα για κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων σε μια ενιαία εταιρεία υπό εργατικό έλεγχο, έξω από τα δεσμά του κέρδους, παραμένει πιο επίκαιρο από ποτέ. Αποτελεί εκ των ων ουκ άνευ προϋπόθεση για τη δημιουργία σύγχρονου και ασφαλούς σιδηροδρομικού δικτύου.

Βύρωνας

Αγωνιστική αποτροπή έξωσης



Τράπεζες και funds, με τις πλάτες της κυβέρνησης, έχουν ανεβάσει «στροφές» και καθημερινά επιχειρούν να αρπάξουν τα σπίτια του λαού. Χαρακτηριστική περίπτωση, η απόπειρα έξωσης μιας γυναίκας από την κατοικία της στην οδό Βρυούλων στον Βύρωνα, την Τετάρτη 6/3. Τελικά, η έξωση αποτράπηκε με τηνμαζική παρουσία αλληλέγγυου κόσμου, με τον δικαστικό επιμελητή και την αστυνομία να αποχωρήσουν.

Η ιδιοκτήτρια είχε αγοράσει το σπίτι, το οποίο αποτελεί και τη μοναδική της κατοικία, το 2005 με στεγαστικό δάνειο ύψους περίπου 180.000 ευρώ από τη Eurobank. Πρόκειται για οροφωδιαμέρισμα 93 τ.μ. 3ου ορόφου με αποθήκη και πάρκινγκ σε πολυκατοικία 20 ετών περίπου.

Ενώ είχε αποπληρώσει πάνω από 100.000 ευρώ, στη συνέχεια δεν μπορούσε να εξυπηρετήσει τις δόσεις γιατί έμεινε άνεργη. Η τράπεζα δεν έδινε στοιχεία στη δανειολήπτρια για το ακριβές υπόλοιπο που θεωρεί ότι της χρωστούσε και έτσι το δάνειο πέρασε σε servicers. Εν τέλει, το σπίτι βγήκε σε πλειστηριασμό από τη DoValue έναντι 163.000 ευρώ.

«Για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται πως η μαζική μας κινητοποίηση δημιουργεί ασπίδα προστασίας απέναντι στη λεηλασία της λαϊκής κατοικίας από τις τράπεζες και τα funds. Χρειάζεται έγκαιρα να έχουμε εμπιστοσύνη στη λαϊκή δράση, να επικοινωνούμε την πληροφόρηση και να πάρουμε μέτρα για να οργανώσουμε τις δράσεις μας και να αποτρέπουμε κατασχέσεις, πλειστηριασμούς, εξώσεις. Καθένα σπίτι λαϊκού νοικοκυριού στα χέρια τραπεζίτη», σημειώνουν οι *Αριστερή Παρέμβαση Πολιτών Βύρωνα, Ριζοσπαστική Ενωτική Κίνηση Βύρωνα* και *συμμεμεταξύ-οι*.

ΥΓΕΙΑ Δήμητρα Παπανικολάου

Ξεκινά η ληστεία των απογευματινών χειρουργείων

Είμαι πολύ περήφανος καθώς θα είμαστε με τον κ. Θεμιστοκλέους την Τρίτη 12/3 στο νοσοκομείο Παπαγεωργίου όπου θα γίνει το πρώτο απογευματινό χειρουργείο», θριαμβολόγησε ο Άδωνις Γεωργιάδης, ενώ ανέφερε ότι άμεσα θα ξεκινήσουν και στον Ευαγγελισμό.

Την Τρίτη 5/3 δημοσιεύτηκε σε ΦΕΚ η ΚΥΑ για τα απογευματινά χειρουργεία. Φυσικά προσδιορίζει μόνο τον... τιμοκατάλογο, αναγράφοντας τις αμοιβές των χειρουργών και των αναισθησιολόγων. Υπενθυμίζουμε ότι το κόστος για τον ασθενή κυμαίνεται από 300 έως 2.000 ευρώ.

Αναπάντητα παραμένουν ακόμα βασικά ερωτήματα όπως σε ποιες χειρουργικές αίθουσες θα πραγματοποιούνται τα απο-

γευματινά χειρουργεία, τη στιγμή που οι μισές των δημοσίων νοσοκομείων δεν λειτουργούν λόγω της τραγικής υποστελέχωσης, ή πώς θα καταφέρει να ανταπεξέρχεται το υπάρχον εξουθενωμένο προσωπικό, στο αυξημένο ωράριο. Παρά τις διαβεβαιώσεις του υπουργού για το αντίθετο, είναι σαφές ότι με τα παραπάνω δεδομένα, η απογευματινή λειτουργία θα πραγματοποιείται σε βάρος της πρωινής δωρεάν.

Έκπληξη προκάλεσε το γεγονός ότι στη λίστα ιατρικών πράξεων που αναγράφονται στο ΦΕΚ, περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, νοσηλείες στη ΜΕΘ, που φυσικά δεν αποτελούν χειρουργικές επεμβάσεις, αλλά και μεταμοσχεύσεις, που φυσικά δεν μπορούν να αποτελέσουν τακτικό προ-

γραμματισμένο χειρουργείο, καθώς για μια τέτοια επέμβαση θα πρέπει να βρεθεί κατάλληλος δότης εγκεφαλικά νεκρός.

Ακόμα κι αν πρόκειται για «λάθος», όπως φαίνεται να υποστηρίζει ο Άδωνις Γεωργιάδης, όσο αναγράφεται στο ΦΕΚ, υπάρχει το νομικό πλαίσιο που επιτρέπει την λειτουργία ιδιωτικών ΜΕΘ επί πληρωμή, εντός των δημοσίων νοσοκομείων!

Το σχέδιο διάλυσης του ΕΣΥ κλιμακώνεται. Μετά την θεσμοθέτηση των επί πληρωμή χειρουργείων, το υπουργείο Υγείας περιέλαβε σε νομοσχέδιο που τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση αυτήν την εβδομάδα, διάταξη που επιτρέπει στους ιατρούς του ΕΣΥ να δουλεύουν ιδιωτικά με μπλοκάκι!

Καλομοίρα Σωτηρίου

«**Δ**εν υπάρχει κράτος που να έχει κάνει τα μισά από όσα έκανε η σοβιετική κυβέρνηση για τις γυναίκες τους πρώτες μήνες εξουσίας της», περφηανεύοταν ο Λένιν. Κι είναι αλήθεια ότι το κόμμα των μπολσεβίκων, με την καθοριστική συμβολή της Αλεξάντρα Κολοντάι, ενσωμάτωσε εξ αρχής τις πιο προωθημένες εκδοχές αιτημάτων της εποχής για την ανάγκη εξάλειψης των διακρίσεων κατά των γυναικών, για την ισότιμη ένταξή τους στην παραγωγή και την πολιτική συμμετοχή. Τα αιτήματα αυτά είχε διαμορφώσει σε μεγάλο βαθμό με τη δουλειά της η Κλάρα Τσέτκιν στο γερμανικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, του οποίου υπήρξε δραστήριο μέλος ως το 1918, συγκροτώντας χωριστές οργανώσεις γυναικών και οργανώνοντας δυναμικές καμπάνιες.

Οι δύο βασικοί άξονες παρέμβασης αμέσως μετά την επανάσταση ήταν οι ριζοσπαστικές νομικές μεταρρυθμίσεις και η κοινωνικοποίηση της οικιακής εργασίας. Και τα δύο αποσκοπούσαν στη διαμόρφωση ενός πλαισίου κοινωνικής ζωής που θα υπερέβαινε το υπόβαθρο και τη μορφή που είχε η οικογένεια στον καπιταλισμό. Η υπέρβαση αυτής της μορφής της οικογένειας και των θεμελιακών στοιχείων που διαμόρφωναν το πλαίσιο ύπαρξης και αναπαραγωγής της δεν ήταν καθόλου δευτερεύον ζήτημα για τους κομμουνιστές της εποχής (σε αντίθεση με πολλούς μεταγενέστερους...), αφού για αυτούς η διατήρηση αυτής της «ιστορικά ξεπερασμένης» μορφής κοινωνικής οργάνωσης, όπως την χαρακτήριζαν, συσχετιζόταν τόσο με τον οικονομικό-κοινωνικό της ρόλο όσο και με την ιδεολογική της λειτουργία μέσα στον καπιταλισμό.

Στο πεδίο των νομικών μεταρρυθμίσεων, οι μπολσεβίκοι ενέταξαν, ήδη από το 1917, στο σχέδιο διαμόρφωσης συστήματος κοινωνικής ασφάλισης μέτρα για την προστασία της γυναικείας εργασίας και άδεια κύησης 16 εβδομάδων. Το 1918, ο νέος οικογενειακός κώδικας θεμελίωσε τη νομική ισότητα των συζύγων, διευκόλυνε την έκδοση διαζυγίου, κατάργησε τη διάκριση νόμιμων και «νόθων» παιδιών, θεμελίωσε το δικαίωμα στην εκπαίδευση και την εργασία και εγγυήθηκε την ελευθερία των γυναικών να επιλέγουν επάγγελμα. Το 1920 νομοθετήθηκε το δικαίωμα δωρεάν έκτρωσης για πρώτη φορά στην ιστορία. Το 1922 καταργήθηκαν οι νόμοι «περί σοδομισμού» κι αποποινικοποιήθηκε η ομοφυλοφιλία. Αν και δεν αποτελούσε θέμα που απασχολούσε ευρέως τη δημόσια συζήτηση, το μέτρο αυτό ήταν πιο προχωρημένο από οτιδήποτε ίσχυε στην Ευρώπη, όπου αντίστοιχες διεκδικήσεις παρέμειναν αδικαιώτες πολλές δεκαετίες αργότερα. Ο οικογενειακός κώδικας του 1927 αναγνώρισε τη συμβίωση εκτός γάμου και θέσπισε καταβολή αποζημίωσης μετά το διαζύγιο.

Τα πρώτα χρόνια της σοβιετικής εξουσίας έγιναν πρωτόγνωρα βήματα στον τομέα της απελευθέρωσης της γυναίκας, καθώς και των σεξουαλικών σχέσεων γενικότερα. Πέρα από τις αλλαγές στη νομοθεσία (διαζύγιο, εκτρώσεις, ομοφυλοφιλία, παιδιά εκτός γάμου, συμβίωση εκτός γάμου), επιδιώχθηκε, με τη δημιουργία κοινωνικών δομών, η απελευθέρωση της γυναίκας από τη «σκλαβιά» της εργασίας στο οικογενειακό νοικοκυριό. Ο εμφύλιος και η οικονομική κατάρρευση, αρχικά, και πολιτικές επιλογές, στη συνέχεια, υπονόμισαν αυτές τις κατακτήσεις.

Οκτωβριανή επανάσταση, γυναικεία και σεξουαλική απελευθέρωση



Εξίσου σημαντική με τις θεσμικές αλλαγές ήταν μια σειρά μέτρων και η διαμόρφωση υπηρεσιών που στόχευαν στην κοινωνικοποίηση της γυναικείας εργασίας και στη συλλογική ανατροφή των παιδιών. Ο συλλογικός τρόπος ζωής θα απελευθέρωνε τη γυναίκα από τα οικογενειακά δεσμά και τα καθηλωτικά στοιχεία του μητρικού ρόλου. «Η θέση της οικογένειας σαν μιας κλειστής μικροεπιχείρησης, επρόκειτο να καταληφθεί, σύμφωνα με το σχέδιο, από ένα ολοκληρωμένο σύστημα μέριμνας και εξυπηρέτησης: οίκους μητρότητας, βρεφικούς σταθμούς, νηπιαγωγεία, σχολεία, κοινωνικά εστιατόρια, κοινωνικά πλυντήρια, σταθμούς πρώτων βοηθειών, νοσοκομεία, θεραπευτήρια, αθλητικές οργανώσεις, κινηματο-

γράφους, θέατρα», γράφει ο Τρότσκι.

Δίπλα στα παραπάνω, η συζήτηση για τη διερεύνηση της σεξουαλικότητας, την απελευθέρωση από την ιδιοκτησιακή αντίληψη για το «άλλο σώμα» και την κατάργηση της μονογαμίας διαμόρφωσε έναν ορίζοντα αναζητήσεων πρωτόγνωρο για την εποχή, αν και όχι χωρίς αμφισημίες. «Στη θέση της ατομικής εγωιστικής οικογένειας θα ανατείλει μια μεγάλη παγκόσμια οικογένεια των εργατών, όπου όλοι, άνδρες και γυναίκες, θα είναι πάνω απ' όλα αδέρφια και σύντροφοι [...]. Αυτές οι νέες σχέσεις θα εξασφαλίσουν στην ανθρωπότητα όλες τις χαρές του λεγόμενου ελεύθερου έρωτα [...], χαρές που ήταν άγνωστες στην εμπορική κοινωνία του καπιταλιστικού καθεστώτος», έλεγε η Κολοντάι

το 1920, οραματιζόμενη μια ευτυχή συνάντηση σωμάτων που αγαπιούνται και έλκονται αμοιβαία έξω από όλες τις συμβάσεις της παλιάς ηθικής, τον «φτερωτό έρωτα». Όπως γράφει η μαρξίστρια φεμινίστρια Τσίντσια Αρούτσα γι' αυτή την περίοδο, σε κανένα άλλο ιστορικό πλαίσιο δεν φάνηκαν τόσο καθαρά οι διασυνδέσεις ανάμεσα στη γυναικεία χειραφέτηση, την αυτοοργάνωση και το εργατικό κίνημα.

Οι προσπάθειες που έγιναν συνιστούσαν άλματα για μια χώρα σαν τη Ρωσία και μετασημάτισαν μέσα σε ελάχιστο χρόνο όλο το πλαίσιο των προσωπικών και σεξουαλικών σχέσεων, παρότι δεν ήταν λίγες οι αντιδράσεις που συνάντησαν, ειδικά στην επαρχία. Είναι αλήθεια, όμως, ότι τα πράγματα στη συνέχεια δεν προχώρησαν ακριβώς σύμφωνα με την κατεύθυνση που προδιέγραφαν τα πρώτα αυτά μέτρα των μπολσεβίκων, εν μέρει και για αντικειμενικούς λόγους. Ο εμφύλιος, η κατάρρευση της σοβιετικής οικονομίας, η ιμπεριαλιστική περικύκλωση και επέμβαση δημιούργησαν τεράστιες δυσκολίες κι αποτέλεσαν σε μεγάλο βαθμό τη βάση νομιμοποίησης της ιδεολογικής, πολιτικής και κοινωνικής στροφής που συντελέστηκε ήδη μέσα στην πρώτη δεκαετία της επανάστασης και ολοκληρώθηκε τη δεκαετία του '30. Η αδυναμία εξασφάλισης επαρκών σε αριθμό και ικανοποιητικών σε ποιότητα κοινωνικών υπηρεσιών, τα χιλιάδες εγκαταλελειμμένα παιδιά, η μαζική εξώθηση εξαθλιωμένων γυναικών στη σεξουαλική εργασία, η αδυναμία παροχής ιατρικής φροντίδας στις γυναίκες που έκαναν έκτρωση έδειχναν ότι τα πράγματα δεν ήταν καθόλου εύκολα.

Και μπορεί οι οικονομικές συνθήκες να ήταν δύσκολες, όμως δεν καθορίστηκε μόνο από αυτές η πολιτική που επιλέχτηκε. Δεν ήταν μονόδρομος η ανάκληση των νομικών μεταρρυθμίσεων για τις εκτρώσεις και την ομοφυλοφιλία, οι συλλήψεις εκδιδόμενων γυναικών και οι φυλακίσεις γονέων για παραμέληση τέκνων. Η στροφή σε τέτοια πρότυπα πειθάρχησης της ιδιωτικής ζωής συντελούνταν σε αντιστοιχία με την υιοθέτηση του τείλορισμού, της μονοπρόσωπης διεύθυνσης και της στρατιωτικοποίησης της εργασίας. Ο λαϊκός επίτροπος υγείας Ν. Σεμάνσκο καλούσε το 1925 σε έλεγχο της σεξουαλικής ενέργειας των εργατών ως εξής: «Αν θέλετε να λύσετε το σεξουαλικό σας πρόβλημα, δουλέψτε για το κράτος, καλλιεργήστε τη συντροφικότητα και μην συμπεριφέρεστε σαν επιβήτορες ή φοράδες έτοιμες για ζευγάρωμα». Στην πραγματικότητα, η χειραφτητική προσέγγιση των κοινωνικών και ερωτικών σχέσεων συνυπήρχε όλη τη δεκαετία του '20 με το αφήγημα της δημιουργίας υγιών και παραγωγικών σωμάτων που θα έχτιζαν τον σοσιαλισμό, το οποίο κυριάρχησε συντριπτικά κατά τη σταλινική περίοδο.

Το 1920
νομοθετήθηκε
το δικαίωμα δωρεάν
έκτρωσης για πρώτη
φορά στην ιστορία

Γιάννης Φραγκούλης

Το θεατρικό έργο του Θανάση Τριαρίδη αποτελεί ένα μονόπρακτο πείραμα για την καλοσύνη, τον φόβο του θύματος αλλά και την αντίσταση απέναντι στην εξουσία.

Ζωτικός Χώρος: Παιχνίδια εξουσίας και επιβολής

Μια γυναίκα δέχεται να συμμετάσχει σε ένα πείραμα. Ένας άντρας την ρωτά και προσπαθεί να εκμαιεύσει απαντήσεις. Η διαδικασία έχει σκηνές βίας, λεκτικής και όχι σωματικής. Η γυναίκα έχει μπει σε αυτήν τη διαδικασία γιατί θέλει να κερδίσει κάποια χρήματα. Ο άντρας είναι υπάλληλος μιας εταιρείας. Το τέλος είναι απρόσμενο. Αυτό όμως που έχει σημασία είναι ότι κάποιος θέλει να επιβληθεί στον άλλο, με τρόπο βίαιο, προσπαθώντας να δοκιμάσει τις αντοχές του στα όρια αυτών των συμπεριφορών.

Ο Αντώνης Καραγιάννης, σκηνοθέτης της παράστασης *Ζωτικός Χώρος - Lebensraum*, έχει πάρει ένα κείμενο που δοκιμάζει τα όρια και το αναπαριστά στη σκηνή με τρόπο εξαιρετικό. Διδάσκει τους ηθοποιούς έτσι ώστε να βγάλει από μέσα τους τη βία και την αντίδραση σε αυτήν. Αυτό είναι ένα εκρηκτικό τοπίο που μεταβιβάζεται στους θεατές. Προοδευτικά, ο κάθε θεατής μπαίνει μέσα στο έργο, εμπλέκεται στην υπόθεση μπρεχτικά, βρίσκεται σε αυτή την τελετή ως τελεστής, είναι έτοιμος να πάθει, να είναι το υποκείμενο της βίας. Μέχρι το τέλος που τον επαναφέρει στην πραγματικότητα.

Τα σκηνικά είναι απλά και μας θυμίζουν έναν χώρο υποδοχής μιας καλής εταιρείας. Το φως είναι πότε χαμηλό και πότε σαν αυτό ενός γραφείου. Η ηθοποιός κάθεται στον χώρο των θεατών και ανεβαίνει στη σκηνή αφού το έργο έχει αρχίσει. Με αυτόν τον τρόπο «τραβά» τον θεατή στον σκηνικό χώρο και, τελικά, στο έργο το ίδιο. Η μουσική αφηγείται με τον τρόπο της, πότε μας βάζει σε μια παράξενη ατμόσφαιρα πότε μας χαλαρώνει, ακολουθώντας τη ροή της παράστασης.



Οι ρόλοι δομούνται έτσι ώστε να χτίζουν έναν βίαιο χώρο. Σε αυτόν καλείται, με έμμεσο τρόπο, ο θεατής να συμμετάσχει. Στοιχεία από την παράσταση θα ακουμπήσουν τον ψυχισμό του καθενός, θα τον βάλουν σε έναν ιδεολογικό χώρο όπου υπάρχουν κάποιες ερωτήσεις. Δεν λέγονται, εννοούνται. Μπορεί και εγώ να είμαι το υποκείμενο αυτής της βίας; Πώς; Θα πάθω τα ίδια ή χειρότερα; Πώς μπορώ να ανταπεξέλθω; Θα είμαι, τελικά, το θύμα; Τι θα πρέπει να κάνω; Ποιος είναι οι άμυνές μου; Ενδεχομένως και άλλα. Σε όλα αυτά καλείται να δώσει απάντηση ο θεατής. Έτσι θα φτιάξει το δικό του κείμενο, αυτό που παράγεται αφού η παράσταση έχει τελειώσει, το μετακείμενό της. Μόνο έτσι θα δοθεί η λύση της τραγωδίας.

Ο συγγραφέας και ο σκηνοθέτης καλούν τον θεατή να συνδημιουργήσει, να εκφραστεί

“

Οι δύο ηθοποιοί αποδίδουν και αναπτύσσουν με εξαιρετικό τρόπο τους χαρακτήρες. Μας δίνουν να καταλάβουμε ότι όλοι εμείς είμαστε θύματα μιας βίας, κυρίως κρατικής, που είναι δύσκολο να την αποφύγουμε. Δεν είναι όμως αδύνατο. Η συναίνεση και η παθητική στάση, το πάγωμα μπροστά στον κίνδυνο και η αναμονή στη δράση των βίαιων χαρακτήρων είναι καταστροφική. Θα πρέπει να ξέρουμε το σημείο από όπου θα βγούμε, θα αντισταθούμε, θα ενωθούμε με άλλους για να μην είμαστε τα θύματα αυτής της βίας. Είναι δύσκολο αλλά όχι αδύνατο.

Πρωταγωνιστούν οι Βασίλης Κανελλόπουλος και Βερόνικα Αργέντζη. Παρουσιάζεται στο Θέατρο Αθήναιον στη Θεσσαλονίκη μέχρι τις 10 Μαρτίου, πριν ταξιδέψει σε άλλες πόλεις στην Ελλάδα.



ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

26° Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ

► Ριζοσπαστικές και απαγορευμένες ταινίες

Το 26° Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης διεξάγεται από την Πέμπτη 7 έως την Κυριακή 17 Μαρτίου. Θα βλέπουμε τις ταινίες στους φυσικούς χώρους και online. Θα προβληθούν 250 ντοκιμαντέρ μικρού και μεγάλου μήκους, ανάμεσα στα οποία και 112 παγκόσμιες, διεθνείς και ευρωπαϊκές πρεμιέρες. Οι αίθουσες Ολύμπιον και Παύλος Ζάννας, Φρίντα Λιάππα, Τώνια Μαρκετάκη, Τζον Κασσαβέτης, Σταύρος Τορνές, στο λιμάνι, και ο κινηματογράφος Μακεδονικών θα είναι προσβάσιμες για το κοινό. Παράλληλα, παρακολουθούμε ταινίες και διαδικτυακά, μέσω της ψηφιακής πλατφόρμας του φεστιβάλ online.filmfestival.gr.

Η έναρξη του φεστιβάλ πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 7 Μαρτίου, με την ταινία *Πυροβόλησαν τον πιανίστα* του Φερνάντο Τρουέμπα. Ο βραβευμένος με Όσκαρ σκηνοθέτης βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη για να παραλάβει τον τιμητικό Χρυσό Αλέξανδρο. Η διοργάνωση θα κλείσει την Κυριακή 17 Μαρτίου, με την προβολή της ταινίας *Γιάννης Σπανός: πίσω απ' τη μαρκίζα*, του Άρη Δορίζα. Επίσης, το φεστιβάλ υποδέχεται τον διεθνή αναγνωρισμένο δημιουργό Δημήτρη Παπαϊωάννου. Φωτίζει τις πολύπλευρες πτυχές του καλλιτέχνη που διατρέχουν διαφορετικές μορφές τέχνης και έκφρασης. Θα προβληθεί η ταινία της Εύας Στεφανή *Η καρδιά του ταύρου*.

Στο διεθνές πρόγραμμα συμμετέχουν 35 ταινίες. Το τμήμα «Πλατφόρμα» μετονομάζεται και αναβαθμίζεται. Υπάρχουν τέσσερα διεθνή διαγωνιστικά τμήματα: Με τρεις ελληνικές ταινίες, το «Διεθνές Διαγωνιστικό». Το τμήμα «Newcomers», με πρώτες και δεύτερες ταινίες νέων δημιουργών. Το τμήμα «Film Forward», που προτείνει ριζοσπαστικές ταινίες. Το τμήμα «Immersive: all around cinema» με 8 πρωτοποριακές δημιουργίες.

Γ.Φ.

Πέθανε ο σπουδαίος Έλληνας συνθέτης Δήμος Μούτσης

Ξέρω τ' όνομά σου
την εικόνα σου και πάλι από την αρχή
ψάχνω για μια διέξοδο γυρεύοντας
μια αλλιώςική ζωή

Σε ηλικία 86 ετών έφυγε από τη ζωή ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες συνθέτες των τελευταίων 60 ετών, ο Δήμος Μούτσης. Η συμβολή του ήταν

καθοριστική στην εξέλιξη της σύγχρονης ελληνικής μουσικής και τα τραγούδια του εξέφρασαν και σφράγισαν με αυθεντικότητα τον ριζοσπαστισμό και την πολιτικοποίηση της μεταπολίτευσης. Το ταλέντο του διέκρινε από νωρίς ο Μάνος Χατζηδάκης, αναθέτοντάς του την ενορχήστρωση έργων του. Συνεργάστηκε με σπουδαίους στιχουργούς όπως ο Νίκος Γκάτσος, ο Μά-

νος Ελευθερίου, ο Δευτέρης Παπαδόπουλος, ο Γιάννης Λογοθέτης, ο Πυθαγόρας και ο Κώστας Τριπολίτης, ενώ παράλληλα έγραψε και ερμήνευσε και δικούς του στίχους. Είχε μελοποιήσει ποιήματα των Κ.Π. Καβάφη, Κώστα Καρυωτάκη, Γιώργου Σεφέρη και Γιάννη Ρίτσου. Μέσα από τα τραγούδια του αναδείχτηκαν τραγουδιστές, όπως ο Μανώλης Μητσιάς.

Ολλανδία

Ο Βίλντερς και το παζάρι για τη νέα κυβέρνηση

Τρεισήμισι μήνες μετά τις εκλογές του Νοεμβρίου, στις οποίες το ακροδεξιό κόμμα της Ελευθερίας του Γκερτ Βίλντερς κέρδισε την πρώτη θέση, ο σχηματισμός κυβέρνησης δείχνει ακόμα να καθυστερεί. Στις διαπραγματεύσεις, που ξεκίνησαν μετά τις εκλογές, συμμετέχουν επίσης το Φιλελεύθερο Κόμμα με νέα ηγέτη την Ντενίζ Γεζιλγκόζ, το κεντρώο κόμμα του Νέου Κοινωνικού Συμβολαίου του Πίτερ Όμζινκτ που προωθεί τη λύση της κυβέρνησης τεχνοκρατών και το Κίνημα Αγροτών Πολιτών που εκφράζει τα συμφέροντα των μεγάλων κτηνοτροφικών εταιρειών της Καρολίν ντε Πλας.

Η προοπτική σχηματισμού μιας κυβέρνησης με αυτή τη σύνθεση αντιμετωπίζεται θετικά από μεγάλη μερίδα πολιτών, καθώς όλα τα κόμματα έχουν ως βασική τους προτεραιότητα τον περιορισμό της μετανάστευσης και τη δραστική μείωση του αριθμού των προσφύγων που δέχεται η Ολλανδία. Τελικά, όμως, ο δρόμος αποδεικνύεται πιο δύσκολος. Φαίνεται πως οι κυρίαρχοι κύκλοι της Ολλανδίας ταλαντεύονται στην αποδοχή μιας κυβέρνησης με κυρίαρχη την ακροδεξιά. Αυτό αποτυπώνεται στη συνεχή αλλαγή της στάσης των Φιλελευθέρων και του Νέου Κοινωνικού Συμβολαίου και στη συνεχή επίκληση του θέματος του σεβασμού του Συντάγματος από τον Βίλντερς. Καθένα από τα δύο κόμματα προσπαθεί να παγιδέψει το άλλο σε πλήρη συμμετοχή στο νέο κυβερνητικό σχήμα, αναλαμβάνοντας το ίδιο τον ρόλο της κοινοβουλευτικής στήριξης του χωρίς να συμμετέχει σε αυτό.

Πέρα από τα μικροκομματικά παιχνίδια, όμως, ακόμα και το ίδιο το κόμμα του Βίλντερς δυσκολεύεται να συμφωνήσει στον σχηματισμό κυβέρνησης. Εκτός από τον περιορισμό της μετανάστευσης, άλλωστε, κέρδισε την πλειοψηφία υποσχόμενο την άμεση αύξηση του εισοδήματος των φτωχών και μεσαίων στρωμάτων που αντιμετωπίζουν δυσκολίες με την απότομη άνοδο του πληθωρισμού. Αυτές οι υποσχέσεις, όμως, κάθε άλλο παρά ταιριάζουν στη δημοσιονομική πολιτική που σχεδιάζουν οι κυρίαρχοι κύκλοι της χώρας. Φαίνεται ότι η ακροδεξιά ψάχνει έναν εύσχημο τρόπο να θυσιάσει τις λαϊκίστικες της υποσχέσεις για να αναλάβει τη διακυβέρνηση.

Δημήτρης Παυλόπουλος

Πορτογαλία

Παναγιώτης Ξοπλίδης

Στις πρόωρες εκλογές αυτής της Κυριακής, 10 Μαρτίου, τα δύο μορφώματα της πορτογαλικής Αριστεράς αγωνίζονται κυριολεκτικά για την πολιτική τους επιβίωση, πληρώνοντας το τίμημα της συγκυβέρνησης και της συναίνεσης.



Η Πορτογαλία οδεύει στις 10 Μάρτη σε πρόωρες εκλογές. Η Αριστερά παλεύει για την επιβίωσή της, ενώ στο προσκήνιο έρχονται φασίστες, ένα νέο κόμμα νεοφιλελεύθερων αρπακτικών κι ένα φιλομοναρχικό — σε μια χώρα που η μοναρχία εκδιώχθηκε το 1910! Η νέα «εποχή των τεράτων» ρίχνει τη σκιά της στις εκλογές που κλήθηκαν μετά από την παραίτηση του Σοσιαλιστή πρωθυπουργού Αντόνιο Κόστα, υπό το βάρος ενός σκανδάλου διαφθοράς που αφορούσε έργο κατασκευής ενός κέντρου δεδομένων (data center) ύψους 3,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Με τροφοδοσία μόνο από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, υποτίθεται ότι ήταν η μεγαλύτερη ξένη επένδυση τα τελευταία

30 χρόνια. Αποκαλύφθηκε, όμως, ένα δίκτυο δωροδοκιών για διευκόλυνση επενδυτικών σχεδίων του «πράσινου καπιταλισμού», στα οποία περιλαμβάνονταν και η εξόρυξη λιθίου.

Οι Σοσιαλιστές κυβερνούν τη χώρα το μεγαλύτερο μέρος των 50 χρόνων μετά την Επανάσταση των Γαρυφάλλων που σηματοδότησε το τέλος της στρατιωτικής δικτατορίας. Όποτε χρειάστηκαν βοήθεια για να σχηματίσουν κυβέρνηση, την βρήκαν από το Μπλόκο της Αριστεράς, αλλά και το Κομμουνιστικό Κόμμα.

«Περιττή» η Αριστερά της κοινωνικής ειρήνης

Μπλόκο πρότεινε ήδη κυβερνητική συνεργασία με πυξίδα το κεκτημένο της Επανάστασης των Γαρυφάλλων, τη «δημοκρατία και το κοινωνικό κράτος». Οι υποσχέσεις μιας πιθανής «προοδευτικής διακυβέρνησης» αφορούν τώρα τη στήριξη κοινωνικής ασφάλισης, υγείας, παιδείας, με αυξήσεις μισθών. Ωστόσο, δεν προβλέπεται ακύρωση των δρομολογημένων ιδιωτικοποιήσεων και όσον αφορά το δημόσιο χρέος, δηλώνεται ότι η «προσαρμογή θα μπορούσε να είναι πιο σταδιακή από ό,τι ήταν τα τελευταία χρόνια».

σχηματιστεί συνασπισμός του καθεστωτικού Σοσιαδημοκρατικού Κόμματος (PSD) με τους φιλοβασιλικούς, ενώ δυναμική έχει η Φιλελεύθερη Πρωτοβουλία που πρεσβεύει την πλήρη «ελευθερία της αγοράς». Οι έρευνες δείχνουν ότι προσελκύει τους πιο νεαρούς ψηφοφόρους, σε μια χώρα όπου όλο και περισσότεροι νέοι αναγκάζονται να μεταναστεύσουν λόγω χαμηλών μισθών και υψηλών ενοικίων. Ενισχυμένο στις νεότερες ηλικίες είναι και το Chega, που έχει αντισυστημική ρητορική ενάντια στο διπολικό σύστημα. Ο ηγέτης του, Αντρέ Βεντούρα, εμφανίζεται ως ο εκφραστής των συνδικάτων αστυνομικών, στρατονομίας-χωροφυλακής και υπαλλήλων των φυλακών, που διεκδίκησαν αυξήσεις έως και 700 ευρώ τον μήνα με συγκεντρώσεις έξω από τη Βουλή. Την ίδια στιγμή, τόσο το Chega όσο και η Φιλελεύθερη Πρωτοβουλία λαμβάνουν γενναία χρηματοδότηση από ιδιώτες μετόχους της μεγαλύτερης τράπεζας της χώρας, Grupo Espírito Santo και τον κολλοσό ηλεκτρικής ενέργειας EDPO.

Η Πορτογαλία γνώρισε το μεγαλύτερο απεργιακό κύμα των τελευταίων χρόνων, με πολύμηνη απεργία των εκπαιδευτικών και πιο πρόσφατα των σιδηροδρομικών. Η κοινωνία βράζει μπροστά στη μαζική φτωχοποίηση. Αυτή η οργή, ωστόσο, δεν επικοινωνεί καθόλου με την υπάρχουσα Αριστερά. Είναι ενδεικτικό ότι το ΚΚΠ έχει μέσο όρο ηλικίας ψηφοφόρων τα 55,5 έτη. Υποστηρίζει ότι έχει 50 χιλιάδες μέλη, ωστόσο αυτή τη στιγμή δίνει μάχη επιβίωσης, καθώς βρίσκεται πίσω ακόμα και από το φιλοζωικό κόμμα PAN. Σε μια χώρα όπου η αποχή βρίσκεται σταθερά κοντά στο 50%, με διάλυση οργανώσεων συλλογικής διεκδίκησης, με το φοιτητικό κίνημα ανύπαρκτο στα 50 χρόνια «δημοκρατίας και κοινωνικού κράτους» —με ταυτόχρονη ιδιωτική παιδεία και δίδακτρα— η Αριστερά του κυβερνητισμού και της κοινωνικής ειρήνης είναι πλέον μάλλον περιττή.

Ρεύμα υπέρ της ακροδεξιάς, των φιλομοναρχικών και των ακραία φιλελεύθερων

Η συντονίστρια του Μπλόκου υποστηρίζει ότι «θα διορθωθούν λάθη και θα επιλυθούν προβλήματα που η απόλυτη πλειοψηφία των Σοσιαλιστών ήταν ανίκανη να λύσει». Σοσιαλιστές και Μπλόκο τάσσονται υπέρ της συνέχισης της στήριξης της Ουκρανίας από ΕΕ-NATO, ενώ οι ΗΠΑ απαιτούν αύξηση των αμυντικών δαπανών στο 2% του ΑΕΠ, με ό,τι αυτό σημαίνει για τις «προοδευτικές» υποσχέσεις. Στο δεξιό στρατόπεδο έχει

Παλαιστινιακό

Γιώργος Παυλόπουλος

Πυκνώνουν τα σύννεφα πάνω από την κυβέρνηση του κράτους-δολοφόνου του Ισραήλ, με αρκετά διεθνή ΜΜΕ να κάνουν πλέον λόγο για «ρωγμές» στις τάξεις της, οι οποίες μάλιστα πολλαπλασιάζονται και βαθαίνουν διαρκώς. Η επίσκεψη που πραγματοποίησε στην Ουάσινγκτον το μέλος του πολεμικού συμβουλίου Μπένι Γκαντζ, ήρθε να επιβεβαιώσει του λόγου το αληθές. Άλλωστε, παρά το γεγονός ότι δεν είχε ενημερώσει τον Νετανιάχου και τους συναδέλφους του, οι οποίοι τον καταδίκασαν και τον προειδοποίησαν πως δεν διαθέτει εξουσιοδότηση για να συνομιλήσει με τους Αμερικανούς, είχε συναντήσεις με το σύνολο σχεδόν της ηγεσίας των ΗΠΑ — πλην του ίδιου του Μπράιντεν, για να κρατηθούν οι «τύποι». Πράγματι, ο Γκαντζ έγινε δεκτός από την αντιπρόεδρο Κάμαλα Χάρις και τον υπουργό Εξωτερικών Άντονι Μπλίνκεν, καθώς και από τον σύμβουλο εθνικής ασφαλείας Τζέικ Σάλιβαν και άλλους αξιωματούχους.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό. Την ίδια στιγμή, ο Όλαφ Σολτς, καγκελάριος της χώρας η οποία έχει στηρίξει όσο λίγες το Ισραήλ στην Ευρώπη, επέλεξε να καταδικάσει δημοσίως τη συνέχιση των εποικισμών στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη, υιοθετώντας την πρόταση για επιβολή κυρώσεων σε βάρος Εβραίων εποίκων, ενώ επέκρινε έντονα τη συνέχιση των επιχειρήσεων στη Γάζα. Εκεί όπου, παρά τις απειλές του, το Ισραήλ δεν έχει ακόμη εξαπολύσει την προαναγγελλείσα επίθεση κατά της Ράφα, έστω κι αν δεν έχει διακόψει ούτε λεπτό τους φονικούς βομβαρδισμούς.

Όσο για τις διαπραγματεύσεις που διεξάγονται εδώ και καιρό με στόχο μια νέα κατάπαυση του πυρός, πολύ μεγαλύτερης χρονικής διάρκειας σε σύγκριση με την προηγούμενη, ο Νετανιάχου εξακολουθεί να μην είναι σε θέση να επιβάλει τους όρους του. Αυτός είναι και ο λόγος που θεωρείται αβέβαιο το κατά πόσο θα επιτευχθεί συμφωνία πριν τον ιερό για τους μουσουλμάνους μήνα του Ραμαζανιού, ο οποίος ξεκινά την Κυριακή 10 Μαρτίου — έστω κι αν στο εσωτερικό του Ισραήλ πληθαίνουν διαρκώς οι φωνές που απαιτούν συμφωνία με τη Χαμάς και εκεχειρία εδώ και τώρα, σε συνδυασμό με παραίτηση της κυβέρνησης, έτσι ώστε να σωθούν οι όμηροι και αιχμάλωτοι που παραμένουν ζωντανοί.

Όλα τα παραπάνω δεν είναι, φυσικά, τυχαία. Είναι αποτέλεσμα της ηρωικής αντίστασης που προβάλλει ο παλαιστινιακός λαός και το σύνολο σχεδόν των πολιτικών και ένοπλων οργανώσεων του απέναντι στους κατακτητές και εισβολείς, στους οποίους έχουν καταφέρει ισχυρά πλήγματα — πολύ μεγαλύτερα σε σύγκριση με όσα παραδέχονται επισήμως η κυβέρνηση και ο στρατός του Ισραήλ. Είναι

Πληθαίνουν και βαθαίνουν οι «ρωγμές» στις τάξεις της κυβέρνησης και της πολιτικής ηγεσίας του Ισραήλ, καθώς αρκετοί συνειδητοποιούν πως η χώρα απειλείται με στρατηγική ήττα, έστω και αν επικρατήσει στρατιωτικά στη Γάζα — κάτι που επίσης αποδεικνύεται δύσκολο. «Κλειδί» η στάση των ΗΠΑ, όπου Μπράιντεν και Δημοκρατικοί αγωνιούν ενόψει των προεδρικών εκλογών.



Η αντίσταση βάζει δύσκολα σε Ισραήλ και Δύση

► Ο ηρωικός παλαιστινιακός λαός παραμένει όρθιος

αποτέλεσμα των ποταμών αίματος που έχουν χύσει και συνεχίζουν να χύνουν καθημερινά οι Παλαιστίνιοι, βαρύνοντάς τους τη στάση τους να συνεχίσουν τον αγώνα για τα δικά τους και της άρνησής τους να σκύψουν το κεφάλι και να υποταχθούν απέναντι σε μια πολεμική μηχανή που έμοιαζε τρομακτική και ανίκητη, έχοντας μάλιστα τη στήριξη του συνόλου σχεδόν της Δύσης.

Αυτός ακριβώς είναι, άλλωστε, και ο λόγος που οδηγεί τις ηγεσίες των μεγαλύτερων παλαιστινιακών οργανώ-

Δυτική Όχθη, τις γειτονικές χώρες και σε όλο τον πλανήτη.

Σε αυτό το φόντο, ο Νετανιάχου και οι ακροδεξιό σύμμαχοί του νιώθουν ολοένα μεγαλύτερη αβεβαιότητα και αγωνία για την επόμενη μέρα. Κάτι ανάλογο ισχύει για τον Γκαντζ και τα άλλα «μετριοπαθή» μέλη της νυν κυβέρνησης, όπως και για την αντιπολίτευση. Όλους αυτούς, δηλαδή, που μόνο «περιστερές της ειρήνης» δεν μπορούν να χαρακτηριστούν, με βάση τη μέχρι σήμερα στάση και τις θέσεις τους.

Ωστόσο, βάσιμα ανησυχούν για το ενδεχόμενο το Ισραήλ να υποστεί μια στρατηγική ήττα σε αυτόν τον πόλεμο, έστω κι αν συντρίψει στρατιωτικά τη Χαμάς και καταλάβει το σύνολο της Δωρίδας της Γάζας, με αποτέλεσμα να αναγκάζονται να αναζητήσουν εναλλακτικές λύσεις και διέξοδο όσο είναι ακόμη καιρός.

Αναμφίβολα, πάντως, πολλά θα κριθούν και από τις εξελίξεις στις ΗΠΑ, όπου όσο πλησιάζουν οι προεδρικές εκλογές της 5^{ης} Νοεμβρίου τόσο πληθαίνουν οι ενδείξεις ότι ο Μπράιντεν και οι Δημοκρατικοί απειλούνται με ήττα και εξαιτίας της στάσης στο Παλαιστινιακό. Η αιτία είναι απλή: Ενώ για τον Τραμπ και τη συντριπτική πλειοψηφία των Ρεπουμπλικάνων δεν φαίνεται να υπάρχουν αναστολές όσον αφορά την άνευ όρων στή-

ριξη του Ισραήλ, καθώς η γραμμή τους είναι καθαρή, στο στρατόπεδο του νυν προέδρου η κατάσταση είναι πιο περίπλοκη και οι αντιθέσεις πληθαίνουν.

Η «λευκή αποχή» πολλών ψηφοφόρων των Δημοκρατικών από τις προκριματικές εκλογές σε μια σειρά πολιτείες αποτελεί μία ακόμη ένδειξη της δυσφορίας που επικρατεί και εντείνεται σε μερίδα της βάσης και κυρίως στις πιο νέες ηλικίες, όπου είναι εντυπωσιακά υψηλό το ποσοστό όσων διαφωνούν με τη στήριξη του Ισραήλ. Παράλληλα, η «αριστερή» πτέρυγα του κόμματος κάνει ολοένα πιο αισθητή την παρουσία της, με παρεμβάσεις που απαιτούν από τον Λευκό Οίκο να επιβάλει στο Ισραήλ και τον Νετανιάχου μια συμφωνία με τους Παλαιστίνιους, ώστε να σταματήσει η σφαγή.

Όπως γίνεται φανερό, λοιπόν, η υπόθεση των Παλαιστινίων βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή. Από την τροπή που θα πάρουν οι εξελίξεις και, κυρίως, από το κατά πόσο η αντίσταση θα παραμείνει ζωντανή και ικανή να μάχεται, να καταφέρει πλήγματα και να επιβάλλει όρους, θα κριθεί σε μεγάλο βαθμό και το τι θα συμβεί μετά το τέλος αυτής της φάσης του πολέμου. Η Δύση υπερασπίζεται κυρίως τα δικά της συμφέροντα. Οι υποτιθέμενοι σύμμαχοί τους, από τα αραβικά καθεστώτα μέχρι την Τουρκία και το Ιράν, δεν έχουν καμία διάθεση να κηρύξουν πόλεμο στο Ισραήλ. Η διεθνής αλληλεγγύη των λαών είναι η μόνη τους ελπίδα.

Η αντοχή των Παλαιστινίων θα κριθεί από τη διάρκεια, το βάθος και τη μαζικότητα της διεθνούς αλληλεγγύης στον αγώνα τους

σεων να βάζουν προσωρινά στην άκρη τις —πολύ σημαντικές και στρατηγικές— διαφορές τους, προτάσσοντας την ενότητα απέναντι στον κοινό εχθρό. Το γεγονός, δε, ότι από τις διαπραγματεύσεις δεν εξαιρούνται οι οργανώσεις που χαρακτηρίζονται από ΗΠΑ, ΕΕ και άλλες χώρες ως τρομοκρατικές, στέλνει ένα σαφές μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση και αποτυπώνει τις πραγματικές διαθέσεις της πλειοψηφίας του παλαιστινιακού λαού — στη Γάζα, τη

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Η ΑΙ κάνει καλό στο περιβάλλον;

Αρκετοί, ανάμεσά τους ο ΟΗΕ και η Google, ισχυρίζονται με βεβαιότητα ότι η ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης και των εργαλείων της θα συμβάλει αποφασιστικά στην αντιμετώπιση του «φαινομένου του θερμοκηπίου». Κάποιοι, όμως, το αμφισβητούν και επιμένουν πως το αποτέλεσμα θα είναι το ακριβώς αντίθετο. Για του λόγου το αληθές, έκθεση περιβαλλοντικών οργανώσεων, στην οποία παραπέμπει η *Guardian*, προειδοποιεί ότι ενδεχόμενος διπλασιασμός των κέντρων δεδομένων –ένα σενάριο πολύ πιθανό με βάση τους ρυθμούς ανάπτυξης του κλάδου του AI– θα επιφέρει αύξηση κατά 80% στις εκπομπές των αερίων τα οποία συνεισφέρουν αποφασιστικά στην υπερθέρμανση του πλανήτη. Παράλληλα, η ίδια έκθεση παραπέμπει και στη σχεδόν βέβαιη αύξηση της παραπληροφόρησης αναφορικά με την κλιματική κρίση και την ανάγκη ανάληψης επείγουσας δράσης για την αντιμετώπισή της.



Ένα λιμάνι στη Γάζα για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας θα φτιάξουν οι ΗΠΑ, όπως υποσχέθηκε ο Τζο Μπάιντεν στην ετήσια Ομιλία προς το Έθνος. Ο άνθρωπος που προμήθευσε και προμηθεύει τη δολοφονική μηχανή του Ισραήλ, τώρα τάζει φαγητό και φάρμακα στα θύματα. Φαίνεται πως οι ρωγμές στις τάξεις των Δημοκρατικών ενόψει εκλογών έχουν πληθύνει επικίνδυνα...

► Bitcoin και δίψα για ενέργεια

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η σχέση ανάμεσα στην κατανάλωση ενέργειας και την αγορά των αποκαλούμενων κρυπτονομισμάτων, η οποία γνωρίζει νέα δημοφιλία, μιας και η «ισοτιμία» του πιο γνωστού από αυτά, του Bitcoin, καταρρίπτει όλα τα ρεκόρ και έχει ξεπεράσει τα 61.500 δολάρια. Μόνο που για να συμβεί αυτό, απαιτείται μια εξαιρετικά ενεργοβόρα διαδικασία, όπως αποδεικνύουν και οι σχετικές εκτιμήσεις,

που προκαλούν ίλιγγο. Σύμφωνα με την Υπηρεσία Ενέργειας των ΗΠΑ, η ηλεκτρική ισχύς που απαιτείται για την «εξόρυξη» κρυπτονομισμάτων και τη λειτουργία των σχετικών συστημάτων αντιστοιχεί περίπου στο 1,5% εκείνης που τροφοδοτεί το δίκτυο ηλεκτρισμού όλης της χώρας. Σε παγκόσμιο δε επίπεδο, τα κρυπτονομίσματα «ρούφηξαν» πέρυσι κάπου 120 τεραβατώρες ηλεκτρικής ισχύος, δηλαδή ποσότητα ισοδύναμη με εκείνη που κατανάλωσε η Ελλάδα στο ίδιο διάστημα.

► Ο πιο θερμός Φεβρουάριος – ε, και;

Παρεμπιπτόντως, η κατάσταση στον πλανήτη βαίνει από το κακό στο χειρότερο – όσο κι αν τα κυρίαρχα Μέσα και οι κυβερνήσεις δεν ασχολούνται ιδιαιτέρως με το θέμα αυτή την περίοδο. Για του λόγου το αληθές, σύμφωνα με τα τελευταία δεδομένα που έχει στη διάθεσή της η αρμόδια υπηρεσία της ΕΕ «Κοπέρνικος», ο φετινός Φεβρουάριος ήταν ο πιο θερμός που έχει καταγραφεί ποτέ, από τότε που άρχισαν

να τηρούνται τα σχετικά αρχεία. Η μέση θερμοκρασία στην επιφάνεια της Γης κατά τη διάρκειά του ήταν κατά 1,77 βαθμούς υψηλότερη σε σύγκριση με την προβιομηχανική περίοδο (1850-1900) και κατά 0,81 βαθμούς έναντι της περιόδου 1991-2020. Ειδικά όσον αφορά την Ευρώπη, μάλιστα, η μέση θερμοκρασία τον Φεβρουάριο ήταν υψηλότερη κατά 3,3 βαθμούς σε σύγκριση με τον μέσο όρο του μήνα για την προηγούμενη 30ετία.

Κόσμος **Γνώρισμα**

του Γιώργου Μιχαηλίδη

Καθήκον ο αγώνας για τα δικαιώματα των γυναικών



Σε μια πρόσφατη έρευνα της Ipsos σε δεκάδες χώρες του κόσμου, το 60% των ερωτηθέντων ανδρών εμφανίστηκε να θεωρεί ότι το ζήτημα με τα δικαιώματα των γυναικών έχει παρατραβήξει, άποψη που φαινόταν να συμμερίζεται κι ένα διόλου ευκαταφρόνητο 48% των γυναικών. Δεν αποκλείεται η επιφανειακή αναφορά στα δικαιώματα των γυναικών να δίνει μια εντύπωση υπερενασχόλησης με το θέμα — ειδικά στις κοινωνίες του αναπτυσσόμενου καπιταλισμού. Παρ' όλα αυτά, η εις βάθος ανάλυση της πραγματικότητας αποδεικνύει πως κάθε άλλο παρά υπερβολική πρέπει να θεωρείται η επιμονή στο ζήτημα της ισοτιμίας των γυναικών εν έτη 2024.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, το 54% των κρατών δεν διαθέτει το απαραίτητο νομικό κεκτημένο ώστε να διασφαλίζει μια ισότιμη θέση στις γυναίκες, ακόμα και όσον αφορά τα δικαιώματα που σχετίζονται με τον γάμο. Ακόμα και η επόμενη γενιά γυναικών αναμένε-

ται να ξοδεύει περίπου 2,5 ώρες παραπάνω την ημέρα σε απλήρωτη οικιακή εργασία και φροντίδα σε σχέση με τους άντρες, ενώ όσον αφορά τη μισθωτή εργασία, υπολογίζεται ότι οι γυναίκες αμείβονται χαμηλότερα κατά 16% σε Ευρωπαϊκή Ένωση και ΗΠΑ. Στα παραπάνω στατιστικά θα πρέπει να προσθέσουμε τα ευρήματα σύμφωνα με τα οποία οι γυναίκες πλήττονται χειρότερα από τις επιπτώσεις των φυσικών καταστροφών αλλά και των πολέμων. Ως αποτέλεσμα, ο ΟΗΕ υπολογίζει ότι πάνω από 300 εκατομμύρια θα είναι οι γυναίκες που θα ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας μέσα στην επόμενη δεκαετία.

Αντίστοιχα, ανησυχητικά είναι τα αποτελέσματα των ερευνών που αφορούν την έμφυλη βία. Από μόνο του το στοιχείο ότι μία στις τρεις γυναίκες άνω των 15 ετών έχει υποστεί σωματική ή σεξουαλική βία (συνήθως από την οικογένεια ή τους συντρόφους/

συζύγους τους) είναι συγκλονιστικό. Ακόμα πιο σοβαρό, όμως, είναι το γεγονός ότι αρκετοί δείκτες αυτής της βίας συνεχίζουν να παρουσιάζουν αυξητικές τάσεις κατά την τελευταία δεκαετία, όπως για παράδειγμα οι γυναικοκτονίες και η διαδικτυακή σεξουαλική παρενόχληση.

Όλες οι παραπάνω πλευρές συμπεκνώνονται με τραγικό τρόπο στον πόλεμο Ισραήλ-Παλαιστίνης, όπου οι Παλαιστίνιες γυναίκες υποβάλλονται σε μία σειρά παραβιάσεις των δικαιωμάτων τους. «Ο πιο LGBTQ friendly στρατός του κόσμου» ευθύνεται για την αύξηση των αποβολών εγκύων κατά 300% την τελευταία περίοδο, αντιμετωπίζοντας καταγγελίες για βιασμούς και σεξουαλική παρενόχληση των συλληφθεισών και κουβαλώντας το βάρος από τις 9.000 δολοφονηθείσες γυναίκες στη Γάζα ως τρόπαιο της δράσης του.

Το έχουμε, λοιπόν, παρακάνει με τα δικαιώματα των γυναικών;